

Budapest,
1999. december 18.,
szombat

116. szám

Ára: 360,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
1999: CIX. tv.	
1999: CX. tv.	
1999: CXI. tv.	
190/1999. (XII. 18.) Korm. r.	
191/1999. (XII. 18.) Korm. r.	
102/1999. (XII. 18.) OGY h.	
103/1999. (XII. 18.) OGY h.	
A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak 2000. évi költségvetéséről	7677
Az Országos Ítéletábrá székelyének és illetékességi területének megállapításáról, valamint az igazságszolgáltatás működését érintő egyes törvények módosításáról	7698
A Magyar Köztársaságnak a védelmi célokat szolgáló műszaki információk cseréjéről szóló, Brüsszelben, 1970. október 19 -én kelt Megállapodáshoz történő csatlakozásáról és a Megállapodás kihirdetéséről	7727
A nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátások emeléséről	7731
A nyugellátások és a baleseti járadék emeléséről	7732
Az Országos Ítéletábrá és a fellebbviteli feladatokat ellátó ügyész szervezet felállításával, valamint az igazságszolgáltatási reform folytatásával kapcsolatos feladatokról	7734
A Magyar Köztársaság és a Cseh Köztársaság között a katasztrófák és súlyos balesetek esetén történő együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló, Budapesten, 1999. június 17-én aláírt Egyezmény megerősítéséről	7735
Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal közleménye a 2000. január 1-je és március 31-e között alkalmazható üzemanyag-árakról	7735
Helyesbítés	7735
Tárgymutató az 1999. november hónapban megjelent jogszabályokról, határozatokról és közleményekről	

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

1999. évi CIX. törvény

a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak 2000. évi költségvetéséről*

Az Országgyűlés az államháztartásról szóló, többször módosított 1992. évi XXXVIII. törvény 86. §-ának (1) bekezdése alapján — a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló, többször módosított 1992. évi LXXXIV. törvény rendelkezéseire figyelemmel — a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak 2000. évi költségvetéséről, valamint annak végrehajtásához kapcsolódóan egyes törvények módosításáról a következő törvényt alkotja:

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 7-i ülésnapján fogadta el.

I. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI ALRENDSZER BEVÉTELEINEK ÉS KIADÁSAINAK FŐSSZEGE

1. § (1) Az Országgyűlés a társadalombiztosítási alrendszernek a Nyugdíjbiztosítási Alap (a továbbiakban: Ny. Alap) és az Egészségbiztosítási Alap (a továbbiakban: E. Alap) költségvetése összegzéséből — a halmozódások kiküszöbölésével — adódó

- a) bevételi főösszegét 1 717 149,0 millió forintban,
- b) kiadási főösszegét 1 759 460,0 millió forintban,
- c) hiányát 42 311,0 millió forintban

állapítja meg.

(2) A társadalombiztosítási alrendszer alaponkénti hiányának rendezésére a 2000. évi központi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényben kerül sor.

(3) A társadalombiztosítási alrendszer összevont költségvetési bevételeit és kiadásait e törvény 1. számú melléklete tartalmazza.

II. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAINAK KÖLTSÉGVETÉSE

A Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetése

2. § (1) Az Országgyűlés az Ny. Alap

- a) bevételi főösszegét 992 408,0 millió forintban,
- b) kiadási főösszegét 992 408,0 millió forintban,
- c) egyenlegét nulla millió forintban

állapítja meg.

(2) Az Ny. Alap költségvetési bevételeit és kiadásait e törvény 2. számú melléklete tartalmazza.

III. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁSI ALAP KÖLTSÉGVETÉSE

3. § (1) Az Országgyűlés az E. Alap

- a) bevételi főösszegét 724 741,0 millió forintban,
- b) kiadási főösszegét 767 052,0 millió forintban,
- c) hiányát 42 311,0 millió forintban

állapítja meg.

(2) Az E. Alap költségvetési bevételeit és kiadásait e törvény 3. számú melléklete tartalmazza.

IV. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAI KÖLTSÉGVETÉSÉNEK VÉGREHAJTÁSÁVAL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

4. § Előirányzat-módosítási kötelezettség nélkül teljesülő bevételek és kiadások az:

- a) 1. cím a társadalombiztosítási ellátások fedezetéül szolgáló bevételek,
- b) 3. cím működési célú bevételek,
- c) 5. cím vagyongazdálkodással kapcsolatos bevételek,
- d) 2. cím társadalombiztosítási ellátások kiadásai, ide nem értve a 2. cím, 3. alcím 1., 4. és 5. előirányzat-csoport előirányzatait,
- e) 4. cím, 3. alcím, 1. előirányzat-csoport, 1. kiemelt előirányzat világbanki kölcsön kamat- és tőketörlesztése,
- f) 6. cím vagyongazdálkodás kiadásai.

5. § (1) A 2. cím, 3. alcím, és ezen belül az 1., 4. és 5. előirányzat-csoport — az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 101. §-ában előírt — előirányzat-felhasználási tervét a Magyar Államkincstárnak kell benyújtani a Kormány rendeletében meghatározott határidőre. Indokolt esetben az előirányzat-felhasználási terv hó közben módosítható.

(2) A 2. cím, 3. alcím 1., 4. és 5. előirányzat-csoport előirányzatának időarányoshoz viszonyított túllépését év közben az éves előirányzat 5%-áig a pénzügyminiszter, e mérték felett a Kormány engedélyezheti.

6. § (1) A 2. cím, 3. alcím, 1. előirányzat-csoport, 12. kiemelt előirányzat, felmentéssel, végkielégítéssel járó kiadások céltartaléka az E. Alapból finanszírozott költségvetési rend szerint gazdálkodó egészségügyi intézményeknél a 2000. évben megvalósuló létszámcsökkenésekkel összefüggő, a Kormány rendeletében meghatározott feltételek szerinti egyszeri személyi kifizetések részbeni, illetőleg teljes fedezetére szolgál.

(2) A 2. cím, 3. alcím, 1. előirányzat-csoport gyógyító-megelőző kiadások előirányzata tartalmazza az E. Alapból finanszírozott egészségügyi ellátások szerződésben foglalt feladataira tárgyévben folyósítandó összeget, ideértve a személyi juttatást és járulékait, a költségvetési rend szerint gazdálkodó egészségügyi intézményeknél a 13. havi illetményt, az ügyeleti díj és díjkiegészítés tárgyevi kiadásait, a dologi kiadásokat. Az előirányzat felhalmozási célú kiadásokra is fordítható.

(3) A 2. cím, 3. alcím, 1. előirányzat-csoport gyógyító-megelőző ellátások előirányzatán belül a kiemelt előirányzatok között az egészségügyi miniszter a pénzügyminiszter egyetértésével átcsoportosíthat.

(4) A 2. cím, 3. alcím, 4. előirányzat-csoport gyógyszer-támogatás előirányzata tartalmazza a házi orvosok racionális gyógyszerfelhasználásra ösztönző keretét is.

(5) A 2. cím, 3. alcím, 1. előirányzat-csoport gyógyító-megelőző ellátás, a 4. előirányzat-csoport gyógyszer-támogatás és az 5. előirányzat-csoport gyógyászati segédeszköz támogatás előirányzat az 1. cím, 7. alcím, 7. előirányzat-csoport gyógyszer-támogatás visszatérítése előirányzat túlteljesülése terhére a Kormány által meghatározott összeggel túlléphető.

7. § Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár az E. Alapból finanszírozott egészségügyi szolgáltatók részére — amennyiben a tárgyévet megelőző évre vonatkozó 13. havi illetményt január hónapban fizetik ki — kérelemre 2000. január hónapban előleget folyósít. Az előleget az Országos Egészségbiztosítási Pénztár 2000. február 1-jétől öt havi egyenlő részletben vonja le az esedékes finanszírozási összegből.

8. § (1) Az irányított betegellátás szervezésére az erre vállalkozó egészségügyi szervezők (a továbbiakban: szervezők) körében 2000. évre országosan összesen 200 ezer lakosra és sikeres pályázat esetén a vasút-egészségügyi alapellátásban finanszírozottakra kiterjedően finanszírozási szerződés köthető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti finanszírozás kezdeményezésére az a szervező jogosult, amely vállalja az érintett lakosság egyéb jogszabályban felsorolt — a nagy költségigényű és a személyre nem lebontható — ellátások kivételével a teljes körű, a kötelező egészségbiztosítási rendszerben térítésmentesen, illetve támogatás ellenében igénybe vehető egészségügyi ellátását, illetve az általa nem nyújtott szolgáltatások tekintetében az ellátások megszervezését. E feladat tekintetében érintett lakosznak minősül minden olyan biztosított, aki a szervező által működtetett, vagy a szervezővel e feladat ellátására szerződést kötött házi- orvosi szolgálat orvosához bejelentkezett (a továbbiakban: érintett lakosság).

(3) A szervező — a finanszírozás keretében — a természetbeni ellátások előirányzatának az érintett lakosság kor és nem szerinti összetétele alapján számított arányos részére jogosult.

(4) Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár a szervező számára elvi folyószámlát vezet, amelyen kiadásként az érintett lakosság által igénybe vett (2) bekezdés szerinti ellátásokért fizetett összegek, és bevételként a (3) bekezdés szerinti összegek nyilvántartásba vételre kerülnek.

(5) A szervező jogosult elszámolni az egyéb jogszabályban felsorolt nagy költségigényű és személyre nem lebontható ellátásokat, továbbá azon egészségügyi szolgáltatásokat, amelyeket nem az érintett lakosság számára orvosi beutalás alapján vagy sürgős szükségből nyújt.

(6) Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár a (4) bekezdés szerinti folyószámla bevételi többletét a szervező számára tárgyév végén elszámolja és átutalja.

(7) A modellkísérlettel összefüggő prevenciók kiadásokra és a szervezési feladatainak elvégzésére lakosonként és évenként 1000 Ft bevétel illeti meg a szervezőt.

(8) A folyószámláról az Egészségügyi Minisztérium, a Pénzügyminisztérium és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által létrehozott, a modellkísérlet értékelését végző szakértői csoport, illetve a szervezők havonta tételes tájékoztatót kapnak.

(9) Az értékelést végző szakértői csoport félévente értékeli a kísérletet, és a tapasztalatokról jelentést készít az Egészségügyi Minisztérium, a Pénzügyminisztérium és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár részére.

(10) Az (1) bekezdés szerinti finanszírozási szerződés megkötéséről az Országos Egészségbiztosítási Pénztár főigazgatója dönt az egészségügyi miniszter egyetértésével.

(11) A modellkísérlet részletes szabályait, valamint a modellkísérletbe bevont ellátások körét a Kormány rendeletben állapítja meg.

9. § Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (igazgatási szervei) a 2. cím, 1. alcím nyugellátások előirányzat összegéből különös méltánylást érdemlő körülmények esetén nyugellátás (ideértve az E. Alapból finanszírozott nyugellátásokat is) szociális rászorultságot is figyelembe vevő megállapítására, illetve emelésére 600 millió forintot, egyszeri szociális segélyekre pedig 380 millió forintot használhatnak fel.

10. § (1) Az Ny. Alap 4. cím, 1. alcímen belül 559,2 millió forintot, a 2. alcímen belül 40,8 millió forintot kizárólag az adatszolgáltatási és nyilvántartási feladatokra használhat fel.

(2) Az E. Alap 4. cím, 2. alcímen belül 92,3 millió forint az orvos szakértői minősítési rendszer átalakítására fordítható.

11. § (1) A 4. cím, 3. alcím, 1. előirányzat-csoport, 2. kiemelt előirányzat fejlesztési kiadások előirányzata magában foglalja a nyilvántartási rendszer korszerűsítésére és egyéb informatikai fejlesztésekre — dologi és felhalmozási kiadásokra — felhasználható összegeket.

(2) A 4. cím, 3. alcím, 9. előirányzat-csoport EU csatlakozás felkészülési kiadása előirányzat személyi juttatásokra, munkaadókat terhelő járulékokra, dologi és felhalmozási kiadásokra fordítható.

12. § A Fővárosi és Pest Megyei Egészségbiztosítási Pénztár kiköltözését követően legkésőbb két hónapon belül, az E. Alap működési költségvetésében szereplő Fiumei úti ingatlan üzemeltetésével és fenntartásával kapcsolatos előirányzatok — az épület használatának megfelelő, az OEP és az ONYF közötti — megosztása után az Ny. Alapot megillető összeggel annak működési költségvetési előirányzata növelendő, egyidejűleg az E. Alap működési költségvetési előirányzata azonos összeggel csökkentendő.

13. § (1) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak 1999. évi költségvetéséről szóló 1998. évi XCI. törvény 9. §-ában előírt, de 1999. évben nem teljesült vagyonértékesítést

- a) a működést közvetlenül szolgáló vagyonelemek,
- b) az ingyenes vagyonjuttatás keretében átadott vagyonelemek elidegenítéséből származtatott Budapest VII. kerület, Wesselényi út 20—22. szám alatti székház és parkolóingatlan, valamint

c) a 8171, Balatonaliga, Aligai út 1. szám alatti Club Aliga elnevezésű ingatlanegyüttes, továbbá a 8171 Balatonaliga, Aligai út 1. szám alatti székhelyű, 19-10-500168 cégjegyzékszámú Club Aliga Vagyonkezelő Részvénytársaság kivételével

2000-ben be kell fejezni.

(2) Az (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti vagyonelemek a kincstári vagyoni körbe kerülnek.

(3) A 6. cím vagyongazdálkodás kiadásait az 5. cím vagyongazdálkodással kapcsolatos bevételek fedezik.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott kötelezettség teljesítésén túl, a vagyongazdálkodással kapcsolatos bevételeket az ellátások fedezetére kell fordítani.

(5) Az 5. cím, 1. alcím az ellátások fedezetére szolgáló vagyongazdálkodási bevételek előirányzatának teljesítését a bevételek tényleges teljesítésének megfelelő előirányzatcsoporton kell elszámolni.

14. § Amennyiben a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek által megállapított és folyósított korengedményes nyugdíjakra befizetett összeg a folyó évi kiadásokat nem fedezi, az Ny. Alapnak a különbözetet a tényleges kiadások mértékéig a Munkaerőpiaci Alap először a 2000. évi költségvetés zárszámadásakor megtéríti.

15. § (1) Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalnál (a továbbiakban: APEH) a késedelmi pótlék és bírság számlákra 2000-ben befolyt összeg 30%-a a társadalombiztosítás pénzügyi alapjait, 70%-a a központi költségvetést illeti meg.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott késedelmi pótlék és bírság bevételeknek a társadalombiztosítás pénzügyi alapjait megillető összegéből az Ny. Alap 57%-ban, az E. Alap 43%-ban részesül.

(3) Az APEH az Ny. Alap és az E. Alap Magyar Államkincstárnál vezetett bevételi számlájára havonta a tárgy hónapot követő hónap 15-éig átutalja a (2) bekezdésben meghatározott arányok szerinti összeget.

16. § (1) A 4. § a) pontjában meghatározott előirányzatmódosítási kötelezettség nélkül teljesülő bevételekből az 1. cím, 1. alcím társadalombiztosítási járulékbételek, 1. cím, 2. alcím, 1. előirányzat-csoport biztosított által fizetett nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékbételek, és 2. előirányzat-csoport magánnyugdíjpénztári tag által fizetett nyugdíjjárulék, 1. cím, 3. alcím, 1. előirányzat-csoport baleseti járuléka, és 4. előirányzat-csoport munkáltatói táppénz-hozzájárulás, 1. cím, 4. alcím egészségügyi hozzájárulás előirányzatoknak 101%-os együttes teljesülése esetén az E. Alap 939,8 millió forintot, az Ny. Alap 1294,2 millió forintot a 2. cím, 4. alcím, 4. előirányzat-csoport, 2. kiemelt előirányzat postaköltségek és egyéb kiadások előirányzat terhére pénzeszközátadással az APEH rendelkezésére bocsát a járulékbételek beszédésével

kapcsolatos személyi állomány 2000. évi személyi juttatásainak 1680 millió forint és járulékainak 554 millió forint összegű fedezetére. Az APEH XXII. Pénzügyminisztérium fejezet, 5. cím, 1. személyi juttatás kiemelt előirányzata legfeljebb 1680 millió forinttal, a 2. munkaadókat terhelő járuléka kiemelt előirányzata legfeljebb 554 millió forinttal túlléphető.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben felsorolt bevételek előírt teljesítése 2000. november 25-ig eléri a 89%-os mértéket, a pénzeszközátadást 100%-os mértékben teljesíteni kell. Az APEH a rendelkezésére bocsátott összeg felhasználásáról az éves beszámoló keretében külön elszámol.

V. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAI KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATAINAK MEGALAPOZÁSÁT SZOLGÁLÓ RENDELKEZÉSEK ÉS TÖRVÉNYMÓDOSÍTÁSOK

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény módosítása

17. § (1) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló, többször módosított 1992. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: AT) 2. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az Országgyűlés a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai zárszámadásának keretében hagyja jóvá az Alapok bevételeinek és kiadásainak teljesítését, a költségvetési hiány/többlet összegét, dönt a hiány rendezésének, illetve a többlet felhasználásának módjáról.”

(2) Az AT 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Nyugdíjbiztosítási Alap az (1) bekezdésben megjelölt ellátásokon túl, azok finanszírozásával összefüggésben közvetlenül felmerült kamatkidadásokra, bankköltségekre, postaköltségekre, a jóváhagyott működési kiadások külső forrásból nem biztosított fedezetének biztosítására, az ellátások fedezetére szolgáló vagyongazdálkodási tevékenység költségeire, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: APEH) járulékbételek feladatainak ösztönzésére, valamint a törvényben meghatározott egyéb kiadásra használható fel. A Nyugdíjbiztosítási Alap működési költségvetését a 10. § (3) bekezdése szerinti kiadások terhelik.”

(3) Az AT 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

- „(3) A kiadások fedezetét a következő bevételek képezik:
- a) a munkáltatói nyugdíjbiztosítási járuléka;
 - b) 1. a biztosított nyugdíjjáruléka, a kizárólag a társadalombiztosítási nyugdíj hatálya alá tartozó személyek esetében,

2. a magánnyugdíjpénztár tagja által fizetett nyugdíjjárulék,
 3. a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 23. § (1) bekezdés *d)* pontja, továbbá a 123. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben a pénztár által a pénztártag egyéni számlájáról a Nyugdíjbiztosítási Alap részére átutalt összeg,
 4. a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás, az ápolási díj után fizetett nyugdíjjárulék,
 5. az egyházi személyek és szerzetesrendi tagok után fizetett nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulék,
 6. a munkanélküli járadékból (segélyből) fizetett nyugdíjjárulék;
- c)* egyéb járulékok és hozzájárulások, ideértve
1. a szolgálati idő megszerzésére kötött megállapodás alapján befizetett nyugdíjbiztosítási járulékot és nyugdíjjárulékot,
 2. az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Alk. tv.) 7. §-a alapján a Magyar Államkincstár által a Nyugdíjbiztosítási Alapnak átutalt összeget,
 3. a munkanélküli ellátás után fizetett nyugdíjbiztosítási járulék összegét,
 4. az ápolási díj után fizetett nyugdíjbiztosítási járulék összegét,
 5. a sorkatonai szolgálatot teljesítők után fizetett nyugdíjbiztosítási és egyéni nyugdíjjárulék összegét,
 6. a fegyveres testületek hivatásos állományú tagjai kedvezményes nyugellátásához — a járulékkal nem fedezett többletre vonatkozóan — fizetett hozzájárulás összegét;
- d)* az állami adóhatóságnál kezelt késedelmi pótlék és bírság bevételi számlákra havonta befolyt összegből a 13. számú mellékletben foglaltak alapján havonta meghatározott, a tárgyhót követő hónap 15-éig átutalt összeg;
- e)* a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 91. §-a szerinti mulasztási bírság;
- f)* a központi költségvetési hozzájárulások
1. a gyermekgondozási segélyben, gyermekgondozási díjban, gyermeknevelési támogatásban részesülők után fizetett nyugdíjbiztosítási járulék,
 2. a magánnyugdíjpénztárba átlépők miatti járulék-kiesés pótlására biztosított költségvetési támogatás,
 3. a központi költségvetésben tervezett, az államháztartásról szóló, többször módosított 1992. évi XXXVIII. törvény 86. §-ának (10) bekezdése szerinti támogatás;
 - g) a nyugdíjbiztosítási tevékenységgel kapcsolatos, a Nyugdíjbiztosítási Alapból fizetett — jogalap nélkül felvett, vagy más ok miatt — visszatérült, bevételként elszámolt összeg;
 - h) a Nyugdíjbiztosítási Alap részére tartozás fejében átadott vagyon értékesítéséből, hozamából származó bevétel;
 - i) az államháztartás társadalombiztosítási alrendszerében a Nyugdíjbiztosítási Alaphoz tartozó állami vagyon értékesítéséből és egyéb bevételeiből származó összeg;
 - j) a 10. § (1) bekezdésében meghatározott működési bevételek.”
- (4) Az AT 5. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
- (Az Egészségbiztosítási Alap)*
- „*b)* az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásai, ideértve a terhességi-gyermekágyi segélyt, a táppénzt, a betegséggel kapcsolatos egyéb segélyeket, a kártérítési járadékot és a gyermekgondozási díjat,”
- (5) Az AT 5. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(2) Az Egészségbiztosítási Alap az (1) bekezdésben megjelölt ellátásokon túl, azok finanszírozásával összefüggésben közvetlenül felmerült kamatkiadásra, bankköltségre, postaköltségre, a társadalombiztosítási kifizetőhely fenntartóját megillető, a társadalombiztosítási ellátások kifizetőhely által folyósított összegének 1%-ával azonos költségtérítésre, a jóváhagyott működési kiadások külső forrásból nem biztosított összegének fedezetére, az APEH járulékbeszédési feladatainak ösztönzésére, továbbá az ellátások fedezetére szolgáló vagyongazdálkodási tevékenység költségeinek fedezetére szolgál. Az Egészségbiztosítási Alap működési költségvetését a 10. § (3) bekezdése szerinti kiadások terhelik.”
- (6) Az AT 5. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(3) A kiadások fedezetét a következő bevételek képezik:
- a) a munkáltatói egészségbiztosítási járulék;
 - b) a biztosított által fizetett egészségbiztosítási járulék;
 - c) egyéb járulékok és hozzájárulások, ideértve
 1. a baleseti járulékot,
 2. az egészségbiztosítási ellátásokra kötött megállapodás alapján fizetett egészségbiztosítási járulékot,
 3. a munkáltatói táppénz-hozzájárulást,
 4. az egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezett személyek által fizetett 11%-os mértékű egészségbiztosítási járulékot,
 5. az Alk. tv. 7. §-a alapján a Magyar Államkincstár által az Egészségbiztosítási Alapnak átutalt összeget,

6. a munkanélküli ellátás után fizetett egészségbiztosítási járulék összegét,
7. a sorkatonai szolgálatot teljesítők után fizetett egészségbiztosítási járulék összegét,
8. a fegyveres testületek hivatásos állományú tagjaira irányadó korhatár alatti III. csoportos rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugellátáshoz történő hozzájárulást;
- d) az egészségügyi hozzájárulás;
- e) az állami adóhatóságnál kezelt késedelmi pótlék és bírság bevételi számlákra havonta befolyt összegből a 13. számú mellékletben foglaltak alapján havonta meghatározott, a tárgyhót követő hónap 15-éig átutalt összeg;
- f) a központi költségvetésből származó hozzájárulások, térítések, ideértve a terhesség-megszakítással kapcsolatos költségvetési térítések, a gyermekgondozási díj és egyéb, a törvényben előírt költségvetési támogatások összegét;
- g) az egészségbiztosítási tevékenységgel kapcsolatos egyéb bevételek, ideértve
1. a terhesség-megszakítással kapcsolatos egyéni térítési díjat,
 2. a baleseti és egyéb kártérítések megtérített összegét,
 3. az Egészségbiztosítási Alapból kifizetett — jogalap nélkül felvett vagy más ok miatt — visszaérkezett bevételként elszámolt összeget,
 4. egyéb, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak éves költségvetési törvényében meghatározott további bevételeket;
- h) az Egészségbiztosítási Alap részére tartozás fejében átadott vagyon értékesítéséből, hozamából származó bevétel;
- i) az államháztartás társadalombiztosítási alrendszerében az Egészségbiztosítási Alaphoz tartozó állami vagyon értékesítéséből és egyéb bevételeiből származó összeg;
- j) a 10. § (1) bekezdésében meghatározott működési bevételek.”

(7) Az AT 11/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11/A. § (1) A Magyar Államkincstár által az APEH nevében vezetett számlákon elszámolt járulékbefizetéseket az APEH megbízásából a Kincstár a folyamatos pénzellátás érdekében naponta utalja át az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság számlájára.

(2) Az APEH a járulékbefizetésekre igazodóan, a bevételek feldolgozása alapján a bevételekről és bevételekről havonta, negyedévente adatokat szolgáltat a pénzügyminiszter, az egészségügyi miniszter, valamint az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság részére.

(3) A járulék bevallás-befizetés, továbbá a tartozás/túlfizetés állományának éves elszámolását az APEH az éves bevallást követően a tárgyévét követő év április 20-áig küldi meg az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság részére.”

A közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvény módosítása

18. § (1) A közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott költségvetési szerveknél az egészségügyi ellátásokhoz kapcsolódóan központosított közbeszerzési eljárást kell alkalmazni. A Kormány jogosult a megvalósítás részletes szabályainak meghatározására, beleértve a személyi és tárgyi hatályt, valamint az ajánlatkérésre jogosultat. A központosított közbeszerzések fedezete az Egészségbiztosítási Alap mindenkori költségvetésében az adott ellátási forma előírányzata.”

(2) A Kbt. 6. §-a a következő *k*) ponttal egészül ki:

(E törvény hatálya nem terjed ki:)

„*k*) az ellátási kötelezettség teljesítéséhez szükséges gyógyszereknek és gyógyászati segédeszközöknek az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által történő beszerzésére.”

(3) A Kbt. 96. §-ának (1) bekezdése a következő *i*) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza)

„*i*) a gyógyszerek és a gyógyászati segédeszközök beszerzésének és forgalmazásának szabályait.”

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosítása

19. § (1) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 3. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A nyugdíjbiztosítási feladatokat ellátó igazgatási szerv a jogszabályban meghatározott hatáskörébe tartozó ellátások iránti igények érvényesítéséhez segítséget nyújt, az igénylőt tájékoztatja jogairól és kötelezettségeiről.”

(2) A Tny. 38. §-a (1) bekezdésének *b*) és *e*) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Szolgálati időként kell továbbá figyelembe venni)

„*b*) az egyházi szervek által kiállított igazolás alapján az egyházi személyként és szerzetesrendi tagként ilyen minőségben eltöltött, az 1997. december 31-ét követően pedig azt az időtartamot, amelyre az előírt nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulékot az egyházi szervek megfizették,”

„e) a táppénz (betegszabadság) — ide nem értve a külön jogszabály rendelkezése szerint kötött megállapodás alapján folyósított táppénzt —, a baleseti táppénz, a terhességi-gyermekágyi segély folyósításának időtartamát, valamint a gyermekgondozási díj 2000. január 1-jét megelőző folyósításának időtartamát, illetőleg az 1999. december 31-ét követő gyermekgondozási díj folyósításának azt az időtartamát, amelyre az előírt nyugdíjjáruelékot megfizették.”

(3) A Tny. a következő 44/C. §-sal egészül ki:

„44/C. § (1) Ha az igénylőnek az elhunyt házastársa, élettársa, szülője, gyermeke (a továbbiakban: a jogszerző) kizárólag a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében fizetett nyugdíjjáruelékot, vagy a jogszerzőnek a magánnyugdíjpénztárban az egyéni számláján lévő összeget a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 123. § (2) bekezdés szerinti saját döntése, illetőleg a jogszerzőnek a felhalmozási időszakban bekövetkezett halála esetén a hozzátartozónak az Mpt. 29. § (2) bekezdés b) pontja szerinti döntése alapján a Nyugdíjbiztosítási Alapnak átutalták, a hozzátartozói nyugellátások összegét a 12. § (6) bekezdésének alapulvételével kell meghatározni.

(2) Ha a jogszerzőnek a magánnyugdíjpénztárban az egyéni számláján lévő összegét saját döntése, illetőleg ennek hiányában a jogszerző felhalmozási időszakban bekövetkezett halála esetén a hozzátartozó döntése [Mpt. 29. § (2) bekezdés b) pontja] alapján nem utalták át a Nyugdíjbiztosítási Alap részére, a hozzátartozói nyugellátások összegét a 12. § (7) bekezdés alapján kell meghatározni.

(3) Ha a jogszerző vagy annak halála esetén a hozzátartozója az egyéni számlán levő összegnek a Nyugdíjbiztosítási Alaphoz történő átutalását kérte, és az igény érvényesítésekor ez a tény bizonyított, a hozzátartozói nyugellátást a 12. § (6) bekezdés megfelelő alkalmazásával kell megállapítani.”

(4) A Tny. 78. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„78. § Ha az igényelbírálása, illetőleg a követelés érvényesítése után megállapításra kerül, hogy a bíróság által el nem bírált határozat (fizetési meghagyás) jogszabályt sért, vagy az igényt tévesen utasították el, illetve a nyugellátás vagy a követelés összegét tévesen állapították meg, avagy a nyugellátást nem, vagy téves összegben folyósították, akkor az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a határozatot (fizetési meghagyást) módosítja, illetőleg visszavonja.”

(5) A Tny. 79. §-a a következő új (3)—(4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(3) A nyugdíjfolyósító szervek által folyósított ellátásokból történő levonásra a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 17. § (5) bekezdése szerinti szociális ellátások megtérítése címén az illetékes nyugdíjfolyósító szerv az általa folyósításra kerülő visszamenőleges időre járó ellátásból — a Vht. 62. § (1) bekezdése rendelkezésétől eltérően a visszamenőleges időre járó ellátás havonkénti összegétől függetlenül — a szociális hatáskört gyakorló szerv határozata [Szt. 17. § (6) bek.] alapján, legfeljebb azonban az azonnali végrehajtást elrendelő határozat [Szt. 17. § (7) bek.] kézhezvételét követő harminc napig visszatartja az e megtérítésre levonható összeget azzal, hogy a levonás során egyebekben a Vht. 64. §-ának rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell. A visszamenőleges időre járó ellátásból történő visszatartás, illetőleg az ellátásból való levonás foganatosítása és a megtérült összeg átutalása céljából a települési önkormányzat jegyzője az Szt. 17. § (6)—(7) bekezdés szerinti határozatok egy-egy példányát megküldi az illetékes nyugdíjfolyósító szerv részére. A nyugdíjfolyósító szerv a végrehajtható határozat alapján — annak beérkezését követő tizenöt napon belül — intézkedik a levonásról és a megtérült összeg átutalásáról.”

(6) A Tny. 80. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az igény jogerős elbírálása után megállapítják, hogy az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv az eljárása során tévedett, mulasztott vagy jogszabályt sértett, és emiatt az igényt elutasították vagy alacsonyabb összegű nyugellátást állapítottak meg, illetőleg folyósítottak, akkor a hiba megállapításától számított öt éven belül járó összeget, valamint az (5) bekezdés szerinti késedelmi kamatot ki kell fizetni.”

(7) A Tny. 80. §-a (2) bekezdésének szövege a következő szövegrésszel egészül ki:

„Az (1) bekezdés alkalmazásával a jogosultat akkor is megilleti a késedelmi kamat, ha a bíróság jogerős ítéletével — az (1) bekezdésben meghatározott okok (tévedés, mulasztás, jogszabálysértés) miatt — a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv határozatát megváltoztatta, vagy hatályon kívül helyezte és a nyugellátás kifizetésére a bíróság jogerős ítélete után kibocsátott határozat alapján került sor. Ha a bíróság a rokkantság vagy a munkaképesség-változás tekintetében a 72. §-ban említett orvosi bizottság szakvéleményétől eltérően döntött, akkor a jogosult részére kifizetett késedelmi kamat az Egészségbiztosítási Alapot terheli, a késedelmi kamat megtérítését és elszámolását az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár megállapodásban rendezi.”

(8) A Tny. 80. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(5) A késedelmi kamat mértéke az 1998. január 1-jét megelőző visszamenőleges időtartamra naptári naponként 0,13 százalék, az 1997. december 31-ét követő idő-

tartamra annak naptári napokra számított mértéke megegyezik az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény 67. §-ának (2) bekezdése szerinti — a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd részében meghatározott — késedelmi pótlékkal.”

(9) A Tny. 89. §-a a következő új (2)—(4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi szövege (1) bekezdésre változik:

„(2) A megtérítési kötelezettségnek havonta, a tárgy hónapot követő hónap 12. napjáig kell eleget tenni. A kötelezett azonban kérheti, hogy a nyugellátásnak az évenkénti emeléseket tartalmazó összegét évenként előre — minden év március 12-éig, illetőleg évközbeleni kötelezés esetén a határozat jogerőre emelkedését követő harminc napon belül — térítse meg. Ha a megtérítendő ellátás folyósítása az adott naptári hónap vagy év folyamán megszűnik, akkor a befizetett összeg még hátralévő részét vissza kell fizetni.

(3) Az ellátás (1) bekezdés szerinti megtérítésére egyösszegben kerülhet sor, ha azt

a) a kötelezett kéri, vagy

b) a megtérítésre kötelezett gazdálkodó szervezet (foglalkoztató vagy egyéb szerv) a csődeljárásról, felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi IL. törvény (a továbbiakban: Cstv.) szerinti felszámolással, illetőleg végelszámolással jogutód nélkül megszűnik.

A megtérítendő összeget a rokkantsági nyugdíjnak, baleseti rokkantsági nyugdíjnak, továbbá a szülői nyugdíjnak a kérelem benyújtását, vagy a Cstv. szerinti felszámolást, illetőleg végelszámolást elrendelő végzés közzétételét megelőző hónapban érvényes összege, valamint az ellátásban részesülő személyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig számított időtartam tizenöt naptári évvel növelt tartama, az árvaellátás esetében az árva 25. életéve betöltéséig, az özvegyi nyugdíjnal az özvegyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár eléréséig számított időtartam alapulvételével kell meghatározni. A hozzátartozói nyugellátások megtérítésére vonatkozó rendelkezéseket a baleseti hozzátartozói nyugellátások megtérítésénél is alkalmazni kell.

(4) A (2)—(3) bekezdésnek a baleseti rokkantsági nyugdíjra vonatkozó rendelkezéseit a baleseti járadék megtérítésére vonatkozóan azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az egyösszegű megtérítés meghatározásánál az Eb. 58. §-a (1) bekezdésének a) pontjában említett baleseti járadék esetében legfeljebb az Eb. 57. § (2) bekezdése szerinti időtartamot kell alapul venni.”

(10) A Tny. 91. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„91. § (1) Az a kötelezett, aki az e törvényben meghatározott bejelentési, nyilvántartási, adatszolgáltatási, illetőleg a nyugdíjbiztosítási feladatok ellátásával kapcsolatos egyéb kötelezettségét nem teljesíti, vagy késedelmesen teljesíti, illetve annak nem az előírt módon tesz eleget, 10 000 forinttól 100 000 forintig terjedő, a jogsértés egy

éven belüli ismételt megállapítása esetén 200 000 forintig terjedő mulasztási bírságot köteles fizetni.

(2) A vállalkozási tevékenységet folytató magánszemélyek 100 000, a foglalkoztatók, egyéb szervek 200 000 forintig terjedő mulasztási bírság megfizetésére kötelezettek, ha

a) a jogszabályokban előírt bizonylatok, könyvelések, nyilvántartások, egyéb okmányok hiányában, vagy azoknak az előírásoktól eltérő vezetésével,

b) hibás vagy valótlan adatszolgáltatással,

c) nyilatkozattétel elmulasztásával (tanúvallomás jogszabályon megtagadásával)

vagy más módon az ellenőrzést akadályozzák.

(3) A mulasztási bírság kiszabásánál a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek mérlegelnie kell a mulasztás körülményeit, így különösen a mulasztás súlyát, gyakoriságát, továbbá azt, hogy a mulasztó — a magánszemély, illetve a foglalkoztató, egyéb szerv esetén annak intézkedésre jogosult képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja — az adott helyzetben a tőle elvárható körülményekkel járt-e el.

(4) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a mulasztási bírságot fizetésre kötelező határozattal érvényesíti azzal, hogy a határozat elleni jogorvoslatra a 95. § (1) és (3) bekezdésének rendelkezései az irányadók. A mulasztási bírságot az illetékes nyugdíjbiztosítási szervhez kell befizetni.”

(11) A Tny. 94. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(2) A nyugdíjbiztosítási igazgatóság (kirendeltség) vezetője méltányos esetben mérsékelheti, illetőleg elengedheti*]

„c) a foglalkoztatót, egyéb szervet vagy magánszemélyt terhelő — 91. § szerinti — mulasztási bírságot.”

(12) A Tny. 97. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A foglalkoztató és egyéb szerv, valamint — a saját biztosításával összefüggő 1999. december 31-e utáni adatokról — a Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének e) pontja szerinti egyéni vállalkozó köteles a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére legalább évenkénti rendszerességgel közölni (átadni) a nyugdíjjogosultsághoz, illetőleg a nyugdíjmegállapításhoz szükséges szolgálati idő, kereseti (jövedelmi) és egyéb adatokat. A Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének e) pontja szerinti egyéni vállalkozó első alkalommal a 2000. évi szolgálati idő, jövedelmi és egyéb adatairól 2001. évben, február hónap 20. napjáig köteles az adatszolgáltatásra, azt követően pedig évenként, a tárgyév követő év február hónap 20. napjáig. A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv ezek alapján köteles olyan nyilvántartási rendszert kiépíteni, illetőleg működtetni, amely a feladatkörébe tartozó ellátások megállapításához és folyósításához, továbbá jogszabályban előírt, egyéb feladatok teljesítéséhez szükségesek.”

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

20. § (1) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 39. §-ának (2) bekezdése új *f*) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi *f*)—*g*) pontok *g*)—*h*) pontokra módosulnak:

[(2) Munkaerőpiaci Alap célja]

„*f*) hozzájárulás a korengedményes nyugdíjak kifizetésének részbeni finanszírozásához,”

(2) Az Flt. 39. §-a (3) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A Munkaerőpiaci Alapon belül]

„*a*) szolidaritási alaprészt, a munkanélkülieket e törvény alapján megillető ellátások [munkanélküli járadék, pályakezdők munkanélküli segélye, előnyugdíj, nyugdíj előtti munkanélküli segély, költségtérítés (31. §), valamint ezek juttatásával kapcsolatos postaköltség, továbbá a kifizetett ellátásokat terhelő, társadalombiztosítási szabályokban meghatározott járulékok és a külön törvényben meghatározott egészségügyi hozzájárulás] finanszírozása. Ezt az alaprészt terheli továbbá a munkanélküli járadékban részesülők kiegészítő segélye [58. § (9) bek.], valamint a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek által megállapított és folyósított korengedményes nyugdíjak fedezetére befizetett összegek és a folyó évi kiadások különbözetének finanszírozása,”

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosítása

21. § (1) A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 83. §-ának (2) bekezdése a következő *p*) és *q*) ponttal egészül ki: *(Felhatalmazást kap a Kormány)*

„*p*) a házi orvosokat racionális gyógyszerfelhasználásra ösztönző rendszer kialakítására és működésére vonatkozó részletes szabályok,

q) a támogatott gyógyszerek, gyógyászati segédeszközök és egyes gyógyászati ellátások körének, az árukhoz nyújtott támogatás mértékének”

(meghatározására.)

(2) Az Ebtv. 83. §-a (3) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Felhatalmazást kap az egészségügyi miniszter, hogy a pénzügyminiszterrel egyetértésben határozza meg:”

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és a társadalombiztosítás szerveinek állami felügyeletéről szóló 1998. évi XXXIX. törvény módosítása

22. § A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és a társadalombiztosítás szerveinek állami felügyeletéről

szóló 1998. évi XXXIX. törvény 8. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság igazgatási szervei — ide nem értve a kirendeltségeket —, a Vasutas Társadalombiztosítási Igazgatóság és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Országos Orvosszakértői Intézete jogi személyek.”

Az egészségügyi ellátási kötelezettségről és a területi finanszírozási normatívákról szóló 1996. évi LXIII. törvény módosítása

23. § (1) Az egészségügyi ellátási kötelezettségről és a területi finanszírozási normatívákról szóló 1996. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Eftv.) 6. §-ának (6)—(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, valamint (1) bekezdésében „a MEP-nek” szövegrész „az OEP-nek” szövegrészre módosul:

„(6) Az OEP szolgáltatói kapacitásra olyan ajánlatot fogadhat el, amelynek szakmai megfelelőségét működési engedély vagy a megyei tisztifőorvos tanúsítja.

(7) Az ajánlattevő az ajánlatot — legkésőbb 95 nappal a megállapodási határidő lejárta előtt — megküldi a megállapodás előkészítéséért felelős MEP-nek, illetve a 7. § szerinti közös ajánlat kialakítása érdekében a megyei tisztifőorvosnak.”

(2) Az Eftv. 11. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A megyében felajánlott kapacitások 1—3. számú melléklet szerinti lekötéséről az OEP — a MEP szakellátásonkénti és szakmánkénti bontásban előkészített javaslat alapján — dönt. A döntést a jegyzőkönyv és a módosított ajánlatok beérkeztétől számított 15 napon belül, a 7. § (1)—(3) bekezdésében előírt szempontok figyelembevételével kell meghozni.”

(3) Az Eftv. 12. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az OEP határozata ellen az adott szakmára ajánlatot tett fenntartó a határozat kézhezvételétől számított 10 napon belül — a MEP-nél benyújtott — fellebbezéssel élhet. A MEP a fellebbezést a fellebbezési határidő lejáratát követően haladéktalanul megküldi az OEP-nek. Az OEP főigazgatója a kézhezvételtől számított 15 napon belül bírálja el a fellebbezést. A határozatra a 11. § (4) bekezdésében foglaltak megfelelően irányadók.

(2) A másodfokú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata annak a megyei bíróságnak a székhelyén lévő helyi bíróságtól (a fővárosban a Pesti Központi Kerületi Bíróságtól) kérhető, amelynek területén a fenntartó székhelye van.”

(4) Az Eftv. 12. §-a (3) bekezdésének felvezető szövege és a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A fenntartó és az OEP az 5. § (1) bekezdésében előírt kapacitáslekötési megállapodást

a) ha nem nyújtottak be fellebbezést, a fellebbezési határidő lejártát követően az első fokú közigazgatási határozat alapján,”

(a megállapodásra előírt határidőben köti meg.)

Záró rendelkezések

24. § (1) E törvény 2000. január 1-jén lép hatályba. Egyidejűleg a Tny. 92. §-a az előtte lévő címmel együtt, a Tny. módosításáról szóló 1998. évi LXXVII. törvény 15. és 18. §-a, az 1999. évi XCVII. törvény 9., 10., 11. §-a az előttük lévő címmel együtt, az Eftv. 5. §-ának (2) bekezdéséből az „és a MEP” szövegrész, illetve az Ebtv. 83. § (3) bekezdésének l) pontja hatályát veszti.

(2) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Tny. 8. §-ában, 101. §-a (1) bekezdés d) pontjában és a (2)—(3) bekezdéseiben a „2000. január 1.” hivatkozás „2001. január 1.” hivatkozásra változik.

(3) A 17. § (7) bekezdésének a rendelkezéseit először a 2000 februárjában teljesített befizetések tekintetében kell alkalmazni.

(4) E törvény 17. §-ával megállapított, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 4. §-a (3) bekezdésének d) pontjában, valamint az 5. §-a (3) bekezdésének e) pontjában hivatkozott 13. számú mellékletben foglaltakat 2001. január 1-jétől kell alkalmazni.

(5) A 19. § (3) bekezdésének rendelkezéseit az e törvény hatálybalépésének időpontjában jogerősen még el nem bírált ügyekben is alkalmazni kell. Az e törvény hatálybalépése előtt jogerős határozattal már elbíralt ügyekben a hozzátartozó 2000. június 30-ig benyújtott kérelmére a 19. § (3) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazásával a hozzátartozói nyugellátást az ellátás kezdő időpontjától módosítani kell, ha a jogszerző egyéni számlájáról az ellátásra jogosult hozzátartozót megillető, vagy már felvett összeg az említett időpontig a Nyugdíjbiztosítási Alaphoz átutalásra (befizetésre) is kerül. A 19. § (5) és (9) bekezdése rendelkezéseit az 1999. december 31-e után érvényesítendő követelésekre, valamint a már korábban érvényesített követelés alapján az 1999. december 31-e után teljesítendő befizetésekre kell alkalmazni.

(6) A külön törvényben szabályozott kapacitáslekötési megállapodásokra vonatkozó részletes szabályok szerinti 2001. évre vonatkozó kapacitáslekötési megállapodásokat 2000. november 1-jéig kell megkötöni.

(7) A járulékokkal kapcsolatosan 2000. február 1-jét megelőzően keletkezett tartozásokra 2000. február 1-je után teljesített befizetésekből és a tartozás fejében átvett vagyonból, valamint a túlfizetésből az E. Alapot 43%, az Ny. Alapot 57% illeti meg, illetve terheli. Az állami adóhatóság a 2000. február 1-jén nyilvántartott járuléktartozást, vagy járulék túlfizetést a meghatározott arányok szerint átvezeti a munkáltatói nyugdíjbiztosítási és a munkáltatói egészségbiztosítási járulék-nemekre. A járulékfizetésre kötelezett is ezen arányok szerint teljesíti a befizetést a munkáltatói nyugdíjbiztosítási és a munkáltatói egészségbiztosítási járulék-számlákra, az adóhatóság pedig ezen számlákat terheli a túlfizetéssel a meghatározott arányban.

(8) A fővárosi és megyei egészségbiztosítási pénztárak által 2000. január 1-je előtt kötött szerződések tekintetében jogutód az Országos Egészségbiztosítási Pénztár.

(9) A 8. § (1) bekezdésben foglalt pályáztatási kötelezettség nem érinti az irányított betegellátási modellkísérletben 1999-ben finanszírozási szerződéssel rendelkező szervezőket, esetükben az ellátás szervezése, a modellkísérletben való részvétel a 2000. évben folyamatos.

(10) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Eftv. 5. §-ának (1) bekezdésében, 9. §-ának (4) és (6) bekezdésében, 11. §-ának (3)—(4) bekezdésében „a MEP” szövegrész helyébe „az OEP” szövegrész, továbbá 7. §-ának (2) bekezdésében „az illetékes MEP-ekhez” szövegrész helyébe „az OEP-hez” szövegrész lép.

(11) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Ebtv. 9. §-ában az „illetőleg igazgatási szervével (a továbbiakban együtt: OEP)” szövegrész helyébe „(a továbbiakban: OEP)” szövegrész, a 27. §-ának (1) bekezdésében „az OEP” szövegrész helyébe „a megyei (fővárosi) egészségbiztosítási pénztár (a továbbiakban: MEP)” szövegrész, a 27. §-ának (2) bekezdésében az „OEP” szövegrész helyébe a „MEP” szövegrész, továbbá 29. §-ának (3) bekezdésében a „megyei (fővárosi) egészségbiztosítási pénztárnál (a továbbiakban: MEP)” szövegrész helyébe a „MEP-nél” szövegrész, valamint 36. §-ában „Az OEP” szövegrész helyébe „A MEP” szövegrész lép.

(12) Az e törvény 20. § (2) bekezdésével módosított Ft. 39. § (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott korengedményes nyugdíjak fedezetére befizetett összegek és a folyó évi kiadások különbözetének finanszírozása először a 2000. évi költségvetés zárszámadásakor jelentkezik.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet az 1999. évi CIX törvényhez

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak 2000. évi költségvetési bevételei és kiadásai

Millió forintban

Funkció - csoport finanszírozási mód	Cím	Al-cím	Előirányzat csoport - szám	Kiemelt előirányzat szám	BEVÉTELEK (előirányzat neve)	2000. évi előirányzat
	1				Társadalombiztosítási ellátások fedezetéül szolgáló bevételek	1 701 956,3
F06.c	1				Társadalombiztosításjárulékbételek	1 076 517,7
F06.c	2				Biztosított nyugdíj- és egészségbiztosításjárulékbételek	243 169,0
			1		Biztosított által fizetett nyugdíj- és egészségbiztosítási járulék (2% nélkül)	219 219,0
			2		Magánnyugdíjpénztári tag által fizetett nyugdíjjárulék (2%)	23 950,0
F06.c			3		Magánnyugdíjpénztárak átutalásai	
				1	Rokkantsági transzfer	
				2	Pénztártagok visszalépéséből származó transzfer	
	3				Egyébjárulékokéshozzájárulások	36 267,8
F06.c			1		Baleseti járulék	559,0
F06.c			2		Megállapodás alapján fizetők járulékbételei	1 091,9
F06.c			4		Munkáltatói táppénz-hozzájárulás	13 382,0
F06.c			5		Közteherjegy után befolyt járulék	94,9
F06.c			8		Sorkatonai szolgálatot teljesítők után fizetett járulék	2 080,0
			9		Fegyveres testületek kedvezményes nyugellátásainak kiadásaihoz hozzájárulás	19 060,0
F06.b				1	Honvédelmi Minisztérium fejezetből	8 920,0
F06.b				2	Belügyminisztérium fejezetből	7 910,0
F06.b				3	Igazságügyi Minisztérium fejezetből	1 370,0
F06.b				4	Pénzügyminisztérium fejezetből	430,0
F06.b				5	Miniszterelnökség fejezetből	430,0
F06.c			10		Egyházi személyek után fizetett nyugdíjjárulék és nyugdíjbiztosítási járulék	
F06.c	4				Egészségügyhozzájárulás	178 628,8
F06.c	5				Késedelmipótlék, bírság	7 500,0
					Járulékbételek, hozzájárulások összesen	1 542 083,3
	6				Központi költségvetés hozzájárulások	152 874,0
F05.e			1		Terhességmegszakítással kapcsolatos költségvetési térítés	900,0
F05.e			2		Egészségügyi feladatok ellátásával kapcsolatos központi költségvetési hozzájárulás	2 900,0
F05.e			3		GYES-ben, GYED-ben, GYET-ben részesülők utáni központi költségvetési térítés	17 000,0
F06.c			4		Magánnyugdíjpénztárba átlépők miatti járulékkiesés pótlására költségvetési támogatás	69 074,0
F06.c			5		Központi költségvetésben tervezett pénzeszközátadás	
F05.e			6		Központi költségvetésből pénzeszközátadás	26 700,0
F06.e			8		GYED-folyósítás kiadásainak térítése a központi költségvetésből	36 300,0
	7				Társadalombiztosításüvékenységgekapcsolatosegyébbevételek	6 999,0
F05.e			1		Terhességmegszakítás egyéni térítési díja	350,0
F05.e			2		Baleseti és egyéb kártérítési megtérítések	2 444,0
F06.c			3		Kifizetések megtérítése és egyéb bevételek	3 725,0

Funkció - csoport finanszírozási mód	Cím	Al-cím	Előirányzat csoport - szám	Kiemelt előirányzat szám	BEVÉTELEK (előirányzat neve)	2000.évi előirányzat
F05.a			4		Kórházi részleges adósságrendezésre átadott pénzeszk. visszatérítése (1996. évi CXX. tv.)	100,0
F05.a			5		Önkormányzati kórházak csődjével összefüggő támogatás visszatérítése [1997. évi CLIII. tv. 11. § (6) bek.]	380,0
F05.e			7		Gyógyszertámogatás visszatérítése	
3					Működési célú bevételek	2 817,0
F06.c	1				Központihivataliszervek	2 711,3
			1		Működési bevételek	2 711,3
				1	Központi költségvetés működési célú térítése	2 410,0
				2	Működési költségtérítés államháztartáson kívülről	65,0
				3	Egyéb működési bevétel	236,3
			2		Felhalmozási és tőke jellegű bevételek	
				1	Felhalmozási célú pénzeszköztétel államháztartáson belülről	
				2	Egyéb felhalmozási és tőke jellegű bevételek	
F06.c	2				Igazgatásiszervek	105,7
			1		Működési bevételek	105,7
				1	Központi költségvetés működési célú térítése	
				2	Működési költségtérítés államháztartáson kívülről	37,0
				3	Egyéb működési bevétel	68,7
			2		Felhalmozási és tőke jellegű bevételek	
				1	Felhalmozási célú pénzeszköztétel államháztartáson belülről	
				2	Egyéb felhalmozási és tőke jellegű bevételek	
F06.c	3				Központi hivataliszervek által kezelt előirányzatok	
	5				Vagyongazdálkodással kapcsolatos bevételek	12 375,7
F01.b	1				Ellátásokfedeztetésszolgáltatóvagyongazdálkodásibevételek	12 375,7
			1		Járadék tartozás fejében átvett vagyon értékesítéséből származó bevétel	
			2		Egyéb vagyonértékesítésből (ingyenes vagyonjuttatás stb.) származó bevétel	12 375,7
			3		Vagyongazdálkodás hozambevételei	
TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSIALAPOKBEVÉTELEIÖSSZESEN						1 717 149,0

Millió forintban

Funkció - csoport finanszírozási mód	Cím	Al-cím	Előirányzat csoport - szám	Kiemelt előirányzat szám	KIADÁSOK (előirányzat neve)	2000.évi előirányzat
2					Társadalombiztosítási ellátások kiadásai	1 723 767,7
	1				Nyugellátások	1 096 942,0
F06.b			1		Öregségi nyugdíj	669 118,0
			2		Rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugdíj	283 870,0
F06.b				1	Korhatár feletti rokkantsági nyugellátás (I—II. rokkantsági csoport)	18 962,0
F06.b				2	Korhatár feletti rokkantsági nyugellátás (III. rokkantsági csoport)	111 679,0

Funkció - csoport finanszírozási mód	Cím	Al-cím	Előirányzat csoport - szám	Kiemelt előirányzat szám	KIADÁSOK (előirányzat neve)	2000.évi előirányzat
F06.a				3	Korhatár alatti rokkantsági nyugellátás (I—II. rokkantsági csoport)	30 709,0
F06.a				4	Korhatár alatti rokkantsági nyugellátás (III. rokkantsági csoport)	120 874,0
F06.b				5	Korhatár feletti baleseti rokkantsági nyugellátás (I—II. rokkantsági csoport)	
F06.b				6	Korhatár feletti baleseti rokkantsági nyugellátás (III. rokkantsági csoport)	
F06.a				7	Korhatár alatti baleseti rokkantsági nyugellátás (I—II. rokkantsági csoport)	
F06.a				8	Korhatár alatti baleseti rokkantsági nyugellátás (III. rokkantsági csoport)	1 646,0
F06.b			3		Hozzá tartozói nyugellátás	142 974,0
F06.b			4		Egyösszegű méltányossági kifizetések	980,0
				1	Méltányossági alapon megállapításra kerülő nyugellátás	600,0
				2	Egyszeri szociális segély	380,0
		2			Egészségbiztosításpénzbeli ellátásai	98 542,0
F06.a			1		Terhességi-gyermekágyi segély	7 053,0
F06.a			2		Táppénz	50 731,0
				1	Táppénz	45 151,0
				2	Gyermekápolási táppénz	2 080,0
				3	Baleseti táppénz	3 500,0
F06.g			3		Betegséggel kapcsolatos segélyek	1 169,0
				1	Külföldi gyógykezelés	478,0
				2	Külföldi sürgősségi gyógykezelés	128,0
				3	Nemzetközi egyezményekből eredő kiadások	191,0
				4	Méltányossági támogatások	372,0
F06.c			4		Kártérítési járadék	1 059,0
F06.c			5		Baleseti járadék	2 230,0
F06.e			6		GYED-folyósítás kiadásai	36 300,0
		3			Természetben ellátások	523 021,4
			1		Gyógyító-megelőző ellátás	358 803,4
F05.b				1	Háziorvosi, háziorvosi ügyeleti ellátás	36 742,0
F05.c				2	Védőnői szolg., anya-, gyermek- és ifjúságvédelem	8 638,0
F05.c				3	Fogászati ellátás	10 411,0
F05.a				4	Gondozóintézeti gondozás	7 662,0
F05.a				5	Betegszállítás és orvosi rendelvényű halottszállítás	3 687,0
F05.c				6	Járóbeteg-szakellátás	51 757,0
F05.a				7	CT, MRI	7 270,0
F05.c				8	Művesekezelés	10 143,0
F05.e				9	Házi szakápolás	1 324,0
F05.a				10	Fekvőbeteg-szakellátás	219 268,0
F05.e				11	Működési költségelőleg	360,4
F05.e				12	Felmentéssel, végkielégítéssel járó kiadások céltartaléka	600,0
F05.e				13	Célelőirányzatok	941,0
F05.e			2		Gyógyfürdő-szolgáltatás	2 400,0

Funkció - csoport finanszírozási mód	Cím	Al-cím	Előirányzat csoport - szám	Kiemelt előirányzat szám	KIADÁSOK (előirányzat neve)	2000.évi előirányzat
F05.e			3		Anyatejellátás	203,0
F05.e			4		Gyógyszertámogatás	135 000,0
F05.e			5		Gyógyászati segédeszköz támogatás	23 951,0
F06.g			6		Utazási költségtérítés	2 664,0
		4			Egyébkiadások	5 262,3
F06.c			4		Egyéb kiadások	5 262,3
				1	Kifizetőhelyeket megillető költségtérítés	500,0
				2	Postaköltségek és egyéb kiadások	4 762,3
	4				Működésre fordított kiadások	33 477,3
F06.c	1				Központihivataliszervek	16 914,5
			1		Működési kiadások	16 502,6
				1	Személyi juttatások	7 692,8
				2	Munkaadókat terhelő járulékok	3 057,0
				3	Dologi kiadások	5 691,8
				4	Egyéb működési célú támogatások, kiadások	61,0
				5	Ellátottak pénzbeli juttatásai	
				6	Kamatfizetések	
			2		Felhalmozási kiadások	411,9
				1	Intézményi beruházási kiadások	355,0
				2	Felújítás	56,9
				3	Felhalmozási célú támogatások, kiadások	
F06.c	2				Igazgatásiszervek	11 933,7
			1		Működési kiadások	11 358,7
				1	Személyi juttatások	6 101,5
				2	Munkaadókat terhelő járulékok	2 362,6
				3	Dologi kiadások	2 894,6
				4	Egyéb működési célú támogatások, kiadások	
				5	Ellátottak pénzbeli juttatásai	
				6	Kamatfizetések	
			2		Felhalmozási kiadások	575,0
				1	Intézményi beruházási kiadások	275,0
				2	Felújítás	300,0
				3	Felhalmozási célú támogatások, kiadások	
F06.c	3				Központi hivatali szervek által kezelt előirányzatok	4 629,1
			1		Felhalmozási és fejlesztési kiadások	4 379,1
				1	Világbanki kölcsön kamat és tőketörlesztése	890,0
				2	Fejlesztési kiadások	3 489,1
			9		EU csatlakozás felkészülési kiadása	250,0
	6				Vagyongazdálkodás kiadásai	2 215,0
F01.b	1				Azellátások fedezetéreszolgáló vagyongazdálkodási kiadásai	2 215,0
			1		Felújítás	
			2		Egyéb vagyongazdálkodással kapcsolatos kiadások	335,0
			3		Postabank garanciális kötelezettségének teljesítése	1 880,0
TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSIALAPOK KIADÁSAI ÖSSZESEN						1 759 460,0
EGYENLEG						—42 311,0
GFSEGYENLEG						—42 311,0

2. számú melléklet az 1999. évi CIX. törvényhez

A Nyugdíjbiztosítási Alap 2000. évi költségvetési bevételei és kiadásai

Millió forintban

Funkció - csoport finanszírozási mód	Cím	Al-cím	Előirányzat csoport - szám	Kiemelt előirányzat szám	BEVÉTELEK (előirányzat neve)	2000. évi előirányzat
	1				Nyugdíjbiztosítási ellátások fedezetűl szolgáló bevételek	982 604,0
F06.c	1				Munkáltatónyugdíjbiztosításijárulék	708 694,0
F06.c	2				Biztosítottnyugdíjjárulék	160 980,0
			1		Biztosított által fizetett nyugdíjjárulék (2% nélkül)	137 030,0
			2		Magánnyugdíjpénztári tag által fizetett nyugdíjjárulék (2%)	23 950,0
F06.c			3		Magánnyugdíjpénztárak átutalásai	
				1	Rokkantsági transzfer	
				2	Pénztártagok visszalépéséből származó transzfer	
	3				Egyébjárulékokéshozzájárulások	20 168,0
F06.c			2		Megállapodás alapján fizetők járulékbetételei	543,0
F06.c			5		Közteherjegy után befolyt járulék	55,0
F06.c			8		Sorkatonai szolgálatot teljesítők utáni nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulék	1 520,0
			9		Fegyveres testületek kedvezményes nyugellátásainak kiadásaihoz hozzájárulás	18 050,0
F06.b				1	Honvédelmi Minisztérium fejezetből	8 720,0
F06.b				2	Belügyminisztérium fejezetből	7 240,0
F06.b				3	Igazságügyi Minisztérium fejezetből	1 260,0
F06.b				4	Pénzügyminisztérium fejezetből	410,0
F06.b				5	Miniszterelnökség fejezetből	420,0
F06.c			10		Egyházi személyek után fizetett nyugdíjjárulék és nyugdíjbiztosítási járulék	
F06.c	5				Késedelmipótlék, bírság	4 311,0
					Járulékbetételek, hozzájárulások összesen:	894 153,0
	6				Központiköltségvetés-hozzájárulások	86 074,0
F06.e			3		GYES-ben, GYED-ben, GYET-ben részesülők utáni központi költségvetési térítés	17 000,0
F06.c			4		Magánnyugdíjpénztárba átlépők miatti járulékkiesés pótlására költségvetési támogatás	69 074,0
F06.c			5		Központi költségvetésben tervezett pénzeszközátadás	0,0
	7				Nyugdíjbiztosítás-évékenységkapcsolatosegyébbevételek	2 377,0
F06.c			3		Kifizetések visszatérülése és egyéb bevételek	2 377,0
	3				Működési célú bevételek	1 017,0
F06.c	1				Központi hivatali szerv	930,0
			1		Működési bevételek	930,0
				1	Működési költségterítés államháztartáson belülről	860,0
				2	Működési költségterítés államháztartáson kívülről	65,0
				3	Egyéb működési bevétel	5,0

Funkció - csoport finanszírozási mód	Cím	Al-cím	Előirányzat csoport - szám	Kiemelt előirányzat szám	BEVÉTELEK (előirányzat neve)	2000.évi előirányzat
			2		Felhalmozási és tőke jellegű bevételek	
				1	Felhalmozási célú pénzeszközátvétel államháztartáson belülről	
				2	Egyéb felhalmozási és tőke jellegű bevételek	
F06.c	2				<i>Igazgatásiszervek</i>	87,0
			1		Működési bevételek	87,0
				1	Működési költségterítés államháztartáson belülről	
				2	Működési költségterítés államháztartáson kívülről	37,0
				3	Egyéb működési bevétel	50,0
			2		Felhalmozási és tőke jellegű bevételek	
				1	Felhalmozási célú pénzeszközátvétel államháztartáson belülről	
				2	Egyéb felhalmozási és tőke jellegű bevételek	
F06.c	3				<i>Központi hivatali szerv által kezelt előirányzatok</i>	
	5				Vagyongazdálkodással kapcsolatos bevételek	8 787,0
F01.b	1				<i>Ellátások fedezetéreszolgáló vagyongazdálkodásibevételek</i>	8 787,0
			1		Járuktartozás fejében átvett vagyon értékesítéséből származó bevétel	
			2		Egyéb vagyonértékesítésből (ingyenes vagyonjuttatás stb.) származó bevétel	8 787,0
			3		Vagyongazdálkodás hozambevételei	
NYUGDÍJBIZTOSÍTÁSI ALAP BEVÉTELEI ÖSSZESEN						992 408,0

Millió forintban

Funkció - csoport finanszírozási mód	Cím	Al-cím	Előirányzat csoport - szám	Kiemelt előirányzat szám	KIADÁSOK (előirányzat neve)	2000.évi előirányzat
			2		Nyugdíjbiztosítási ellátások kiadásai	974 000,0
				1	<i>Nyugellátások</i>	970 261,0
F06.b			1		Öregségi nyugdíj	669 118,0
			2		Rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugdíj	161 350,0
F06.b				1	Korhatár feletti rokkantsági nyugellátás (I—II. rokkantsági csoport)	18 962,0
F06.b				2	Korhatár feletti rokkantsági nyugellátás (III. rokkantsági csoport)	111 679,0
F06.a				3	Korhatár alatti rokkantsági nyugellátás (I—II. rokkantsági csoport)	30 709,0
F06.b				5	Korhatár feletti baleseti rokkantsági nyugellátás (I—II. rokkantsági csoport)	
F06.b				6	Korhatár feletti baleseti rokkantsági nyugellátás (III. rokkantsági csoport)	
F06.a				7	Korhatár alatti baleseti rokkantsági nyugellátás (I—II. rokkantsági csoport)	

Funkció - csoport finanszírozási mód	Cím	Al-cím	Előirányzat csoport - szám	Kiemelt előirányzat szám	KIADÁSOK (előirányzat neve)	2000.évi előirányzat
F06.b			3		Hozzá tartozói nyugellátás	138 813,0
F06.b			4		Egyösszegű méltányossági kifizetések	980,0
				1	Méltányossági alapon megállapításra kerülő nyugellátás	600,0
				2	Egyszeri szociális segély	380,0
		4			Egyébkiadások	3 739,0
F06.c			4		Egyéb kiadások	3 739,0
				2	Postaköltségek és egyéb kiadások	3 739,0
	4				Működésre fordított kiadások	16 818,0
F06.c	1				Központi hivatali szerv	3 152,2
			1		Működési kiadások	2 997,2
				1	Személyi juttatások	977,5
				2	Munkaadókat terhelő járulékok	341,7
				3	Dologi kiadások	1 663,0
				4	Egyéb működési célú támogatások és kiadások	15,0
				5	Ellátottak pénzbeli juttatásai	
				6	Kamatfizetések	
			2		Felhalmozási kiadások	155,0
				1	Intézményi beruházási kiadások	155,0
				2	Felújítás	
				3	Felhalmozási célú támogatások, kiadások	
F06.c	2				Igazgatásiszervek	10 611,7
			1		Működési kiadások	10 036,7
				1	Személyi juttatások	5 302,6
				2	Munkaadókat terhelő járulékok	2 044,9
				3	Dologi kiadások	2 689,2
				4	Egyéb működési célú támogatások és kiadások	
				5	Ellátottak pénzbeli juttatásai	
				6	Kamatfizetések	
			2		Felhalmozási kiadások	575,0
				1	Intézményi beruházási kiadások	275,0
				2	Felújítás	300,0
				3	Felhalmozási célú támogatások, kiadások	
F06.c	3				Központi hivatali szerv által kezelt előirányzatok	3 054,1
			1		Felhalmozási és fejlesztési kiadások	2 929,1
				1	Világbanki kölcsön kamat és tőketörlesztése	340,0
				2	Fejlesztési kiadások	2 589,1
			9		EU csatlakozás felkészülési kiadása	125,0
	6				Vagyongazdálkodás kiadásai	1 590,0
F01.b	1				Ellátások fedezetéreszolgáló vagyongazdálkodási kiadásai	1 590,0
			1		Felújítás	
			2		Egyéb vagyongazdálkodással kapcsolatos kiadások	240,0
			3		Postabank garanciális kötelezettségének teljesítése	1 350,0
NYUGDÍJBIZTOSÍTÁSI ALAP KIADÁSAI ÖSSZESEN						992 408,0
EGYENLEG						0,0
GFSEG YENLEG						0,0

3. számú melléklet az 1999. évi CIX. törvényhez

Az Egészségbiztosítási Alap 2000. évi költségvetési bevételei és kiadásai

Millió forintban

Funkció - csoport finanszírozási mód	Cím	Al-cím	Előirányzat csoport - szám	Kiemelt előirányzat szám	BEVÉTELEK (előirányzat neve)	2000. évi előirányzat
	1				Egészségbiztosítási ellátások fedezetéül szolgáló bevételek	719 352,3
F06.c	1				Munkáltatói egészségbiztosításjárulék	367 823,7
F06.c	2				Biztosított egészségbiztosításjárulék	82 189,0
			1		Biztosított által fizetett egészségbiztosítási járulék	82 189,0
	3				Egyébjárulékokéshozzájárulások	16 099,8
F06.c			1		Baleseti járulék	559,0
F06.c			2		Megállapodás alapján fizetők járulékbévételei	548,9
F06.c			4		Munkáltatói táppénz-hozzájárulás	13 382,0
F06.c			5		Közteherjegy után befolyt járulék	39,9
F06.c			8		Sorkatonai szolgálatot teljesítők után fizetett egészségbiztosítási járulék	560,0
			9		Fegyveres testületek kedvezményes nyugellátásainak kiadásaihoz hozzájárulás	1 010,0
F06.b				1	Honvédelmi Minisztérium fejezetből	200,0
F06.b				2	Belügyminisztérium fejezetből	670,0
F06.b				3	Igazságügyi Minisztérium fejezetből	110,0
F06.b				4	Pénzügyminisztérium fejezetből	20,0
F06.b				5	Miniszterelnökség fejezetből	10,0
F06.c	4				Egészségügyhozzájárulás	178 628,8
F06.c	5				Késedelmipótlék, bírság	3 189,0
					Járulékbévételek, hozzájárulások összesen	647 930,3
	6				Központi költségvetéséhez hozzájárulások	66 800,0
F05.e			1		Terhességmegszakítással kapcsolatos költségvetési térítés	900,0
F05.e			2		Egészségügyi feladatok ellátásával kapcsolatos közp. költségvetési hozzájárulás	2 900,0
F05.e			6		Központi költségvetésből pénzeszközátadás	26 700,0
F06.e			8		GYED-folyósítás kiadásainak megtérítése a központi költségvetésből	36 300,0
	7				Egészségbiztosítási tevékenységgek kapcsolatos egyéb bevételek	4 622,0
F05.e			1		Terhességmegszakítás egyéni térítési díja	350,0
F05.e			2		Baleseti és egyéb kártérítési megtérítések	2 444,0
F06.c			3		Kifizetések visszatérülése és egyéb bevételek	1 348,0
F05.a			4		Kórházi részl. adósságrendezésre átadott pénzeszk. visszatérülése (1996. évi CXX. tv.)	100,0
F05.a			5		Önkorm. kórházak csődjével összefüggő tám. visszatérítés [1997. évi CLIII. tv. 11. § (6) bek.]	380,0
F05.e			7		Gyógyszertámogatás visszatérítése	
	3				Működési célú bevételek	1 800,0
F06.c	1				Központi hivatali szerv	1 781,3
			1		Működési bevételek	1 781,3
				1	Működési költségterítés államháztartáson belül	1 550,0
				2	Működési költségterítés államháztartáson kívül	
				3	Egyéb működési bevétel	231,3

Funkció - csoport finanszírozási mód	Cím	Al-cím	Előirányzat csoport - szám	Kiemelt előirányzat szám	KIADÁSOK (előirányzat neve)	2000.évi előirányzat
				3	Nemzetközi egyezményekből eredő kiadások	191,0
				4	Méltányossági támogatások	372,0
F06.c			4		Kártérítési járadék	1 059,0
F06.c			5		Baleseti járadék	2 230,0
F06.e			6		GYED-folyósítás kiadásai	36 300,0
		3			Természetbenellátások	523 021,4
			1		Gyógyító-megelőző ellátás	358 803,4
F05.b			1		Háziorvosi, háziiorvosi ügyeleti ellátás	36 742,0
F05.c			2		Védőnői szolg., anya-, gyermek- és ifjúságvédelem	8 638,0
F05.c			3		Fogászati ellátás	10 411,0
F05.a			4		Gondozóintézeti gondozás	7 662,0
F05.a			5		Betegszállítás és orvosi rendelvényű halottszállítás	3 687,0
F05.c			6		Járóbeteg-szakellátás	51 757,0
F05.a			7		CT, MRI	7 270,0
F05.c			8		Művesekezelés	10 143,0
F05.e			9		Házi szakápolás	1 324,0
F05.a			10		Fekvőbeteg-szakellátás	219 268,0
F05.e			11		Működési költségelőleg	360,4
F05.e			12		Felmentéssel, végkielégítéssel járó kiadások céltartaléka	600,0
F05.e			13		Célelőirányzatok	941,0
F05.e			2		Gyógyfürdő-szolgáltatás	2 400,0
F05.e			3		Anyatejellátás	203,0
F05.e			4		Gyógyszertámogatás	135 000,0
F05.e			5		Gyógyászati segédeszköz támogatás	23 951,0
F06.g			6		Utazási költségtérítés	2 664,0
		4			Egyébkiadások	1 523,3
F06.c			4		Egyéb kiadások	1 523,3
				1	Kifizetőhelyeket megillető költségtérítés	500,0
				2	Postaköltség és egyéb kiadások	1 023,3
		4			Működésre fordított kiadások	16 659,3
F06.c		1			Központi hivataliszerv	13 762,3
			1		Működési kiadások	13 505,4
				1	Személyi juttatások	6 715,3
				2	Munkaadókat terhelő járulékok	2 715,3
				3	Dologi kiadások	4 028,8
				4	Egyéb működési célú támogatások, kiadások	46,0
				5	Ellátottak pénzbeli juttatásai	
				6	Kamatfizetések	
			2		Felhalmozási kiadások	256,9
				1	Intézményi beruházási kiadások	200,0
				2	Felújítás	56,9
				3	Felhalmozási célú támogatások, kiadások	
F06.c		2			Igazgatásiszervek	1 322,0
			1		Működési kiadások	1 322,0
				1	Személyi juttatások	798,9
				2	Munkaadókat terhelő járulékok	317,7

1999. évi CX. törvény

az Országos Ítéltábla székhelyének és illetékességi területének megállapításáról, valamint az igazságszolgáltatás működését érintő egyes törvények módosításáról*

ELSO RÉSZ

Az Országos Ítéltábla székhelyének és illetékességi területének megállapítása

1. § (1) A bírósági szervezet részeként, törvényben meghatározott feladatok ellátására 2003. január 1. napjától Országos Ítéltábla kezdi meg működését.

(2) Az Országos Ítéltábla székhelye Budapest, illetékessége az ország egész területére kiterjed.

MÁSODIK RÉSZ

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítása

2. § A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) I. Fejezete helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[ELSO RÉSZ

Általános rendelkezések]

„I. Fejezet

Alapvető elvek

A törvény célja

1. § Ennek a törvénynek az a célja, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az e fejezetben meghatározott alapelvek érvényesítésével biztosítsa.

A bíróság feladatai a polgári perben

2. § (1) A bíróságnak az a feladata, hogy — összhangban az 1. §-ban foglaltakkal — a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 7-i ülésnapján fogadta el.

(2) A per befejezésének ésszerű időtartama a jogvita tárgyát és természetét, valamint az eljárás lefolytatásának egyedi körülményeit is figyelembe véve határozható meg. Nem hivatkozhat a per ésszerű időn belül történő befejezésének követelményére az a fél, aki magatartásával, illetve mulasztásával a per elhúzódásához maga is hozzájárult.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél — az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással — méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható. Az igény elbírálása során a bíróság soron kívül jár el. A kártérítés megállapítását nem zárja ki, ha a bíróság nevében eljáró személynek az okozott jogsérelem közvetlenül nem volt felróható.

(4) A bíróság e törvény alkalmazása során annak rendelkezéseit, csak az ebben a fejezetben meghatározott alapelvekkel összhangban értelmezheti.

3. § (1) A bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Ilyen kérelmet — ha törvény eltérően nem rendelkezik — csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő.

(2) A bíróság — törvény eltérő rendelkezése hiányában — a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakoszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

(3) A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása — ha törvény eltérően nem rendelkezik — a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésztett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

(4) A bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. A bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésztetten, vagy egyébként a jóhiszemű pervitellel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.

(5) Ha törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakoszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. E rendelkezések nem érintik a törvényes vélelmeket, ideértve azokat a jogszabályokat is, amelyek szerint

valamely körülményt az ellenkező bizonyításáig valónak kell tekinteni.

(6) A bíróság köteles gondoskodni arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, jognyilatkozatot, valamint a bírósághoz benyújtott okiratot megismerhessenek és azokra — törvényben előírt időn belül — nyilatkozthassanak.

4. § (1) A bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti.

(2) Ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

5. § (1) A bíróság — ha törvény eltérően nem rendelkezik — a felek közötti jogvitát nyilvános tárgyaláson bírálja el.

(2) A bíróság a nyilvánosságot indokolt határozatával az egész tárgyalásról vagy annak egy részéről kizárhatja, ha az államtitok, szolgálati titok, üzleti titok vagy külön törvényben meghatározott más titok megőrzése végett feltétlenül szükséges. A bíróság a nyilvánosságot a közérkölcse védelmében, valamint az ügyfél kérelmére abban az esetben is kizárhatja, ha az a fél személyiségi jogainak védelmében érdekelte indokolt.

(3) A bíróság a tárgyalás során hozott határozatát nyilvánosan hirdeti ki.

6. § (1) A bírósági eljárás nyelve a magyar. A magyar nyelv nem tudása miatt senkit hátrány nem érhet.

(2) A bírósági eljárásban — nemzetközi egyezményben meghatározott körben — mindenki jogosult anyanyelvét, regionális vagy kisebbségi nyelvét használni.

(3) A bíróság köteles tolmácsot alkalmazni, ha az az (1)—(2) bekezdésben foglalt elvek érvényesülése érdekében szükséges.

7. § (1) A bíróság — jogszabályban előírt esetekben — kérelemre segítséget nyújt ahhoz, hogy a fél jogai, illetve törvényes érdekei védelmében bírósághoz fordulhasson.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak teljesülése érdekében a bíróság köteles a felet, ha nincs jogi képviselője — perbeli eljárási jogairól és kötelezettségeiről —, a szükséges tájékoztatással ellátni, illetve meghatározott esetben részére jogi képviselőt kirendelni. A bíróság jogszabályban meghatározott esetben és módon a felet — kérelmére — részben vagy egészben mentesíti a pervitellel összefüggő költségek előlegezése, illetve viselése alól.

8. § (1) A bíróság köteles biztosítani, hogy a felek és a per többi résztvevője jogaikat rendeltetésszerűen gyakorolják és perbeli kötelezéseknek eleget tegyenek.

(2) A bíróság köteles megakadályozni minden olyan eljárást, cselekményt vagy egyéb magatartást, amely a jóhiszemű joggyakorlás követelményével ellentétes, így azt, amely a per elhúzására irányul, vagy erre vezethet. A bíróság a feleket a perbeli jogok jóhiszemű gyakorlására figyelmeztetni köteles. A figyelmeztetésnek ki kell terjednie a rosszhiszemű pervitel következményeire is.

(3) A bíróság pénzbírsággal (120. §) sújtja azt a felet vagy képviselőt, aki akár a tárgyaláson, akár valamely periratban jobb tudomása ellenére vagy nagyfokú gondatlanságból:

a) az ügyre vonatkozó oly tényt állított, amelyről bebizonyult, hogy valótlan, vagy az ügyre tartozó oly tényt tagadott, amelyről bebizonyult, hogy igaz,

b) olyan tényt elhallgatott, amelyről tudnia kellett, hogy a per eldöntése céljából jelentős, vagy

c) nyilvánvalóan alaptalanul hivatkozott valamely bizonyítékra.

(4) A bíróság pénzbírsággal (120. §) sújtja azt a felet (képviseletet), valamint más perbeli személyt, aki valamely nyilatkozatot indokolatlanul késedelmesen tesz meg, vagy azt felhívás ellenére sem teszi meg és ezáltal a per befejezését késlelteti.

(5) A bíróság azt a felet (képviseletet), aki egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul késedelmeskedik, valamely határidőt vagy határnapot mulaszt, vagy más módon felesleges költségeket okoz, a törvény értelmében a költségek megtérítésére való kötelezésen felül — pernyerteségére vagy pervesztettségére tekintet nélkül — pénzbírság megfizetésére kötelezi, továbbá a felet a törvényben meghatározott más jogkövetkezéssel sújtja.

Az ügyész feladatai a polgári perben

9. § (1) Az ügyész a felek rendelkezési jogának tiszteletben tartása mellett keresetet indíthat, ha a jogosult jogainak védelmére bármely okból nem képes. Nem indíthat az ügyész keresetet olyan jog iránt, amelyet csak jogszabályban meghatározott személy vagy szervezet érvényesíthet.

(2) Ha az ügyészt az (1) bekezdésben meghatározott keresetindítási jog illeti meg, de a perbeli részvételét megalapozó körülmények a per folyamán állnak be, az ügyész a perben felléphet. Ha az ügyészi fellépés törvényi feltételei fennállnak, a bíróság erről az ügyészt értesíti.

(3) Az ügyészt az általa indított perben, illetve fellépése esetén megilletik mindazok a jogok, amelyek a felet megilletik, egyezsége azonban nem köthet, jogról nem mondhat le, illetve jogokat nem ismerhet el.

(4) Abban a perben, amelynek megindítására külön törvény jogosítja fel az ügyészt, vagy amelyet ellene lehet indítani, az ügyész a fél jogait gyakorolja.

(5) A pert az az ügyész indíthatja meg, illetve a perben az az ügyész léphet fel, aki a perre illetékes bíróság területén működik.”

3. § A Pp. 10. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki és a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(2) Másodfokon ítéleznek:

a) a helyi bírósághoz (városi bírósághoz, kerületi bírósághoz) tartozó ügyekben a megyei bíróság (Fővárosi Bíróság),

b) a megyei bírósághoz (Fővárosi Bírósághoz) tartozó ügyekben az ítélőtábla,

c) az ítélőtáblához tartozó ügyekben (233/A. §), továbbá a 235. § (3) bekezdésében meghatározott esetben a Legfelsőbb Bíróság.

(3) Felülvizsgálati ügyekben a Legfelsőbb Bíróság jár el.”

4. § A Pp. a 12. §-t követően a következő alcímmel és 12/A. §-sal egészül ki:

„A bírósági titkár és a bírósági ügyintéző

12/A. § (1) Az első fokú bíróság hatáskörébe tartozó ügyekben az egyesbíró, illetve a tanács elnöke helyett tárgyaláson kívül bírósági titkár is eljárhat; a bírósági titkár jogosult továbbá a 202. § (2) bekezdésében meghatározottak szerinti bizonyítási eljárás lefolytatására. A bíróság eljárására irányadó, e törvényben meghatározott rendelkezéseket ilyen esetben a bírósági titkár eljárására kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a bírósági titkárnak — ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik — önálló aláírási joga van, és megteheti mindazokat az intézkedéseket, illetve meghozhatja mindazokat a határozatokat, amelyeket a törvény a bíróság vagy a tanács elnöke hatáskörébe utal.

(3) A bírósági titkár ideiglenes intézkedésről nem hozhat határozatot.

(4) Külön jogszabályban meghatározott esetekben, önálló aláírási joggal, tárgyaláson kívül — a bíró irányítása és felügyelete mellett — bírósági ügyintéző is eljárhat. A bíróság eljárására irányadó, törvényben meghatározott rendelkezéseket ilyen esetben a bírósági ügyintéző eljárására kell alkalmazni.

(5) A bírósági titkár, valamint a bírósági ügyintéző kizárására a 13. § rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.”

5. § A Pp. 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § A perben az a helyi bíróság, megyei bíróság, illetőleg ítélőtábla sem járhat el, amelynek vezetője a 13. § (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontja értelmében ki van zárva.”

6. § A Pp. 18. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha ugyanannak a bíróságnak nincs olyan tanácsa, amelyre a kizárási ok nem vonatkozik, vagy ha a kizárási ok a 14. § értelmében az egész bíróságra kiterjed, a kizárási kérdésében a másodfokú bíróság, a megyei bíróságot mint másodfokú bíróságot és a munkaügyi bíróságot érintő ok esetében az ítélőtábla határoz.”

7. § A Pp. 23. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A megyei bíróság hatáskörébe tartoznak:

a) azok a vagyoni jogi perek, amelyek tárgyának értéke az ötmillió forintot meghaladja, kivéve a házassági vagyoni jogi pert, ha azt a házassági perrel együtt indítják meg;

b) azok a perek, amelyeket a közigazgatási jogkörben eljáró személyek által hivatalos eljárásukban okozott károk megtérítése iránt indítanak;

c) a szerzői és a szomszédos jogi perek — ideértve a közös jogkezelés körébe tartozó jogok és díjigények érvényesítése iránt indított pereket is —, valamint az iparjogvédelmi perek és a Ptk. 86. § (3)—(4) bekezdésében meghatározott jogokkal kapcsolatos perek;

d) a nemzetközi áru fuvarozási vagy szállítmányozási szerződéssel kapcsolatos perek;

e) a cégbejegyzés alapjául szolgáló okirat érvénytelenségének megállapítása iránti perek, a cég szervei határozatának bírósági felülvizsgálata iránt indított perek, a cégek és tagjaik közötti, a tagsági jogviszonyon alapuló perek, továbbá a kérelemnek helyt adó cégbírósági bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránt indított perek;

f) a megyei bíróság által nyilvántartásba vett, cégnek nem minősülő szervezetek (pl. alapítvány) ellen a törvényességi felügyeletet gyakorló szerv (pl. ügyész, miniszter) által, illetve az ilyen szervezetek ellen annak tagja által indított perek;

g) a személyhez fűződő jogok megsértése miatt keletkezett polgári jogi igények érvényesítése iránt indított perek;

h) az értékpapírból származó jogviszonnyal kapcsolatos perek;

i) a közigazgatási perek (XX. fejezet), a 349. § (5) bekezdésében meghatározott perek kivételével;

j) a sajtóhelyreigazítási perek (XXI. fejezet);

k) a tisztességtelen szerződési feltételek megtámadása [Ptk. 236. § (2) bek. c) pont] iránt indított perek;

l) azok a megállapításra irányuló (123. §) perek, amelyek esetében a per tárgyának értéke — ha a marasztalás kérhető lenne — meghaladná az a) pontban meghatározott értéket;

m) a 2. § (3) bekezdésében meghatározott kártérítési perek;

n) azok a perek, amelyeket törvény a megyei bíróság hatáskörébe utal.”

8. § A Pp. 29. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Belföldi lakóhely hiányában az illetékesség az alperes tartózkodási helyéhez igazodik; ha az alperes tartózkodási helye ismeretlen, vagy külföldön van, az utolsó belföldi lakóhely irányadó, ha pedig ez nem állapítható meg, vagy az alperesnek belföldön lakóhelye nem is volt, az illetékességet a felperes lakóhelye, illetőleg ennek hiányában a felperes tartózkodási helye, ha a felperes nem természetes személy, a felperes székhelye alapítja meg.”

9. § A Pp. 30. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a jogi személynek belföldön nincs székhelye, belföldi jogi személy felperes által indított perben az illetékességet a felperes jogi személynek a székhelye alapítja meg. Ha a felperes belföldi természetes személy, a bíróság illetékességét a felperes lakóhelye, illetve ennek hiányában a tartózkodási helye is megalapítja.”

10. § A Pp. 32. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Külföldi jogi személyek ellen a (3) bekezdésben meghatározott bíróságon kívül az előtt a bíróság előtt is lehet vagyoni jogi pert indítani, amelynek területén a külföldi jogi személy ügyeinek vitelével megbízott személy lakik, illetve vagyoni jogi perre a külföldi jogi személy magyarországi fióktelepének, illetve kereskedelmi képviselőjének székhelye szerinti bíróság is illetékes.”

11. § A Pp. 45. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kijelölés kérdésében a megyei bíróság határoz, ha az összeütközés a területén levő helyi bíróságok között merült fel, illetve, ha a területén levő helyi bíróság kizárása esetében a területén levő másik helyi bíróság kijelölhető. Az ítéletábra határoz a kijelölés kérdésében, ha az összeütközés a területén levő megyei bíróságok vagy munkaügyi bíróságok között merült fel, illetve, ha a területén levő megyei bíróság vagy munkaügyi bíróság kizárása esetében a területén levő másik megyei bíróság, illetve munkaügyi bíróság kijelölhető. Az ítéletábra határoz a kijelölés kérdésében akkor is, ha az illetékességi területéhez tartozó valamely megye összes helyi bíróságának kizártsága miatt kell más bíróságot kijelölni. Egyébként a kijelölés kérdésében a Legfelsőbb Bíróság dönt.”

12. § A Pp. 67. §-ának (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(A perben meghatalmazottként eljárhat:)

„g) az érdekképviseleti célra alapított szervezet saját tagjának olyan perében, amelynek tárgya a szervezet alapszabályában meghatározott érdekképviseleti célok körébe vonható.”

13. § A Pp. 73/A. §-ának a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jogi képviselőt kötelező:)

„a) az ítéletábra előtti eljárásban az ítélet, valamint a 270. § (2) bekezdésében meghatározott végzések ellen fellebbezést (csatlakozó fellebbezést), továbbá a Legfelsőbb Bíróság előtti eljárásban a Pp. 235. §-ban meghatározott fellebbezést (csatlakozó fellebbezést) és a felülvizsgálati kérelmet (csatlakozó felülvizsgálati kérelmet) előterjesztő fél számára,”

14. § A Pp. 78. §-a a következő (4)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 6. §-ban meghatározott esetekben alkalmazott tolmács költségeit az állam előlegezi, illetve viseli.

(5) A feleket nem lehet kötelezni olyan költségek viselésére, amelyek a bíróság érdekkörében felmerült — egyébként elhárítható — ok következtében keletkeztek. Ezeket a költségeket — külön jogszabályban meghatározott módon — az állam viseli.”

15. § A Pp. 95. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (1)—(4) bekezdés számozása (2)—(5) bekezdésre változik:

„(1) A bíróság a beadványt legkésőbb a bírósághoz való érkezését követő harminc napon belül megvizsgálja és annak alapján intézkedik.”

16. § A Pp. 102. §-a a következő (6)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A hirdetményi kézbesítésről az eljáró bíróság számítógépes nyilvántartást vezet, amelyben rögzíti a bíróság nevét, az ügy számát, az utolsó ismert lakóhely (székhely) megjelölésével a fél nevét, akinek részére a kézbesítés hirdetmény útján történt, továbbá azt az okot, amelynek következtében a kézbesítés szükségessé vált, illetve a kézbesítés megtörténteire vonatkozó vélelem beálltának időpontját. Az országosan összekapcsolt számítógépes közhitteles nyilvántartást az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala kezeli, az abban foglalt adatokról az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala jogszabályban meghatározott költségtérítés ellenében a felvilágosítást kérő személyére vonatkozóan, kérelmére felvilágosítást ad.

(7) Más személy kérelmére felvilágosítás csak akkor adható, ha az bíróság, ügyészség, nemperes eljárást lefolytató közjegyző vagy közigazgatási szerv törvényben meghatározott feladatainak teljesítéséhez, illetve a felvilágosítást kérő személynek törvényben biztosított jogai gyakorlásához szükséges. A törvényes jogcímet valószínűsíteni kell. Ilyen esetben az adatszolgáltatás tényét a számítógépes rendszerben oly módon kell rögzíteni, hogy az adatszolgáltatás időpontja, jogcíme és az adat felhasználója megállapítható maradjon. A jogellenes adatkérés és felhasználás jogkövetkezményeit a felvilágosítást kérő viseli.”

17. § A Pp. 104. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a meghosszabbítást a fél kéri, kérelmét a határidő lejárta előtt kell előterjeszteni; a kérelem tárgyában a bíróság az ellenfél meghallgatása nélkül határozhat.”

18. § A Pp. 107. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az igazolási kérelmet tizenöt napon belül lehet előterjeszteni. Ezt a határidőt az elmulasztott határnaptól,

illetőleg az elmulasztott határidő utolsó napjától kell számítani. Ha azonban a mulasztás csak később jutott a félnek vagy képviselőjének tudomására, vagy az akadály csak később szűnt meg, az igazolási kérelem határideje a tudomásszerzéssel, illetőleg az akadály megszűnésével veszi kezdetét. A mulasztástól számított három hónap eltelte után igazolási kérelmet előterjeszteni nem lehet.”

19. § A Pp. 118. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bírósági tárgyalásról a jegyzőkönyvet egyidejűleg, hangfelvétel esetén pedig legkésőbb nyolc munkanapon belül el kell készíteni. Ha a jegyzőkönyv hangfelvétel alapján készül, a feleket tájékoztatni kell arról, hogy az elkészült jegyzőkönyvet mikor és hol tekinthetik majd meg, illetve vehetik át. A jegyzőkönyvet a tanács elnöke és a jegyzőkönyvvezető írja alá. A bíróság a jegyzőkönyvet további tizenöt napon belül kézbesíti, ha törvény a jegyzőkönyv megküldését írja elő.”

20. § A Pp. 120. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„120. § E törvény rendelkezései alapján kiszabható pénzbírság legmagasabb összege ötszázezer forint azzal, hogy az nem haladhatja meg a pertárgy értékét. A kiszabott pénzbírságot szabadságvesztésre átváltoztatni nem lehet. A pénzbírság behajtására és hovaforfítására azokat a jogszabályokat kell alkalmazni, amelyek a bíróságok által büntetőügyben kiszabott pénzbüntetésekre irányadók.”

21. § A Pp. 124. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„124. § (1) A bíróság a keresetlevelet nyomban, de legkésőbb a bírósághoz érkezésétől számított harminc napon belül megvizsgálja annak megállapítása érdekében, hogy nem kell-e azt a félnek hiánypótlásra visszaadni (95. §), nincs-e helye az ügy áttételének (129. §), illetőleg a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának (130. §), és a szükséges intézkedéseket megteszi.

(2) A bíróság a keresetlevelet — hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve — idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha a jogi képviselővel eljáró fél keresetlevele nem tartalmazza a 121. § (1) bekezdésében foglaltakat, illetve, ha a jogi képviselő nem csatolta a meghatalmazását, vagy elmulasztották az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó kötelezettség teljesítését.

(3) Ha az (1)—(2) bekezdésben foglaltak megtételére nincs szükség, illetőleg a fél hiánypótlási kötelezettségének eleget tett és így a keresetlevél alkalmas a tárgyalás kitűzésére, a bíróság az eljárás gyorsabb lefolytatása érdekében további intézkedéseket tehet a tárgyalás előkészítésére. Ilyen intézkedéseknek a tárgyalás kitűzése előtt, valamint az eljárás során szükség esetén bármikor helye van.

(4) A bíróságnak a (3) bekezdésben foglaltak szerinti intézkedései különösen a következők:

- a) iratok beszerzése más hatóságtól vagy szervezettől;
- b) a gyermek tartása, elhelyezése, illetőleg a szüléssel kapcsolatos költségek iránti, továbbá az apaság és a származás megállapítására irányuló egyéb perekben, ha az alperes, az anya vagy a gyermek lakóhelye (tartózkodási helye) ismeretlen, megkeresheti a rendőrséget a lakóhely (tartózkodási hely) felkutatására [96. § (4) bek.];
- c) előzetes bizonyítást folytathat le (207—211. §);
- d) ideiglenes intézkedést tehet (156. §);
- e) elrendelheti a felek tárgyaláson kívüli, egymás jelenlétében történő előzetes meghallgatását.

(5) Ha a (3)—(4) bekezdésben foglalt intézkedések megtételével egyidejűleg a tárgyalási határnap kitűzésére nem kerül sor, a bíróság — az intézkedés megtételekor — a keresetlevelet kézbesíti az ellenfél számára.”

22. § A Pp. 125. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím, a 125. § helyébe pedig a következő rendelkezés lép:

„A tárgyalás kitűzése

125. § (1) A bíróság legkésőbb a keresetlevélnek a bírósághoz való érkezését követő harminc napon belül intézkedik a tárgyalási határnap kitűzéséről, mely határnapra a feleket a keresetlevél, illetőleg a 94. § értelmében készült jegyzőkönyv másolatának egyidejű kézbesítése mellett megidézi. Ha a keresetlevél csak a bíróság intézkedése alapján válik alkalmassá a tárgyalás kitűzésére (124. §), a tárgyalás kitűzésére előírt határidő kezdő időpontját ettől az időponttól kell számítani.

(2) A tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy a keresetlevélnek az alperes részére való kézbesítése a tárgyalás napját legalább tizenöt nappal, munkaviszonyból származó, a gyermek tartására, illetve az apaság megállapítására irányuló, valamint a gazdasági társaság tagjának kizárása iránti perben a tárgyalás napját legalább nyolc nappal, váltóperben pedig legkésőbb három nappal megelőzze. A tárgyalási időközöt az elnök sürgős esetben megrövidítheti.

(3) A tárgyalást — a (2) bekezdésben foglalt rendelkezések figyelembevételével — úgy kell kitűzni, hogy az első tárgyalási nap a keresetlevélnek a bírósághoz érkezését követően legkésőbb négy hónapon belül megtartható legyen, kivéve, ha a törvény a határidő kezdő időpontját illetően eltérő időpontot határoz meg. A tárgyalási határnap azonban ebben az esetben sem tűzhető ki a keresetlevélnek a bírósághoz érkezésétől számított kilencedik hónapnál későbbi időpontra. A tárgyalási időpontra vonatkozó rendelkezéseket nem kell alkalmazni, ha a fél részére a tárgyalásra szóló idézést külföldre kell kézbesíteni és a kézbesítéshez szükséges idő a tárgyalás határidőn belüli megtartását nem teszi lehetővé.

(4) Váltóperben a bíróság soron kívül jár el. A tárgyalást legkésőbb a keresetlevélnek a bírósághoz érkezésétől számított nyolcadik napra kell kitűzni.

(5) A tárgyalást rendszerint a bíróság hivatalos helyiségébe kell kitűzni, fontos okból azonban a tárgyalás más helyre is kitűzhető.”

23. § A Pp. a 126. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki, egyben a 126. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„Idézés a per tárgyalására

126. § (1) A bíróság a per tárgyalására megidézi azt, akinek igénye érvényesítése iránt az ügyész, illetve külön jogszabállyal erre feljogosított szervezet pert indított.

(2) Az idézésben (96. §) figyelmeztetni kell a feleket, hogy a tárgyaláson — ha nem személyesen jelennek meg — csak a 67. §-ban megjelölt meghatalmazottal képviselhetik magukat. Az első tárgyalásra szóló idézéshez csatolni kell a keresetlevél egy példányát (másolatát), ha annak kézbesítésére korábban még nem került sor.

(3) A feleket az idézésben fel kell hívni, hogy az ügyre vonatkozó okiratokat a tárgyalásra hozzák magukkal, az alperest pedig arra is figyelmeztetni kell, hogy a kereseti kérelemre legkésőbb a tárgyaláson nyilatkoznia kell, s elő kell adnia a védekezésének alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait, az ügyre vonatkozó okiratait pedig be is kell mutatnia. Az idézésben arra is utalni kell, hogy az alperes a nyilatkozatát már a kitűzött határnap előtt benyújthatja vagy jegyzőkönyvbe mondhatja [94. § (4) bek.]. Az írásbeli nyilatkozat másodpéldányát, illetőleg az arról készített jegyzőkönyv másolatát a bíróság a felperesnek haladéktalanul kézbesíti, ha pedig erre már nincs elegendő idő, azt a tárgyaláson adja át.

(4) Ha az ügy körülményei azt indokolják, így ha a 124. § (3)—(4) bekezdésében foglalt intézkedés megtételére van szükség, a bíróság az idézésben a (3) bekezdésben megjelölt alperesi nyilatkozat megtételére határidőt állapít meg. A határidő nem lehet kevesebb tizenöt napnál. A bíróság ezt követően — ha a tárgyalási határnapig rendelkezésre álló idő ezt lehetővé teszi — a felperest tizenöt napos határidővel az alperesi nyilatkozatban foglaltakra vonatkozó álláspontjának közlésére hívja fel.”

24. § A Pp. 130. §-ának (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:

[A bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül (125. § (1) bek.) elutasítja, ha megállapítható, hogy]

„i) a jogi képviselő által benyújtott keresetlevél nem tartalmazza a 121. § (1) bekezdésében foglaltakat, illetve ha a jogi képviselő nem csatolta a meghatalmazását, vagy nem fizették meg az eljárás illetéket.”

25. § A Pp. 139. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„139. § A felperes nyilatkozata után az alperes terjeszti elő ellenkérelmét, amely vagy a per megszüntetésére

(157. §) irányul, vagy érdemi védekezést, illetve ellenkövetelést (vizontkereset, beszámítás) tartalmaz a felperes kereseti kérelmével szemben. Az ellenkérelemben elő kell adni az annak alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait.”

26. § (1) A Pp. 141. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Írásbeli előkészítést csak akkor lehet elrendelni, ha a felet jogi képviselő képviseli, vagy ha a félnek, illetve képviselőjének az írásbeli előkészítés nem okoz különösebb nehézséget.”

(2) A Pp. 141. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A tanács elnöke az előkészítő iratok és a rendelkezésre álló egyéb adatok alapján — amennyiben ez a per eldöntéséhez szükségesnek mutatkozik — a tárgyalás folytatására kitűzött határnapra a tanúkat, illetve a feleket személyes megjelenési kötelezettséggel megidézi, és ha az irat kiadását a fél közvetlenül nem kérheti [192. § (1) bek.], a bizonyító fél kérelmére beszerzi a bizonyítékul szolgáló iratokat.”

27. § A Pp. 142. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„142. § (1) Ha az ügy körülményei azt nem zárják ki, a tárgyalás elhalasztása esetében a folytatólagos tárgyalás határnapját a bíróság nyomban kitűzi és azt a jelenlévő felekkel kihirdetés útján közli.

(2) Ha az ügy körülményei azt nem zárják ki, a folytatólagos tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy az az elhalasztott tárgyalás napját követően legkésőbb négy hónapon belül megtartható legyen.

(3) A 125. § (5) bekezdése a folytatólagos tárgyalásra is irányadó.”

28. § A Pp. 151. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„151. § (1) A bíróság a tárgyalást a feleknek a kitűzött határnap előtt legkésőbb nyolc nappal előterjesztett, indokolt közös kérelmére — az új tárgyalási határnap kitűzésével egyidejűleg — elhalasztja. Később előterjesztett közös kérelemre a tárgyalás csak kivételesen fontos okból halasztható el. A tárgyaláson előterjesztett kérelemre a bíróság a tárgyalást csak akkor halaszthatja el, ha a kereset az alperessel nem, vagy nem idejében közölték, vagy ha a felperes a keresetét a tárgyaláson megváltoztatta, vagy valamely más kérelmét lényegesen módosította és ezzel összefüggésben az ellenkérelem előterjesztésére az alperesnek megfelelő időt kell biztosítani. A bíróság hivatalból csak fontos okból, annak megjelölésével halaszthatja el a tárgyalást. A tárgyalás elhalasztásáról a megidézettek — ha erre mód van — előzetesen értesíteni kell.

(2) Az idézésre megjelölt tanúkat és szakértőket lehetőség szerint a tárgyalás elhalasztása esetén is ki kell hallgatni.”

29. § A Pp. 177. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(5) Ha az ügy bonyolultsága, illetve a szakértői munka várhatóan nagy terjedelme vagy költsége ezt indokolja, a bíróság a fél kérelmére a szakértőt — szükség esetén a szakértőnek a tárgyaláson való előzetes meghallgatása után — felhívja, hogy szakértői feladatáról és annak várható költségeiről előzetes munkatervet készítsen. A bizonyító fél a munkaterv ismeretében nyilatkozik arról, hogy kéri-e a szakértői munka elvégzését. A munkaterv elkészítésének költségeit a bizonyító fél köteles előlegezni. Ha a bizonyító fél a bíróság felhívásában megszabott határidő alatt nem nyilatkozik, vagy a szakértői bizonyításra irányuló indítványát visszavonja, illetve a munkatervben megjelölt szakértői díjat nem helyezi letétbe, a munkaterv elkészítése költségeinek viselésére a 80. § (2) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni.”

30. § (1) A Pp. 182. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki. Ha a bíróság a bizonyítást hivatalból rendelve el [164. § (2) bek.], szükség szerint hivatalból jogosult új szakértő kirendelésére is.”

(2) A Pp. 187. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság a szakértő díját a szakvélemény beérkezését, illetve a szakértő meghallgatása esetében a meghallgatását követően, de legkésőbb harminc napon belül végzéssel megállapítja. A szakértő díját a perbíróság állapítja meg akkor is, ha a szakértőt a megkeresett bíróság rendelte ki. A bíróság határozata ellen a szakértő és a felek külön fellebbezéssel élhetnek. A fellebbezésnek csak a kifogásolt összeg erejéig van halasztó hatálya.”

31. § A Pp. 192. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Bíróságnál, más hatóságnál, közjegyzőnél vagy valamely szervezetnél lévő irat beszerzése iránt a fél kérelmére a bíróság intézkedik, ha az irat kiadását a fél közvetlenül nem kérheti. Az eredeti okirat beszerzése mellőzhető, ha az eredeti okirat megtekintésére nincs szükség és a fél a tárgyaláson annak hiteles vagy egyszerű másolatát bemutatja [191. § (1) bek].”

32. § A Pp. 207. §-a a következő *b)* ponttal egészül ki, egyidejűleg a *b)*—*c)* pontok jelölése *c)*—*d)* pontokra változik:

(Az érdekelt fél kérelmére akár a per megindítása előtt, akár annak folyamatban léte alatt előzetes bizonyításnak van helye, ha:)

„*b)* valószínűsíthető, hogy a bizonyítás előzetes lefolytatása a per ésszerű időn belül történő lefolytatását, illetőleg befejezését elősegíti,”

33. § A Pp. 219. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A határozatot — kivéve, ha annak kihirdetését a bíróság elhalasztotta [218. § (1) bek.] — annak meghozatalától számított legkésőbb tizenöt napon belül kell írásba foglalni és az írásba foglalást követő tizenöt napon belül kézbesíteni kell. A felek részére a határozatnak nemcsak a rendelkező részét, hanem indokolását is kézbesíteni kell, kivéve, ha a határozatot a törvény szerint nem kell megindokolni.”

34. § A Pp. 220. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ítéletnek a rendelkező részt követően tájékoztatást kell nyújtania arról, hogy az ítélet ellen van-e helye fellebbezésnek és hogy azt, hol és mennyi idő alatt kell benyújtani. A feleket tájékoztatni kell a 256/B—256/E. §-ok szerint elbírálható fellebbezés kötelező tartalmi elemeiről, illetve az ezek hiányából adódó jogkövetkezményekről. A feleket tájékoztatni kell arról is, hogy a 256/A. § (1) bekezdésének *b)*—*d)* pontjaiban felsorolt esetekben tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.”

35. § (1) A Pp. 225. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kérelemről a bíróság tárgyalás alapján határoz; a feleknek vagy egyiküknek elmaradása a határozathozatalt nem gátolja és a tárgyalás elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye. A kérelemben a fél — az ellenfél egyetértő nyilatkozatának csatolása mellett — kérheti, hogy a bíróság a kérelemről tárgyaláson kívül határozzon.”

(2) A Pp. 225. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a bíróság az ítéletében nem rendelkezett olyan kérdéssről, amelyről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező, a mulasztást a bíróság a hiányosság észlelését követően haladéktalanul köteles hivatalból pótolni. Az ítélet kiegészítésének hivatalból helye van akkor is, ha a 233/A. §-ban meghatározott végzés elleni fellebbezés elbírálása tárgyában hozott döntés következtében az szükséges.”

36. § A Pp. 228. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki és a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(2) A jogi képviselővel eljáró felek legkésőbb az első fokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig benyújtott közös nyilatkozatban a fellebbezési joguk-

ról előzetesen lemondhatnak. A lemondó nyilatkozat nem vonható vissza. A fellebbezési jogról történő előzetes lemondás esetében az ítélet a közlésével jogerőre emelkedik. A lemondás nem hatályos, ha a bíróság az első fokú eljárás szabályait olyan súlyosan megsértette, amelynek következtében a 252. § (1) bekezdése alkalmazásának lenne helye. A lemondás hatálytalanságára alapított fellebbezésben foglalt kérelemre a másodfokú bíróság az ítélet végrehajtását felfüggesztheti.

(3) Ha a határozat ellen fellebbezésnek helye van és a felek a (2) bekezdésben meghatározott lehetőséggel nem éltek, de fellebbezést az erre jogosultak egyike sem nyújtott be, a határozat a fellebbezési határidő leteltét követő naptól kezdve jogerős. Ha a fellebbezésről lemondtak, a határozat akkor emelkedik jogerőre, amikor a lemondást a bíróságnál bejelentették. A lemondás csak akkor hatályos, ha azt a határozat kihirdetése után valamennyi fél bejelenti. A lemondást visszavonni nem lehet. A határozat az utolsó bejelentésnek a bírósághoz érkezését követő nappal válik jogerőssé.”

37. § A Pp. a 233. §-t követően a következő 233/A. §-sal egészül ki:

„233/A. § Fellebbezéssel megtámadható a másodfokú eljárásban hozott olyan végzés, amellyel szemben az első fokú eljárás szabályai szerint fellebbezésnek lenne helye, továbbá a másodfokú eljárásban hozott, a fellebbezést hivatalból elutasító végzés.”

38. § (1) A Pp. 235. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul és elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az első fokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az — elbírálása esetén — reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az első fokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az az első fokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141. § (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell.”

(2) A Pp. 235. §-a a következő (3)—(4) bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Ha a határozatot első fokon a megyei bíróság hozta, a jogi képviselővel eljáró felek a határozat ellen benyújtott fellebbezéshez mellékelte közös kérelemben indítványozhatják, hogy az anyagi jogszabály megsértésére alapított fellebbezést közvetlenül a Legfelsőbb Bíróság bírálja el. Vagyonjogi ügyben a felek akkor indítványozhatják a Legfelsőbb Bíróság eljárását, ha a fellebbezésben vitatott érték

(illetve annak a 24. § alapján megállapított értéke) az ötszázezer forintot meghaladja.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott fellebbezésben új tényre, illetve új bizonyítékra hivatkozni nem lehet. A fellebbezés elbírálása tárgyaláson kívül, a felülvizsgálati eljárásra irányadó szabályok megfelelő alkalmazásával történik, így a fellebbezés elbírálása során a Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A határozat ellen felülvizsgálatnak nincs helye.”

39. § A Pp. 238. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a fellebbezési határidő valamennyi félle szemben lejárt, illetőleg, ha a fellebbezést valamennyi fél hiánytalanul benyújtotta, az első fokú bíróság azt a per összes irataival együtt legkésőbb nyolc napon belül felterjeszti a másodfokú bírósághoz. Ha a 235. § (2) bekezdésében foglalt intézkedésre került sor, a határidőt annak teljesítésétől kell számítani. Ha a fellebbezés a határozatnak előzetesen végrehajthatóvá nyilvánítása ellen is irányul, a fellebbezést azonnal, már a fellebbezési határidő lejárta előtt fel kell terjeszteni.”

40. § A Pp. 243. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a 240—242. §-ok alkalmazására nincs ok, a fellebbezés tárgyalására a tanács elnöke a fellebbezés felterjesztését követően legkésőbb harminc napon belül határozatot tűz ki és arra a feleket, valamint a beavatkozókat, továbbá azokat, akik a határozat ellen fellebbezéssel éltek, megidézi. Az idézéshez csatolni kell a fellebbezés másolatának egy-egy példányát. Ha az első fokú eljárásban az ügyész részt vett, a tárgyalásról az illetékes ügyészt is értesíteni kell.

(2) Ha az ügy körülményei ezt nem zárják ki, a tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy a tárgyalás az iratoknak a másodfokú bírósághoz való beérkezését követő négy hónapon belül megtartható legyen. A tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy a fellebbezésnek az ellenfél részére való kézbesítése a tárgyalás napját legkésőbb tizenöt nappal megelőzze. A tárgyalási időköz nem rövidíthető le.”

41. § A Pp. 245. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„245. § A fellebbezési tárgyalásra szabályszerűen megidézettnek vagy valamelyiküknek az elmaradása a tárgyalás megtartását és a fellebbezés elintézését nem gátolja. Ilyen esetben a tárgyalás elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye. A bíróság azonban, ha a meg nem jelentek valamelyikének meghallgatását szükségesnek tartja, erre tekintettel — a másodfokú eljárás során egyszer, új tárgyalási határnap kitűzésével — a tárgyalást elhalaszthatja.”

42. § A Pp. 247. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A másodfokú eljárásban beszámítási kifogást csak akkor lehet előterjeszteni, ha azt az ellenfél elismeri, vagy ha a beszámítani kért követelés az első fokú tárgyalás berekesztését követően járt le.”

43. § A Pp. 254. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A másodfokú eljárás befejezése után az iratokat a bíróság legkésőbb harminc napon belül megküldi az első fokú bíróságnak. A másodfokú eljárást befejező határozatot a felekkel kézbesítés útján az első fokú bíróság közli az iratoknak az első fokú bírósághoz való érkezését követő legkésőbb tizenöt napon belül. Ha a másodfokú bíróság a határozata kihirdetését elhalasztotta [218. § (1) bek.], a már írásba foglalt határozatát a jelenlévő feleknek nyomban kézbesíti és ezt a jegyzőkönyvben is feltünteti.”

44. § A Pp. 256/A. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (4)—(5) bekezdések számozása (5)—(6) bekezdésekre változik:

„(4) Az (1) bekezdés *e*) pontja esetében, továbbá, ha a felek a (2)—(3) bekezdésben foglalt felhívás ellenére nem kérték a tárgyalás megtartását, a tárgyaláson kívüli elbírálás kötelező.”

45. § A Pp. 256/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„256/B. § (1) A helyi bíróság első fokú hatáskörébe tartozó vagyoni perekben, ha a fellebbezésben vitatott érték (illetve annak a 24. § alapján megállapított értéke) a kétszázézer forintot nem haladja meg, az ítélet elleni fellebbezésre a 233—256/A. §-ok rendelkezéseit a 256/C—256/D. §-okban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A fellebbezés elbírálására ugyanezek a rendelkezések irányadóak akkor is, ha a fellebbezésben vitatott érték nem haladja meg a kereseti kérelemben megjelölt követelés tíz százalékát.

(2) Nem alkalmazhatók a 256/C—256/D. §-okban foglalt rendelkezések, ha a per tárgya tartási vagy egyéb járadék jellegű követelés, továbbá akkor sem, ha az ítélet ellen benyújtott fellebbezések bármelyike nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételnek.”

46. § A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával van helye felülvizsgálati kérelemnek az ügy érdemében külön jogszabály rendelkezése alapján hozott jogerős végzés ellen.”

47. § A Pp. 271. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni ügyben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték (illetve annak a 24. § alapján megállapított értéke) az ötszázézer forintot nem haladja meg.”

48. § A Pp. 273. §-ának (2) bekezdése a következő *d*) ponttal egészül ki:

(A felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság az eljárás bármely szakaszában akkor is hivatalból elutasítja, ha)

„*d*) a kérelem előterjesztője a megadott lakóhelyről (székhelyről) nem idézhető, illetve onnan ismeretlen helyre költözött.”

49. § (1) A Pp. 274. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri. Végzés ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem esetében tárgyalás tartása nem kérhető.”

(2) A Pp. 274. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A csatlakozó felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem előterjesztésére a 244. § és a 257. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

50. § A Pp. 284. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A házassági per tárgyalásáról a fél kérelmére a nyilvánosságot az 5. §-ban foglalt feltételek nélkül is ki lehet zárni. Erre a bíróság a feleket köteles figyelmeztetni.”

51. § A Pp. 324. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a perben vitatott pénzbeli követelés összege a harmincmillió forintot meghaladja, az első fokú bíróság három hivatásos bíróból álló tanácsban jár el.”

52. § A Pp. 341. §-ának *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt indított perekre ennek a fejezetnek a rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:)

„*d*) illetékes az a munkaügyi bíróság, amelynek területén a társadalombiztosítás helyi szervének székhelye van.”

53. § A Pp. 344. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A perre az a bíróság illetékes, amelynek területén az időszaki lap szerkesztősége, a híriügynökség vagy a rádió-, illetve a televízió társaság székhelye található. A

bíróság illetékességét a rádió vagy televízió társaság helyi stúdiójának székhelye is megalapítja.”

54. § A Pp. 349. §-a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik a munkaügyi ellenőrzés, a munkavédelem keretében hozott közgazgatási határozat, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján a megyei (fővárosi) munkaügyi központ által hozott közgazgatási határozat, valamint a társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata; ennek során a munkaügyi bíróság a XX. fejezet szabályai szerint jár el.”

55. § A Pp. 197. §-ának (4) bekezdésében az „5. §” szövegrész helyébe a „8. §” szövegrész, a Pp. 249. §-ának (2) bekezdésében a „a Legfelsőbb Bíróság” szövegrész helyébe „az ítélőtábla” szövegrész lép.

HARMADIK RÉSZ

A büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény módosítása

56. § A büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény (a továbbiakban: Be.) 13. §-ának *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Büntetőeljárást nem lehet indítani, és a már megindult eljárást meg kell szüntetni vagy felmentő ítéletet kell hozni, ha)

„*d*) a terhelt cselekményét már jogerősen elbírálták, kivéve a perújítás, a felülvizsgálat és a törvényesség érdekében emelt jogorvoslat esetét.”

57. § (1) A Be. 16. §-ának (3) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A nemzetközi jogi kötelezettség megszegése (Btk. 261/A. §), a nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettség megszegése (Btk. 287. §), az engedély nélküli külkereskedelmi tevékenység (Btk. 298. §), valamint a jövedéki termékre vagy vámárura elkövetett áru hamis megjelölése (Btk. 296. §), a szerzői és szomszédos jogok megsértése (Btk. 329/A. §) alapos gyanúja esetén a nyomozást a Vám- és Pénzügyőrség végzi, ha a bűncselekmény gyanúját a Vám- és Pénzügyőrség észleli.”

(2) A Be. 16. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a Vám- és Pénzügyőrség, a Határőrség vagy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal hatáskörébe tartozó bűncselekménnyel halmazatban olyan bűncselekmény is megvalósult, amelynek nyomozására e nyomozó hatóság hatásköre nem terjed ki, és az eljárás elkülönítése nem célszerű, az eljáró nyomozó hatóságot az ügyész jelöli ki.”

58. § A Be. 18. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A helyi bíróságon ügyészégi titkár is képviselheti a vádat, kivéve, ha a terheltet fogva tartják.”

59. § A Be. 40. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A perújítási eljárásból, a felülvizsgálati indítvány, valamint a törvényesség érdekében emelt jogorvoslat elbírálásából ki van zárva az a bíró, aki a perújítással, a felülvizsgálati indítvánnyal, illetőleg törvényesség érdekében emelt jogorvoslattal megtámadott határozat meghozatalában részt vett.”

60. § A Be. 64. §-a a következő (4)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A hatóság engedélyezheti, hogy a tanú a szóbeli kihallgatását követően vagy e nélkül írásban, úgy tegyen vallomást, hogy azt a tanú saját kezűleg leírja és aláírja, vagy a tanúnak a más módon leírt vallomását két tanú, illetőleg bíró vagy közjegyző hitelesítse.

(5) Ha a tanú szóbeli kihallgatás nélkül, vagy a szóbeli kihallgatást követően írásban tesz vallomást, az írásbeli vallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak (65—66. §), valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. Erre a tanút az írásbeli vallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmeztetni kell.”

61. § A Be. 75. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A szakértőt — ha megidézésére nincs szükség — a további eljárási cselekményekről csak akkor kell értesíteni, ha ezt az írásbeli szakvélemény előterjesztésével egyidejűleg kéri. Erről a szakértőt a kirendeléséről szóló határozatban tájékoztatni kell.”

62. § A Be. 77. §-ának (4)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a hatóság a nyomozás során szakértőt rendelt ki, a vádlottnak vagy a védőnek az idézés (értesítés) és a vádirat kézbesítésétől [181. § (1) bek.] számított tizenöt napon belül benyújtott kérelmére — ugyanazon tényre — a bíróságnak más szakértőt is ki kell rendelnie.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásának nincs helye, ha az ügyben a bíróság is kirendelt szakértőt.”

63. § A Be. 87. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a terhelt beismerése esetén is meg kell szerezni az egyéb bizonyítékokat.”

64. § A Be. 95. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az előzetes letartóztatás, az ideiglenes kényszer-gyógykezelés, illetőleg a lakhelyelhagyási tilalom megszüntetése iránti ismételt kérelem nem tartalmaz új körülményt, a bíróság, illetőleg az ügyész a határozat hozatalát mellőzheti.”

65. § A Be. 99. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, és a Be. a következő 99/A—99/C. §-sal egészül ki:

„99. § (1) A 92. § (1) bekezdésében meghatározott esetben — ha ez a bűncselekmény jellegére, a terhelt személyi körülményeire, különösen az egészségi állapotára, idős korára, családi körülményeire tekintettel elegendőnek látszik — lakhelyelhagyási tilalom is elrendelhető.

(2) A lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt álló terhelt a meghatározott területet, körzetet engedély nélkül nem hagyhatja el, a tartózkodási helyét, illetőleg a lakóhelyét nem változtathatja meg.

(3) A lakhelyelhagyási tilalom elrendeléséről a vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság határoz. A 379/A—379/B. §-ban meghatározott eljárásban a bíróság az előzetes letartóztatás helyett lakhelyelhagyási tilalmat is elrendelhet.

(4) A lakhelyelhagyási tilalmat elrendelő határozatban előírható, hogy a terhelt meghatározott időközönként a rendőrségen jelentkezzék.

(5) A lakhelyelhagyási tilalom végrehajtását a rendőrség ellenőrzi.

99/A. § (1) A vádirat benyújtása előtt elrendelt lakhelyelhagyási tilalom az első fokú bíróság tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig, az ezt követően elrendelt vagy fenntartott lakhelyelhagyási tilalom az első fokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig, az ezután elrendelt vagy fenntartott lakhelyelhagyási tilalom az eljárás jogerős befejezéséig tart.

(2) Ha a lakhelyelhagyási tilalom végrehajtása során a terhelt életkörülményeiben olyan lényeges változás következik be, amely miatt a tilalommal érintett terület, körzet elhagyása, vagy a tartózkodási hely, illetőleg lakóhely megváltoztatása szükséges, a vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság a terhelt kérelmére a lakhelyelhagyási tilalmat részlegesen feloldhatja. A lakhelyelhagyási tilalom részleges feloldásáról szóló határozatban a terhelt részére engedélyezhető a lakhelyelhagyási tilalommal érintett terület, körzet meghatározott célból és úti célra történő egyszeri, időszakos vagy rendszeres elhagyása, illetőleg a tartózkodási hely vagy a lakóhely megváltoztatása.

(3) Ha a lakhelyelhagyási tilalom elrendelésétől a vádirat benyújtásáig hat hónap eltelt, fenntartásának szükségességét az ügyész megvizsgálja.

(4) A lakhelyelhagyási tilalmat meg kell szüntetni, ha elrendelésének oka megszűnt, vagy az eljárást jogerősen befejezték. A bíróság által elrendelt lakhelyelhagyási tilalom megszüntetésére a vádirat benyújtásáig az ügyész is jogosult.

99/B. § (1) A bíróság a lakhelyelhagyási tilalom keretében elrendelheti a terhelt házi őrizetét is. Házi őrizet elrendelése esetén a bíróság által kijelölt lakást és az ahhoz tartozó bekerített helyet a terhelt csak a bíróság határozatában meghatározott célból, az ott írt időben és távolságra (úti célra) hagyhatja el.

(2) Házi őrizet elrendelése esetén a lakhelyelhagyási tilalom elrendelésére, tartamára, illetőleg fenntartására az előzetes letartóztatás elrendelésére (379/A—379/C. §), meghosszabbítására, illetőleg fenntartására vonatkozó rendelkezéseket (95. §) kell alkalmazni.

(3) A bíróság rendelkezhet úgy, hogy a házi őrizet előírásainak megtartását a rendőrség folyamatos őrzéssel, vagy — a terhelt hozzájárulásával — a terhelt mozgását nyomon követő technikai eszközzel is ellenőrizze.

99/C. § (1) Ha a terhelt a lakhelyelhagyási tilalmat, illetőleg a házi őrizetet megszegi, rendbírósággal sújtható. A lakhelyelhagyási tilalom, illetőleg a házi őrizet elrendelésekor erre a terheltet a határozatban figyelmeztetni kell.

(2) Ha a lakhelyelhagyási tilalom, illetőleg a házi őrizet az előzetes letartóztatással elérni kívánt célok biztosítására már nem elegendő, a terhelt előzetes letartóztatása, lakhelyelhagyási tilalom esetén a terhelt házi őrizete is elrendelhető.”

66. § A Be. a következő alcímmel és 99/D. §-sal egészül ki:

„Az úti okmány elvétele

99/D. § (1) Az előzetes letartóztatás, az ideiglenes kényszer-gyógykezelés és a lakhelyelhagyási tilalom elrendelésekor a terhelt úti okmányát el kell venni, és azt a visszavonás elrendelése érdekében haladéktalanul meg kell küldeni az útlevel hatóságának, és erről a központi adatkezelő szervet értesíteni kell. Az úti okmány elvétele és az útlevel hatóságának történő megküldése ellen jogorvoslatnak nincs helye.

(2) A vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság a terhelt úti okmányának elvételét az (1) bekezdésben fel nem sorolt esetekben is elrendelheti, ha olyan bűncselekmény miatt folyik eljárás, amelyre a törvény három évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztést rendel, és az úti okmány elvétele a terhelt eljárási cselekményeknél való jelenlétének biztosítása végett indokolt.

(3) Az úti okmány elvételének elrendelése esetén az úti okmány visszavonása érdekében haladéktalanul meg kell keresni az útlevel hatóságot és a központi adatkezelő szervet; az elvett úti okmányt haladéktalanul meg kell küldeni az útlevel hatóságának.

(4) A vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság a terhelt indokolt kérelmére hozzájárulhat ahhoz, hogy az útlevel hatóság a terhelt külföldre utazását meghatározott időtartamra engedélyezze.

(5) Ha az úti okmány elvételének oka megszűnt, vagy az eljárást jogerősen befejezték, erről a vádirat benyújtásáig

az ügyész, azt követően a bíróság értesíti az útlevel hatóságát és a központi adatkezelő szervet.

(6) Az őrizetbe vétel elrendelésekor a terhelt úti okmányát el kell venni, de azt az őrizetbe vétel megszűnését követően a terheltnek vissza kell adni. Ha a terhelt őrizetbe vétele úgy szűnt meg, hogy vele szemben előzetes letartóztatást, ideiglenes kényszergyógykezelést vagy lakhelyelhagyási tilalmat nem rendeltek el, de az útlevel elvételének elrendelése a (2) bekezdés alapján indokolt, az útlevel elvételét elrendelő határozatot az őrizetbe vétel megszűnését követő hetvenkét órán belül meg kell hozni. A határozat meghozataláig a terhelt útlevele visszatartható.”

67. § A Be. 102. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyben a 102. § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A lefoglalás megszüntetésekor a lefoglalt dolgot annak kell kiadni, aki a bűncselekmény elkövetésekor a dolog tulajdonosa volt, és ezt kétséget kizáró módon igazolni tudja. Ha nincs olyan személy, akinek az előbbi rendelkezés szerint a dolgot ki kell adni és ez az eljárás adataiból sem tűnik ki, a dolgot annak kell kiadni, aki a kiadása iránt alaposnak látszó igényt jelentett be. Ha ilyen személy sincs, és ilyen igény az eljárás adataiból nem tűnik ki, a dolgot annak kell kiadni, akitől lefoglalták. A terheltnek a lefoglalt dolgot csak akkor lehet kiadni, ha azt az előbbi rendelkezések szerint másnak nem lehet kiadni.”

„(6) A lefoglalás megszüntetése esetén, ha a dolog természetben már nem adható ki, a dolog előzetes értékesítéséből befolyt ellenértéket — vámáru esetén az elfogadott vámértéket — alapul véve, a kezeléséből, tárolásából eredő költségekkel — vámáru esetén a vámteherrel is — csökkentett, a megtérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkori törvényes kamatával növelt összegét kell megtéríteni. A jogosult az ezt meghaladó igényét a polgári jog szabályai szerint érvényesítheti.”

68. § A Be. 107/A. §-ának (3) bekezdésének első mondatában az „(1) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(2) bekezdésben” szövegrész kerül.

69. § A Be. a következő alcímmel és 102/A. §-sal egészül ki:

„A lefoglalt dolog előzetes értékesítése

102/A. § (1) A vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság a lefoglalt dolog értékesítéséről határoz, ha a lefoglalt dolog

- a) gyors romlásnak van kitéve,
- b) huzamos tárolásra alkalmatlan.

(2) A vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság a lefoglalt dolog értékesítése iránt akkor is határozhat, ha a lefoglalt dolog

a) kezelése, tárolása, illetve őrzése — különösen a dolog értékére, vagy az előreláthatólag hosszú ideig tartó

tárolására tekintettel — aránytalan és jelentős költséggel járna,

b) értéke az előreláthatólag hosszú ideig tartó tárolás miatt jelentősen csökkenne.

(3) Az (1)—(2) bekezdés esetén a lefoglalt dolog akkor értékesíthető, ha a lefoglalt dolog kiadása iránt senki nem jelentett be jogos igényt.

(4) Az (1)—(2) bekezdés szerinti határozatot a 145. §-ban megjelölt időpontig az ügyész előzetes hozzájárulásával a nyomozó hatóság is meghozhatja.

(5) A lefoglalt dolog értékesítéséből befolyt ellenérték a lefoglalt dolog helyébe lép.”

70. § A Be. 114. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdéssé módosul:

„(3) Az ismeretlen helyen tartózkodó terhelt részére a hivatalos iratokat hirdetményi úton kell kézbesíteni.”

71. § A Be. 131. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A nyomozást az elrendelésétől számított két hónapon belül be kell fejezni. Ha az ügy bonyolultsága vagy elháríthatatlan akadály indokolja, a nyomozás határidejét a helyi ügyészség vezetője két hónappal, ezt követően a megyei főügyész legfeljebb a nyomozás elrendelésétől számított egy év elteltéig meghosszabbíthatja; egy éven túl a legfőbb ügyész jogosult a nyomozás határidejének meghosszabbítására. Ha az ügyész nyomoz, a nyomozás határidejét az ügyészség vezetője két hónappal, a felettes ügyész legfeljebb a nyomozás elrendelésétől számított egy év elteltéig hosszabbíthatja meg.”

72. § A Be. a következő alcímmel és 131/B. §-sal egészül ki:

„A nyomozó hatóság egyéb adatszerző tevékenysége

131/B. § (1) A nyomozó hatóság a nyomozás elrendelése után annak megállapítására, hogy vannak-e bizonyítási eszközök, és ezek hol találhatóak, puhatolást végezhet, ennek során információt gyűjthet, felvilágosítást kérhet, iratokat megtekinthet, a bűncselekmény helyszínét megtekintheti, szaktanácsadót vehet igénybe, és a megszerzett adatokat ellenőrizheti.

(2) A nyomozó hatóság a puhatolás során fénykép vagy más adathordozó bemutatásával személyt vagy tárgyat kiválasztathat, illetőleg a bemutatott személyről vagy tárgyról felvilágosítást kérhet.

(3) A nyomozó hatóságnak az a tagja, aki a puhatolást végezte, erről jelentést készít. A jelentés tartalmára a 150. § (3) bekezdésének rendelkezései irányadók.”

73. § A Be. 133. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a tanú nevének zárt kezelését rendelték el, a tanú a kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv oldalainak alá-

írása helyett külön nyilatkozik arról, hogy a jegyzőkönyv a vallomását tartalmazza. A tanú e nyilatkozatát aláírja. A nyilatkozat kezelésére a 63. § (5) bekezdését kell alkalmazni.”

74. § A Be. 134. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Azoknál a nyomozási cselekményeknél, amelyeken a védő jelen lehet, a védő mellett vagy helyetteseként ügyvédjelölt is jelen lehet.”

75. § A Be. 135. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„135. § (1) A nyomozó hatóság a szemle, a helyszínelés, a bizonyítási kísérlet, a felismerésre bemutatás, a lefoglalás, a házkutatás és a motozás végrehajtásánál, valamint az írni-olvasni nem tudó személy kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv ismertetésénél a terhelt, védője, valamint a szemlével érintett személy, továbbá a lefoglalást, a házkutatást, a motozást elszenvedő személy, továbbá az írni-olvasni nem tudó személy indítványára — elháríthatatlan akadály kivételével — hatósági tanút alkalmaz. Erre az érdekeltet figyelmeztetni kell. A hatósági tanú igazolja annak a nyomozási cselekménynek a lefolyását és eredményét, amelyenél jelen volt.

(2) A nyomozási cselekmény előtt a hatósági tanút a jogairól és a kötelességeiről fel kell világosítani. A nyomozási cselekményt úgy kell lefolytatni, hogy azt a hatósági tanú nyomon követhesse. A hatósági tanú a nyomozási cselekményre észrevételt tehet.

(3) Hatósági tanúként olyan, lehetőleg érdektelen személyt kell igénybe venni, aki képes érzékelni és igazolni a nyomozási cselekmény elvégzését. Nem lehet hatósági tanú az eljáró ügyész, a nyomozó hatóság tagja; az eljáró ügyész vagy nyomozó hatóság alkalmazottja csak akkor lehet hatósági tanú, ha más személy igénybevételének elháríthatatlan akadály van.

(4) A hatósági tanúként közreműködésre senki sem kötelezhető.

(5) A nyomozási cselekményről készült jegyzőkönyvben fel kell tüntetni a hatósági tanú nevét, lakcímét, érdektelenségét vagy esetleges érdekeltségét. Ha a hatósági tanú az ügyészség, illetve a nyomozó hatóság alkalmazottja, a lakcíme helyett a munkakörét, illetve beosztását kell fel tüntetni. Ha a nyomozási cselekmény során a hatósági tanú észrevételt tett, a jegyzőkönyvben ezt is fel kell tüntetni.

(6) A tanú költségére vonatkozó rendelkezéseket a hatósági tanúra is alkalmazni kell.”

76. § A Be. 137. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A nyomozást fel kell függeszteni, ha)

„*a*) a gyanúsított ismeretlen helyen vagy külföldön tartózkodik, és az eljárás a távollétében nem folytatható;”

77. § (1) A Be. 145. §-a (2) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ügyész az ügy iratait harminc napon belül megvizsgálja, és ennek eredményéhez képest”

(2) A Be. 145. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) bekezdésben megjelölt határidőt az ügyészség vezetője kivételes esetben harminc nappal meghosszabbíthatja.”

78. § A Be. 147/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a gyanúsítottal szemben a vádemelés elhalasztásának tartama alatt elkövetett szándékos bűncselekmény miatt vádemelésre kerül sor, illetve a gyanúsított a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegi, az ügyész vádat emel. Az ügyész akkor is vádat emel, ha a vádemelés elhalasztásának tartama alatt állapítják meg, hogy a vádemelés elhalasztása a 147/B. §-ban meghatározott valamely kizáró ok ellenére történt.”

79. § A Be. a következő 147/B. §-sal egészül ki:

„147/B. § A vádemelés nem halasztható el, ha a gyanúsított

a) többszörös visszaeső,

b) a szándékos bűncselekményt a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt, vagy a szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után, a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt követte el.”

80. § A Be. 148. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nincs helye panasznak a feljelentés kiegészítése, valamint a nyomozó hatóság egyéb adatszerező tevékenysége során végzett eljárási cselekmények, a nyomozás elrendelése, a vádemelés, továbbá a bizonyítás körébe tartozó nyomozási cselekmények elrendelése és sorrendje miatt. Csak a sértett élhet panasszal a vádemelés mellőzése miatt.”

81. § A Be. 148/A. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„148/A. § A büntetőeljárást folytatni kell, ha a gyanúsított a nyomozást megszüntető határozat ellen benyújtott panaszában a megrovás alkalmazását sérelmezi, és a büntetőeljárás megszüntetésének más oka nincs. Erre a gyanúsítottat a határozatban figyelmeztetni kell.”

82. § (1) A Be. 169. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság az eljárást felfüggesztheti a 137. § (1) bekezdésében és (3) bekezdésének *c*) pontjában meghatározott esetekben.”

(2) A Be. 169. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az (1) bekezdésben felsorolt okok miatt az eljárást a bírósági titkár is felfüggesztheti.”

83. § A Be. 186. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 170. § (1) bekezdésének *d*)–*f*) pontjában meghatározott ok miatt, valamint büntetethetőséget megszüntető ok fennállása esetén az eljárást a bírósági titkár is megszüntetheti.”

84. § (1) A Be. 203. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a szakértő az idézés vagy értesítés ellenére a tárgyaláson nem jelenik meg, illetőleg az értesítést a bíróság a 75. § (3) bekezdése alapján mellőzte, az írásbeli szakvéleményt fel kell olvasni; ha meghallgatása szükséges, a tárgyalást el kell napolni, és a szakértőt a kitűzött tárgyalásra meg kell idézni.”

(2) A Be. 203. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Fel lehet olvasni — egészben vagy részben — annak a tanúnak a vallomását, akit a tárgyaláson már kihallgattak, de a tárgyalást a 197. § (1) bekezdése vagy a 228. § alapján előlről kell kezdeni. Az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára a tanút újból ki kell hallgatni.”

85. § A Be. 212. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a bíróság az ügydöntő határozat meghozatala előtt azt állapítja meg, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vádirati minősítéstől eltérően minősülhet, a tárgyalást a védelem előkészítése érdekében elnapolhatja, erre nézve az ügyészt, a vádlottat és a védőt meghallgatja.”

86. § A Be. 249. §-a *c*) pontjának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

(A másodfokú bíróság a fellebbezést tanácsüléssel intézi el, ha)

„Ha a vádlott a bűncselekmény elkövetése után elmebeteggé vált, vagy súlyosan beteg, az eljárás csak akkor függeszthető fel, ha a tárgyalás a vádlott távollétében nem tartható meg;”

87. § A Be. 251. §-a (1) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 250. § I. *a*) pontja, valamint az eljárásnak a vádlott elmebetegsége miatt történt felfüggesztése esetében az első fokú bíróság ítéletének az elkobzásra, továbbá — az eljárásnak a vádlott halála folytán történt megszüntetését kivéve — a vagyoni előny vagy az elkobzás alá eső érték megfizetésére és a polgári jogi igény megállapítására vonatkozó rendelkezését a másodfokú bíróság”

88. § A Be. 256. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a másodfokú bíróság az ügydöntő határozat meghozatala előtt azt állapítja meg, hogy a cselekmény az első fokú bíróság által megállapított minősítéstől eltérően minősülhet, a 212. § (7) bekezdésében foglaltaknak megfelelően jár el.”

89. § A Be. X. Fejezete a következő V. Címmel és 275/A. §-sal egészül ki:

„V. Cím

KIFOGÁS

275/A. § (1) A másodfokú eljárásban hozott olyan, nem ügydöntő végzés ellen, amely ellen az első fokú eljárásban fellebbezésnek lenne helye, kifogás emelhető. Ha a másodfokú bíróság a végzést kihirdetés útján közli, a kifogást a kihirdetéskor be kell jelenteni. Egyébként a kifogás bejelentésének határidejére a 243. § (2) bekezdése irányadó.

(2) Az elmulasztott határidő utolsó napjától számított tizenöt nap elteltével igazolásnak nincs helye.

(3) A bíróság a végzést a kifogás alapján maga is megváltoztathatja. Ha a kifogásnak a megtámadott végzést hozó tanács nem ad helyt, a kifogást a bíróságnak ugyanazon a fokon eljáró másik tanácsa — a végzés elleni fellebbezésre vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával — tanácsüléssel bírálja el. E határozat ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

(4) A végzés a kifogásra tekintet nélkül végrehajtható, kivételesen indokolt esetben azonban a végzés végrehajtását a kifogást elbíráló tanács felfüggesztheti.”

90. § (1) A Be. 276. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bíróság jogerős ítéletével elbírált cselekmény (alapügy) esetén perújításnak van helye, ha]

„*e*) az alapügyben az ítéletet a XVII/A. Fejezet szerinti eljárásban a terhelt távollétében hozták.”

(2) A Be. 276. §-a a következő (5)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 276. § (1) bekezdésének *a*) pontja szerinti új bizonyítéknak kell tekinteni

a) a magyar joghatóság alá tartozó személy panasa alapján indult eljárásban a nemzetközi emberi jogi szervek által hozott döntést, ha az törvénysértés miatt állapította meg a nemzetközi jogi kötelezettség megsértését, feltéve, hogy a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének a magyar állam nemzetközi szerződésben alávetette magát,

b) a Legfelsőbb Bíróság jogegységi határozatát.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározott okok miatt perújításnak csak a terhelt javára van helye. A perújítást csak a nemzetközi emberi jogi szerv határozatának közlésétől, illetve a jogegységi határozat közzétételétől számított hat hónapon belül lehet kezdeményezni.”

91. § A Be. 284. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bíróság első fokon jogerős vagy másodfokon felülbírált jogerős ügydöntő határozata, illetőleg a másodfokú bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye akkor is, ha a büntetés végrehajtását a Btk. 90. §-ában foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel.”

92. § (1) A Be. 284/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben felsoroltak felülvizsgálati indítványt nyújthatnak be akkor is, ha a határozat meghozatalára a 250. § II. és III. pontjában, valamint a 349/A. §-ban, a 355/A. §-ban vagy a 355/S. § (2) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.”

(2) A Be. 284/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Felülvizsgálati indítványt a terhelt terhére a határozat közlésétől számított hat hónapon belül, a 284. § (3) bekezdésében meghatározott okból felülvizsgálati indítványt a határozat jogerőre emelkedésétől számított hat hónapon belül lehet előterjeszteni.”

93. § (1) A Be. 291. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és a korábban eljáró bíróságot, illetőleg a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot új eljárásra utasítja, ha

a) a másodfokú bíróság ügydöntő határozatát a 284. § (1) bekezdésében írt anyagi jogi szabálysértéssel hozta, illetőleg a bíróság az ügydöntő határozatban a büntetés végrehajtását a Btk. 90. §-ában foglalt kizáró ok ellenére függesztette fel,

b) a határozat meghozatalára a 250. § II. pontjában, a 355/A. §-ban vagy a 355/S. § (2) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.”

(2) A Be. 291. §-ának (3) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Az (1) bekezdés b) pontja esetében a Legfelsőbb Bíróság maga is hozhat a törvénynek megfelelő határozatot, ha az eljárás megszüntetésének van helye.”

(3) A Be. 291. §-a (8) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A felmerült bünyügyi költséget — ideértve a Legfelsőbb Bíróság által az indítvány megfogalmazására kirendelt ügyvéd vagy ügyvédi iroda díját is — a felülvizsgálati indítvány elutasítása esetén — az ügyész által kezdeményezett felülvizsgálat esetét kivéve — az indítvány előterjesztője viseli.”

94. § A Be. a következő XII/A. Fejezettel egészül ki:

„XII/A. Fejezet

JOGORVOSLAT A TÖRVÉNYESSÉG ÉRDEKÉBEN

291/B. § A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt javára a törvényesség érdekében jogorvoslatnak van helye, ha

a) a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt, vagy

b) a bíróság határozatának meghozatalára a súlyosítási tilalom [234. § (1) bek., 241. §, 354. § (3) bek.] megsértésével került sor, feltéve, hogy a jogerős ügydöntő határozat más jogorvoslattal nem támadható meg.

291/C. § (1) A törvényesség érdekében jogorvoslat benyújtására a legfőbb ügyész jogosult.

(2) A törvényesség érdekében jogorvoslat kezdeményezésére jogosult

a) a terhelt,

b) a védő,

c) a fiatakorú terhelt törvényes képviselője,

d) a terhelt halála után egyenes ági rokona, testvére, házastársa,

e) a kényszergyógykezelés elrendelése ellen — a terhelt hozzájárulása nélkül is — a nagykorú terhelt törvényes képviselője és házastársa is.

(3) A (2) bekezdésben felsoroltak a törvényesség érdekében jogorvoslat benyújtása végett a Legfőbb Ügyészséghez fordulhatnak.

(4) Ha bármely hatóság észleli, hogy büntetőügyben a terhelt sérelmére a 291/B. §-ban meghatározott törvényes sértés történt, és a jogerős ügydöntő határozat ellen más jogorvoslatra nincs mód, a törvényesség érdekében jogorvoslat megfontolása végett köteles a Legfőbb Ügyészséget tájékoztatni.

291/D. § Ha a 291/C. § (3)—(4) bekezdése szerinti kezdeményezés a 291/B. §-ban foglalt törvényi előfeltételeknek megfelel, a legfőbb ügyész a törvényesség érdekében jogorvoslati indítványt nyújt be a Legfelsőbb Bírósághoz.

291/E. § (1) A jogorvoslati indítványt a Legfelsőbb Bíróság három hivatásos bíróból álló tanácsa, ha pedig az indítvány a Legfelsőbb Bíróság határozata ellen irányul, a Legfelsőbb Bíróság öttagú tanácsa bírálja el.

(2) A törvényben kizárt jogorvoslati indítványt a Legfelsőbb Bíróság elutasítja.

291/F. § (1) A jogorvoslati indítványt a megtámadott határozat idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni.

(2) A jogorvoslati indítványnak nincs halasztó hatálya, a Legfelsőbb Bíróság azonban az indítvány elbírálásáig a megtámadott határozat végrehajtását felfüggesztheti vagy félbeszakíthatja.

291/G. § (1) A Legfelsőbb Bíróság a jogorvoslati indítványt ülésen bírálja el.

(2) A Legfelsőbb Bíróság tanácsulésen határoz, ha a 291/E. § (2) bekezdése alapján az indítvány elutasításának van helye. A tanács elnöke a tanácsulésre tartozó ügyet ülésre utalhatja, ha úgy látja, hogy az indítvány csak ülésen bírálható el.

(3) Az ülést az ügyész és a védő jelenléte nélkül nem lehet megtartani.

(4) Az ülésről a terheltet és a 291/C. § (1) bekezdésének c)–e) pontjában felsorolt jogosultakat értesíteni kell. A fogva levő terheltet az ülésre elő kell állítani.

(5) Az értesítést olyan időben kell kiadni, hogy a kézbesítés legalább nyolc nappal az ülés előtt megtörténjék. Az ülés megtartásának nem akadálya, ha az értesítést azért nem lehetett kézbesíteni, mert a címzett ismeretlen helyen tartózkodik.

291/H. § (1) Az ülés megnyitása után a tanács elnöke által kijelölt bíró ismerteti a jogorvoslati indítványt, a megtámadott határozatot és az iratok tartalmából mindazt, ami a jogorvoslati indítvány elbírálásához szükséges.

(2) Az ügy előadása után az ügyész, a védő és a 291/C. § (2) bekezdésében felsorolt egyéb jogosultak felszólalhatnak, a felszólalás joga utójára a terheltet illeti.

291/I. § (1) A Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi és a korábban eljáró bíróságot új eljárásra utasítja, ha

a) a bíróság az ügydöntő határozatát a 291/B. § a) pontjában írt anyagi jogszabálysértéssel hozta, vagy

b) az ügydöntő határozat meghozatalára a 291/B. § b) pontjában írt eljárási szabálysértéssel került sor.

(2) A Legfelsőbb Bíróság maga is hozhat a törvénynek megfelelő határozatot, ha a terhelt felmentésének, illetőleg az eljárás megszüntetésének van helye.

(3) Ha a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ügydöntő határozatot hatályon kívül helyezi és a terhelt fogva van, a fogvatartás kérdésében határoz.

(4) A jogorvoslati eljárás során hozott határozatokra az e fejezetben foglalt eltérésekkel a másodfokú bírósági eljárás szabályait kell alkalmazni.

(5) Ha a Legfelsőbb Bíróság a jogorvoslati indítványnak nem ad helyet, a megtámadott határozatot a hatályában fenntartja.

(6) A felmerült bünyügyi költséget az állam viseli.

291/J. § (1) A jogorvoslati indítvány elintézése után a Legfelsőbb Bíróság az ügy iratait a határozatának kiadmányával és az ülésről készült jegyzőkönyvvel együtt visszaküldi annak a bíróságnak, amely a jogorvoslattal megtámadott határozatot hozta. Ez a bíróság gondoskodik a Legfelsőbb Bíróság határozatának kézbesítéséről.

(2) Ha a Legfelsőbb Bíróság az ügydöntő határozatot hozott másodfokú bíróságot új eljárásra utasítja, az iratokat a másodfokú bíróságnak küldi meg.”

95. § A Be. a következő XII/B. Fejezettel egészül ki:

„XII/B. Fejezet

A JOGEGYSÉGI ELJÁRÁS EGYES SZABÁLYAI

291/K. § (1) A jogegységi határozat hozatalára irányuló indítványt — ha azt nem a legfőbb ügyész nyújtotta be — a Legfelsőbb Bíróság jogegységi tanácsának elnöke a jogegységi indítvánnyal érintett bírósági határozat kiadmányával együtt megküldi a legfőbb ügyésznek. A legfőbb ügyész az indítvány kézbesítésétől számított tizenöt napon belül megküldi a jogegységi indítványra tett nyilatkozatát a Legfelsőbb Bíróságnak.

(2) Ha az elvi kérdésben adott iránymutatásból következően a jogegységi határozattal érintett jogerős bírósági határozatnak a terhelt büntetőjogi felelősségét megállapító rendelkezése törvénysértő, a jogegységi tanács a törvénysértő rendelkezést hatályon kívül helyezi, és a terheltet felmenti, illetve az eljárást megszünteti. Ha a terhelt fogva van, a fogvatartást is megszünteti.

(3) A jogegységi tanács a határozatát tizenöt napon belül közli a legfőbb ügyésszel, és azzal a terhelttel, akit felmentettek, vagy akivel szemben az eljárást megszüntették. Ha az alapeljárásban a vádat magánvádoló képviselte, a határozatot vele is közölni kell.”

96. § A Be. 296. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az első fokú bíróságon a fiatalkorúak tanácsának elnökét az Országos Igazságszolgáltatási Tanács jelöli ki. A másodfokú bíróságon a fiatalkorúak tanácsának egyik tagja az Országos Igazságszolgáltatási Tanács által kijelölt bíró.”

97. § A Be. 299. §-ának harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Egyébként a törvényes képviselő jelenléti, észrevételezési, felvilágosításkérési, indítványtételi és jogorvoslati jogára a védő jogai irányadók.”

98. § A Be. a következő alcímmel és 304/B. §-sal egészül ki:

„A tárgyalásról lemondás kizárása

304/B. § A XVII/B. Fejezet rendelkezései fiatalkorúval szemben nem alkalmazhatók.”

99. § A Be. 331. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„331. § (1) Katonai büntetőeljárásnak van helye

a) a fegyveres erők tényleges állományú tagja által a tényleges szolgálati viszonyának tartama alatt elkövetett bármely bűncselekmény,

b) a rendőrség, a büntetés-végrehajtási szervezet és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja által a tényleges szolgálati viszonyának tartama alatt

elkövetett katonai bűncselekmény (Btk. XX. fejezet), valamint a büntetés-végrehajtási szervezet és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja által a szolgálati helyen, illetőleg a szolgálattal összefüggésben elkövetett bűncselekmény, továbbá

c) a szövetséges fegyveres erő (Btk. 368. §) Magyarországon állomásozó tagja által belföldön, valamint az e személynek a Magyar Köztársaság határain kívül tartózkodó magyar hajón vagy magyar légi járművön elkövetett, magyar büntető joghatóság alá tartozó bűncselekménye esetén.

(2) A katonai büntetőeljárás hatálya kiterjed a terhelt által elkövetett valamennyi bűncselekményre, ha azok közül valamelyik miatt katonai büntetőeljárásnak van helye, és az elkülönítés nem lehetséges.

(3) Több terhelt esetében akkor van helye katonai büntetőeljárásnak, ha a terhelték valamelyike katonai büntetőeljárás hatálya alá tartozik, és az eljárás elkülönítése, tekintettel a tényállás szoros összefüggésére, nem lehetséges; ez a rendelkezés az orgazdára és a bűnpártolóra is kiterjed.”

100. § A Be. 332. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„332. § (1) Nyomozó hatóság a katonai ügyész, valamint a külön jogszabályban meghatározott körben az illetékes parancsnok (vezető).

(2) Halaszthatatlan nyomozási cselekményt bármely nyomozó hatóság végezhet, a halaszthatatlan nyomozási cselekmény elvégzéséről a katonai ügyészt haladéktalanul értesítenie kell.

(3) A nyomozásra illetékes parancsnokokat, valamint hatáskörüket és a parancsnoki nyomozás részletes szabályait a fegyveres szervet irányító miniszter az igazságügy-miniszterrel együttesen, a legfőbb ügyésszel egyetértésben állapítja meg.”

101. § A Be. 334. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A katonai büntetőeljárásban az ülnök a vádlottnál alacsonyabb rendfokozatú nem lehet. Magasabb rendfokozatú tábornok vádlott elleni eljárásban e szabálytól el lehet térni.”

102. § A Be. a következő alcímmel és 340/A. §-sal egészül ki:

„A lakhelyelhagyási tilalom

340/A. § (1) Sorállományú katonával szemben lakhelyelhagyási tilalom nem rendelhető el.

(2) A lakhelyelhagyási tilalom végrehajtását katona esetében a parancsnok ellenőrzi.”

103. § A Be. a következő alcímmel és 340/B. §-sal egészül ki:

„A szoros felügyelet alá helyezés

340/B. § (1) A 92. § (1) bekezdésében és a 340. § (1) bekezdésében meghatározott letartóztatási ok fennállása

esetén a vádirat benyújtásáig a katonai ügyész, azt követően a bíróság a sorállományú katona előzetes letartóztatása helyett elrendelheti a terhelt alakulatánál szoros felügyelet alá helyezését. A szoros felügyelet alá helyezett terhelt fegyveres szolgálatot nem láthat el, és szolgálati helyét a katonai ügyész, illetőleg a bíróság engedélye nélkül nem hagyhatja el.

(2) A szoros felügyelet alá helyezés határidejére és meghosszabbítására az előzetes letartóztatásra vonatkozó rendelkezések irányadók. A szoros felügyelet alá helyezés meg kell szüntetni, ha a terhelt szolgálati viszonya megszűnt.

(3) A szoros felügyelet alá helyezés elrendelése esetén az eljárásban védő részvétele kötelező.”

104. § A Be. a következő alcímmel és 340/C. §-sal egészül ki:

„A vádemelés elhalasztásának kizárása

340/C. § A katona tényleges szolgálati viszonyának tartama alatt elkövetett katonai bűncselekménye, valamint a szolgálati helyen, illetőleg szolgálattal összefüggésben elkövetett más bűncselekménye miatt — a terhelt tényleges szolgálati viszonyának fennállása alatt — a vádemelés nem halasztható el.”

105. § A Be. 343. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„343. § Sorállományú katonával szemben katonai bűncselekmény miatt indult büntetőeljárásban a bűnügyi költséget — a meghatalmazott védőnek, továbbá a sértett képviselőjének készkiadása és díja, valamint a nem katonai büntetés-végrehajtási intézetben végrehajtott szabadságvesztéssel felmerült költség kivételével — az állam viseli.”

106. § A Be. 346. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„346. § A helyi bíróság hatáskörébe, illetőleg a katonai büntetőeljárásra tartozó olyan bűncselekmény miatt, amelyre a törvény nyolc évi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetést rendel, a terheltet a bűncselekmény elkövetésétől számított tizenöt napon belül az ügyész a bíróság elé állíthatja, ha az ügy megítélése egyszerű, a bizonyítékok rendelkezésre állnak, és a terheltet tetten érték, vagy a bűncselekmény elkövetését beismerte.”

107. § A Be. 349. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A bíróság a vád előterjesztése után az iratokat az ügyésznek visszaküldi, ha a bűncselekmény elkövetésétől a bíróság elé állításig több mint tizenöt nap telt el, vagy a bűncselekményre a törvény nyolc évi szabadságvesztésnél súlyosabb büntetést rendel.”

108. § A Be. 349/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„349/A. § A másodfokú bíróság tanácsulésen hatályon kívül helyezi az ítéletet, és az iratokat az ügyésznek megküldi, ha

a) a bűncselekményelkövetésétől a bíróság elé állításig több mint tizenöt nap telt el,

b) a bűncselekményre a törvény nyolc évi szabadságvesztésnél súlyosabb büntetést rendel.”

109. § A Be. 351. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság az ügyész indítványára — magánvádas ügyben hivatalból — a szabadon levő vádlottal szemben tárgyalás mellőzésével végzésben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést, pénzbüntetést, illetőleg önálló büntetesként foglalkozástól eltiltást, járművezetéstől eltiltást vagy kiutasítást — katonával szemben lefokozást és a szolgálati viszony megszüntetését is —, továbbá intézkedésként próbára bocsátást alkalmaz a vétségi eljárásra tartozó bűncselekmény esetén, ha a törvény a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését, a pénzbüntetés kiszabását, az önálló mellékbüntetést, illetve a próbára bocsátás alkalmazását lehetővé teszi, a tényállás egyszerű, a vádlott a bűncselekmény elkövetését beismerte, és a büntetés célja tárgyalás nélkül is elérhető.”

110. § A Be. 351/B. §-a a következő mondattal egészül ki:
„Előkészítő ülés tartására a bírósági titkár is jogosult.”

111. § (1) A Be. 352. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bíróság)

„a) végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés vagy pénzbüntetés kiszabása esetén mellékbüntetésként foglalkozástól eltiltást, járművezetéstől eltiltást vagy kiutasítást — katonával szemben lefokozást, a szolgálati viszony megszüntetését, rendfokozatban visszavétést és a várakozási idő meghosszabbítását is —, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetén pénzmellékbüntetést alkalmazhat,”

(2) A Be. 352. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A végzést bírósági titkár is meghozhatja.”

112. § A Be. a következő XVII/A. Fejezettel egészül ki:

„XVII/A. Fejezet

ELJÁRÁS A TÁVOLLEVŐ TERHELTEL SZEMBEN

355/B. § Távollevő terhelttel szembeni eljárás esetén e törvény rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

355/C. § (1) Az ismeretlen helyen tartózkodó terhelt tartózkodási helyének felkutatása iránti intézkedések

[119. § (1) bek.] mellett gondoskodni kell a bizonyítási eszközök felderítéséről és biztosításáról.

(2) Ha a terhelt felkutatására tett intézkedések nem vezettek eredményre, az ügyész a vádiratban indítványozhatja, hogy a tárgyalást a terhelt távollétében tartsák meg, amennyiben a nyomozás adatai alapján a vádemelésnek nincs akadálya.

(3) Ha az ügyész indítványozza a tárgyalásnak a terhelt távollétében megtartását, a bíróság elfogató parancsot bocsát ki, feltéve, hogy erre korábban nem került sor.

(4) Az ügyész a vádemelés előtt — ha a terheltnek nincs meghatalmazott védője — védőt rendel ki, és gondoskodik arról, hogy a védő a nyomozás iratait megismerhesse (142—143. §).

A bíróság eljárása az ismeretlen helyen tartózkodó vádlottal szemben

355/D. § (1) A bíróság az ismeretlen helyen tartózkodó vádlottal szemben az erre irányuló ügyészi indítványra jár el. Ha az ügyész indítványozta az ismeretlen helyen tartózkodó vádlottal szembeni eljárást, a bíróság az eljárást a 137. § (1) bekezdésének a) pontja alapján nem függesztheti fel.

(2) Ha az ügyész a tárgyalásnak a vádlott távollétében való megtartását indítványozta és a vádlott felkutatására tett intézkedések a tárgyalás megkezdése előtt eredményre vezettek, a bíróság értesíti az ügyészt, és a vádlottal szemben szükség esetén az előzetes letartóztatását, az ideiglenes kényszergyógykezelését rendelheti el, vagy lakhelyelhagyási tilalomról rendelkezhet.

355/E. § (1) Ha vádlott tartózkodási helye a vádemelést követően ismeretlenné vált, és a távollétében tárgyalásnak lehet helye [355/C. § (2) bek.], a tanács elnöke az eljárás felfüggesztése nélkül felhívja az ügyészt, hogy kíván-e indítványt tenni a tárgyalásnak a vádlott távollétében való megtartására, és ezzel egyidejűleg elfogató parancsot bocsát ki.

(2) Ha az ügyész indokoltnak tartja, hogy a tárgyalást a vádlott távollétében tartsák meg, a felhívástól számított tizenöt napon belül erre indítványt tesz. Ha a vádlott érdekében korábban nem járt el védő, az ügyész az indítványában védő kirendelését is indítványozza. A tárgyalást a korábbi tárgyalás anyagának ismertetésével kell folytatni.

(3) Ha az ügyész nem tesz indítványt arra, hogy a tárgyalást a vádlott távollétben folytassák, a tanács elnöke az eljárást felfüggeszti.

(4) Az (1)—(3) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell a másodfokú bírósági eljárásban is.

355/F. § A vádlott távollétében tartott tárgyaláson az ügyész és a védő részvétele kötelező.

355/G. § (1) Ha a vádlott felkutatására tett intézkedések eredményre vezettek, a bíróság a tárgyalást a korábbi tárgyalás anyagának ismertetésével folytatja.

(2) Ha a vádlott felkutatására tett intézkedések az első fokú bíróság ügydöntő határozatának meghozatala után

vezettek eredményre, a vádlott a fellebbezésre nyitva álló határidőn belül, a fellebbezés bejelentése helyett az első fokú bíróságnál kérheti a tárgyalás megismétlését.

(3) A tárgyalás megkezdése után a bíróság ismerteti a vádlott távollétében tartott tárgyalás alapján hozott határozatát és a vádlottnak a tárgyalás megismétlésére irányuló kérelmét. A megismételt tárgyaláson a tanú újabb kihallgatása, illetőleg a szakértő újabb meghallgatása helyett a bíróság előtt korábban tett vallomásról, illetőleg a korábban előterjesztett szakvéleményről készült jegyzőkönyvet fel lehet olvasni.

(4) A bíróság a vádlott távollétében tartott tárgyalás alapján hozott határozatát a megismételt tárgyalás eredményétől függően hatályban tartja, vagy hatályon kívül helyezi, és új határozatot hoz.

(5) Ha a vádlott felkutatására tett intézkedések a másodfokú bírósági eljárásban vezettek eredményre, a másodfokú bíróság a vádlott kérelmére az ítélet hatályon kívül helyezése mellett az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja.

(6) Ha a terhelt tartózkodási helye a jogerős ítélet meghozatala után válik ismertté, a javára perújítási kérelmet, illetve indítványt lehet előterjeszteni.

Eljárás a külföldön tartózkodó terhelt távollétében

355/H. § (1) Ha a terhelt külföldön tartózkodik, és a kiadatásának nincs helye, illetőleg a kiadatását megtagadták, és a büntetőeljárás átadására sem került sor, az ügyész a vádiratban indítványozhatja, hogy a tárgyalást a vádlott távollétében tartsák meg.

(2) Ha a bírósági eljárásban állapítják meg, hogy a külföldön tartózkodó vádlott kiadatásának nincs helye, vagy a kiadatását megtagadták, és a bíróság a büntetőeljárás átadását nem tartja indokoltnak, felhívhatja az ügyészt, hogy kívánja-e indítványozni a tárgyalásnak a vádlott távollétében történő folytatását.

(3) Ha az ismeretlen helyen tartózkodó vádlott távollétében megkezdett tárgyalás során állapítják meg, hogy a külföldön tartózkodó vádlott kiadatásának nincs helye, vagy a kiadatását megtagadták, és a bíróság a büntetőeljárás átadását nem tartja indokoltnak, a bíróság az ügyész felhívása nélkül folytatja a tárgyalást.

(4) Ha az eljárást a külföldön tartózkodó terhelttel szemben folytatják, illetőleg ha a terhelt hazatért, a 355/C—355/G. § rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni.”

113. § A Be. a következő XVII/B. Fejezettel egészül ki:

„XVII/B. Fejezet

LEMONDÁS A TÁRGYALÁSRÓL

355/I. § A tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárás esetén e törvény rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

355/J. § (1) A bíróság az ügyész indítványára a nyolc évnél nem súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt indított eljárásban nyilvános ülés alapján hozott ítélettel megállapíthatja a vádlott bűnösségét, és büntetést szabhat ki, ha a vádlott a tárgyaláshoz való jogáról lemond, és beismerő vallomást tesz.

(2) Az eljárásban az ügy nyilvános ülésen történő elbírálására vonatkozó indítvány megtételétől védő részvétele kötelező.

(3) A tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárásban a Btk. 87/C., illetőleg a 85/A. §-a alapulvételével meghatározott mértékű szabadságvesztés szabható ki.

(4) A bíróság a polgári jogi igényt érdemben nem utasíthatja el.

Az ügyész eljárása

355/K. § (1) Az ügyész az ügy körülményeinek, így különösen a terhelt személyének és az elkövetett bűncselekménynek figyelembevételével a vádiratban indítványozhatja az ügy nyilvános ülésen való elbírálását, ha a terhelt

- a) a nyomozás során beismerő vallomást tett, és
- b) kezdeményezi az ügy nyilvános ülésen való elbírálását.

(2) A terheltet a tárgyalásról lemondás lehetőségéről és annak következményeiről az ügyész a vádemelést megelőzően tájékoztatja. A tájékoztatást és a terhelt nyilatkozatát jegyzőkönyvbe kell foglalni. Az ügyész a tájékoztatásról készült jegyzőkönyvet a nyomozási iratok részeként akkor csatolhatja a vádirat bírósági példányához, ha a terhelt kezdeményezte az ügy nyilvános ülésen való elbírálását.

(3) A nyomozás során beismerő vallomást nem tett terhelt a nyomozás befejezése után, de legkésőbb a vádirat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül az ügyésznél kezdeményezheti, hogy az ügyész indítványozza az ügy nyilvános ülésen való elbírálását.

(4) Ha az ügyész a kezdeményezéssel egyetért, a terheltet meghallgatja, és közli a terhelttel, hogy a kezdeményezést elfogadta. Ebben az esetben az ügyész haladéktalanul indítványt tesz a bíróságnak az ügy nyilvános ülésen való elbírálására. A terhelt részére — ha nincs védője — védőt rendel ki, és gondoskodik arról, hogy a védő a nyomozás iratait megismerhesse.

(5) Ha az ügyész az ügy nyilvános ülésen való elbírálását nem indítványozza, a terhelt kezdeményezéséről a bíróságot nem tájékoztathatja, az ezzel összefüggésben keletkezett iratokat nem nyújthatja be a bírósághoz.

(6) Az ügyész az ügy nyilvános ülésen való elbírálására vonatkozó indítványát nem vonhatja vissza. Ha az ügyész az ülés eredményéhez képest úgy látja, hogy a vádlott súlyosabb bűncselekményben bűnös, vagy más bűncselekményben is bűnös, indítványozza az ügy tárgyalásra utalását.

A bíróság eljárása

355/L. § (1) A tárgyalásról lemondás esetén a bíróság egyesbíróként jár el és nyilvános ülést tart. A nyilvános ülésen az ügyész részvétele kötelező.

(2) A nyilvános ülés előkészítésére a tárgyalás előkészítésének szabályai irányadók. A nyilvános ülés megtartására az e fejezetben foglalt eltérésekkel az első fokú bírósági eljárás szabályai irányadók.

355/M. § (1) A nyilvános ülés megnyitása után az ügyész ismerteti a vádat és az ügynek nyilvános ülésen alapuló elbírálására vonatkozó indítványát.

(2) A vád és az indítvány ismertetését követően a bíróság tájékoztatja a vádlottat a tárgyalásról lemondás és a bíróság előtt tett beismerése következményeiről, különösen a 355/O. és a 355/R. §-ban foglalt rendelkezésekről.

(3) Ezt követően a bíróság a vádlottat felhívja, hogy nyilatkozzék, lemond-e a tárgyalásról. Lehetővé kell tenni, hogy a nyilatkozat megtétele előtt a vádlott a védőjével tanácskozzék.

(4) Ha a vádlott a tárgyalásról lemond, és a bíróság e tény, az eljárás iratai, valamint — szükség esetén — az ügyészhez, a vádlotthoz és a védőhöz intézett kérdésekre adott válaszok alapján megállapítja, hogy az ügy nyilvános ülésen való elintézésének nincs akadálya, a bíróság a nyilvános ülést megkezdi. Egyéb esetben a bíróság az ügyet tárgyalásra utalja. E végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

355/N. § (1) A bíróság a vádlottat a tárgyalásról lemondó nyilatkozata után kihallgatja a vád tárgyává tett cselekményekről. Ha a vádlott a vallomástételt megtagadja, a bíróság az ügyet tárgyalásra utalja, e végzés ellen nincs helye fellebbezésnek. Erre a vádlottat a kihallgatás megkezdése előtt figyelmeztetni kell.

(2) Ha a vádlott kihallgatását követően a bíróság úgy ítéli meg, hogy a vádlott beszámítási képessége, beismerésének önkéntessége, vagy hitelt érdemlősége iránt ésszerű kételemek mutatkoznak, továbbá ha — a 355/K. § (3) bekezdésének esetét kivéve — a vádlott vallomása a nyomozás során tett vallomásától lényegesen eltér, az ügyet tárgyalásra utalja. Ha a bíróság erre nem lát alapot, a vádlottat a büntetéskiszabási körülményekre is kihallgatja.

355/O. § (1) A bíróság a vádlott bűnösségét a beismerő vallomására és a nyomozás irataira alapítja.

(2) Ha a vádtól eltérő súlyosabb minősítés látszik megállapíthatónak, a bíróság az ügyet tárgyalásra utalja.

355/P. § Ha az ügyész a nyilvános ülést a 355/K. § (3) bekezdése alapján indítványozta, és a bíróság a nyilvános ülésen az ügyet tárgyalásra utalta — feltéve, hogy a megidézettek a korábban kibocsátott idézésre a bíróságon megjelentek, és a tárgyalás megtartásának nincs akadálya —, a bíróság a tárgyalást nyomban megtartja. A tárgyalásra a IX. fejezet rendelkezései az irányadók.

Jogorvoslat

355/R. § A bűnösség megállapítása, valamint a 355/O. § szerint megállapított, a váddal egyező tényállás miatt nincs helye fellebbezésnek.

355/S. § (1) A másodfokú bíróság az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése esetén is a 355/J. § (3) bekezdésében megállapított kereten belül szabhatja ki a büntetést.

(2) A másodfokú bíróság a határozatot hatályon kívül helyezi, és az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a bíróság a nyilvános ülést a törvényi előfeltételek hiányában tartotta meg.”

114. § A Be. 356. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az e fejezetben meghatározott eljárásokat — a 360. §, a 371. §, a 373. §, a 374. § (1) bekezdése, a 378—378/A. §, a 379/A—380. §, a 393/A—393/B. § és a 394/A. § szerinti eljárások kivételével — bírósági titkár is lefolytathatja.”

115. § A Be. 360. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság hivatalból vagy az ügyész indítványára tárgyaláson határoz az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja elhalasztásáról (Btk. 47/B. §).”

116. § A Be. a következő 363. §-sal egészül ki, ezzel egyidejűleg az e §-t megelőző alcím helyébe a következő alcím kerül:

„Közérdekű munka utólagos meghatározása

363. § A bíróság utólag határoz, ha a közérdekű munkát kiszabó jogerős ítéletében nem határozott meg közérdekű munkaként végzendő munkát.”

117. § A Be. a következő alcímmel és 370/B. §-sal egészül ki:

„A végleges hatályú kiutasítás alóli mentesítés

370/B. § (1) A végleges hatályú kiutasítás alóli mentesítést az elítélt az alapügyben első fokon eljáró bíróságnál kérheti, a Magyar Köztársaság külképviselete útján előterjesztett kérelmében.

(2) A bíróság a kérelem elbírálása előtt beszerzi az ügyész, az idegenrendészeti hatóság, valamint — lehetőség szerint — az elítélt lakóhelye szerinti állam bünyügyi jogsegély teljesítésére feljogosított hatóságának nyilatkozatát. Ha a mentesítés törvényi előfeltételei hiányoznak, a bíróság a kérelmet elutasítja, egyébként érdemben elbírálja.”

118. § A Be. a következő 375/A. §-sal egészül ki:

„375/A. § (1) Ha a lefoglalt dolog birtoklása a közbiztonságot veszélyezteti vagy a dolog birtoklása jogszabályba

ütközik, a bíróság a vádirat benyújtásáig az ügyész indítványára — szükség esetén mintavétel elrendelése mellett — a lefoglalt dolog elkobzásáról határoz.

(2) A bíróság eljárására a 375. § (2)—(5) bekezdése értelemszerűen irányadó.”

119. § A Be. a következő alcímmel és 377/A. §-sal egészül ki:

„Utólagos rendelkezés a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendeléséről

377/A. § A bíróság utólag határoz a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása elrendelésének hatályon kívül helyezéséről, ha a szabadságvesztés végrehajtását törvénytől rendelte el.”

120. § A Be. 385/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„385/A. § (1) A bíróság a kérelmet a büntetőügy iratival együtt az eljárás lefolytatása végett a kártérítés elbírálására a Polgári Perrendtartás szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságnak küldi meg. Az iratok megküldését elrendelő végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

(2) A kártalanítási igény elbírálása során a (1) bekezdés szerinti bíróság az e törvényben foglalt eltérésekkel a Polgári Perrendtartás szabályai szerint jár el. A perben felperesként a terhelt (örökös), alperesként a Magyar Állam képviselőjében az igazságügy-miniszter vesz részt.

(3) A kártalanítási igény elbírálása előtt a bíróság beszerzi az alapügyben eljáró ügyésznek nyilatkozatát.

(4) A kártalanítást az állam köteles megfizetni.”

121. § A Be. 398/D. §-a (5) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a halasztást a (2) bekezdés alapján a másodfokú bíróság engedélyezte, a határozat ellen az ügyész kifogást jelenthet be. A kifogás elbírálására a 275/A. § (2)—(4) bekezdése értelemszerűen irányadó.”

122. § A Be. 400. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A kegyelmi döntésről szóló értesítést a terheltnek és a kérelmezőnek az a bíróság, illetőleg ügyész kézbesíti, amely előtt az eljárás folyik. Ha a kegyelmi kérelmet a határozat jogerőre emelkedését követően terjesztették elő, a kegyelmi döntésről szóló értesítést az ügyben első fokon eljáró bíróság kézbesíti az elítéltnak és a kérelmezőnek. Ha az elítélt a szabadságvesztését tölti, a kegyelmi döntésről az értesítést részére a büntetés-végrehajtási intézet útján kell kézbesíteni.”

123. § (1) A Be. 404. §-a (1) bekezdésének *m)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és e bekezdés a következő *n)* ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy)

„*m)* a büntetőeljárás során keletkezett iratokból másolat adásának részletes szabályait a belügyminiszterrel együttesen és a legfőbb ügyéssel egyetértésben,

n) a házi őrizet végrehajtási szabályait a belügyminiszterrel együttesen és a legfőbb ügyéssel egyetértésben, rendeletben szabályozza.”

(2) A Be. 404. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Felhatalmazást kap a honvédelmi miniszter, hogy az érdekelt miniszterekkel együttesen és a legfőbb ügyéssel egyetértésben a szoros felügyelet alá helyezés végrehajtásának szabályait, valamint a katonával szemben elrendelt lakhelyelhagyási tilalom ellenőrzésének szabályait rendeletben megállapítsa.”

124. § A Be. 406. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„406. § A más bíróságoktól származó megkereséseket a bírósági titkár is teljesítheti.”

NEGYEDIK RÉSZ

*A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló
1997. évi LXVII. törvény módosítása*

125. § A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) 3. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Magyar Köztársaságban bírónak az nevezhető ki, aki)

„*f)* legalább egy évig bírósági vagy ügyészségi titkárként, illetve korábban alkotmánybíróként, bíróként, katonai bíróként, ügyészként, közjegyzőként, ügyvédként, jogtanácsosként működött, vagy a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó központi közigazgatási szervnél közigazgatási, illetve jogi szakvizsgához kötött munkakörben dolgozott.”

126. § A Bjt. 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § (1) A bírói kinevezés — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — első alkalommal (első bírói kinevezés) három évre, egyéb esetben határozatlan időre szól.

(2) A bíró első kinevezése — az OIT javaslatára — határozatlan időre szól, ha

a) kinevezését megelőzően korábban — ha törvény eltérően nem rendelkezik — legalább három évig bíróként, illetve katonai bíróként dolgozott, vagy

b) kinevezését közvetlenül megelőzően alkotmánybíróként, ügyészként, közjegyzőként, ügyvédként, jogtanácsosként vagy a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó központi közigazgatási szervnél közigazgatási, illetve jogi szakvizsgához kötött

munkakörben dolgozott, és legalább öt éves szakmai gyakorlatot szerzett, vagy

c) kiemelkedő elméleti jogi jártasságot szerzett a tudomány vagy az oktatás területén, illetőleg

d) az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló 1990. évi LV. törvény 2. §-ának (5) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak.”

127. § (1) A Bjt. 14. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az OIT osztja be — a bíróság elnökének javaslatára — a katonai bírót a katonai tanácsba, valamint a Magyar Honvédségnél fennálló hivatásos szolgálati viszonyának megszűnésekor — a 61. § (3) bekezdése alapján — más bírói munkakörbe.”

(2) A Bjt. 14. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A közigazgatási perekben eljárásra jogosult bírakat, valamint a fiatalok büntetőügyében eljáró bírakat a bíróság elnökének javaslatára az OIT jelöli ki.”

128. § A Bjt. 17. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A bírót — hozzájárulása nélkül — háromévenként, ezen belül legfeljebb egy évre lehet igazságszolgáltatási érdekből bírói beosztásba ideiglenesen más szolgálati helyre kirendelni. A kirendelést a bíróval — annak megkezdése előtt legalább 30 nappal — írásban közölni kell, megjelölve a kirendelés indokát, helyét, kezdetét és időtartamát.

(2) Ha a bírót a megyei bíróság illetékességi területén kívüli, illetőleg az ítéletábla bíróját más szolgálati helyre rendelik ki, a kirendelésre jogosult OIT-nak ki kell kérnie az érintett megyei bíróságok és a ítéletábla elnökének véleményét.”

129. § A Bjt. 22. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíró nem lehet országgyűlési vagy önkormányzati képviselő, polgármester, illetőleg a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény hatálya alá tartozó állami vezető.”

130. § (1) A Bjt. 40. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki, és a § eredeti szövege (2) bekezdésre változik:

„(1) A Hivatalba beosztott bírák tekintetében — ha e törvény vagy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvény eltérően nem rendelkezik — a munkáltatói jogkört a Hivatal vezetője gyakorolja.”

(2) A Bjt. 40. §-a a következő új (3)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Hivatalba beosztott bírójog jogosult a hivatali munkája színvonalas ellátásához szükséges és a korábbi bírói

ügyszak szerinti beosztását érintő térítésmentes képzésre, amelyen köteles részt venni.

(4) A hivatali beosztás megszűnését követően a bírót tényleges bírói álláshelyre, indokolt esetben pályázat nélkül tanácselnöki munkakörbe kell beosztani, illetve kinevezni a bíró hivatali tevékenységét megelőző vagy azzal legalább azonos szintű, lehetőleg a bíró lakóhelye szerinti szolgálati helyre.

(5) A bíró — hozzájárulásával — más szolgálati helyre is beosztható.

(6) A Hivatalba beosztott bírójogállására egyebekben a 21—38. §-ok rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

131. § A Bjt. 50. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A határozatlan időre kinevezett bírójog tevékenységét a kinevezést követően két alkalommal, hatévenként kell értékelni. Ha a kinevezés a 11. § (2) bekezdése alapján történt, a bírójog tevékenységét a kinevezését követő harmadik év eltelte előtt, azt követően pedig még két alkalommal, hatévenként kell értékelni.”

132. § A Bjt. IV. Fejezetének címe helyébe a következő cím lép, és a Bjt. e címet követően a következő 56/A. §-sal egészül ki:

**„A BÍRÓ SZOLGÁLATI VISZONYÁNAK
SZÜNETELÉSE ÉS A BÍRÓI TISZTSÉG
MEGSZÜNÉSE**

56/A. § (1) Ha a bírójog országgyűlési vagy önkormányzati képviselői, illetőleg polgármesteri választáson jelöltetni kívánja magát, köteles e szándékát — legkésőbb a jelöltkénti indulásának a választási szervnél való bejelentését követő napig — a munkáltatói jogkör gyakorlójának bejelenteni. A bejelentéstől a választás eredményének közzétételéig, illetőleg megválasztása esetén mandátuma igazolásáig a bírójog szolgálati viszonya szünetel. A szünetelés időtartama szolgálati viszonyban töltött időnek minősül.

(2) A szolgálati viszony szünetelését követően a bírójog beosztására a 40. § (4)—(5) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.”

133. § (1) A Bjt. 57. §-a (1) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bírójog szolgálati viszonya megszűnik:)

„g) ha a bírójog országgyűlési, önkormányzati képviselőnek vagy polgármesternek megválasztották, illetőleg a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény hatálya alá tartozó állami vezetőnek megválasztották vagy kinevezték,”

(2) A Bjt. 61. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A katonai bírójognak a Magyar Honvédségnél fennálló szolgálati viszonya — a lemondás kivételével — csak

akkor szüntethető meg, ha katonai bírói tisztsége is megszűnik.”

(3) A Bjt. 61. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, egyben a jelenlegi (3)—(4) bekezdés számozása (4)—(5) bekezdésre változik:

„(3) Ha a katonai bíró a Magyar Honvédségnél fennálló szolgálati viszonya megszűnésekor más bírói munkakörbe való beosztását kéri, az OIT az (1) bekezdés szerinti előterjesztésben az érintett bírói tisztségének megtartása mellett a katonai bírói tisztségből történő felmentéséről szóló javaslatot terjeszt a köztársasági elnök elé. A bírót ilyen esetben legalább megyei szintű bíróságra kell beosztani azzal, hogy amennyiben a korábbi szolgálati helye szerinti megyei bíróságra osztják be, a korábbi bírósági vezetői kinevezését megtartja; e rendelkezéstől azonban a bíró hozzájárulásával el lehet térni. Ha a katonai bíró nem kéri más bírói munkakörbe való beosztását, az OIT a katonai bírói tisztségből felmentésre vonatkozó javaslatot terjeszt a köztársasági elnök elé.”

134. § A Bjt. 107. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A helyi bírósági bíró, a megyei bírósági bíró, az ítélőtábla bírójának, valamint a Legfelsőbb Bíróság bírójának beosztási pótlékra jogosult.

(2) A beosztási pótlék összege az 1. fizetési fokozat összegének

- a) a helyi bírósági bírónál 10 százaléka,
- b) a megyei bírósági bírónál 20 százaléka,
- c) az ítélőtábla bírójánál 40 százaléka,
- d) a Legfelsőbb Bíróság bírójánál 60 százaléka.”

135. § A Bjt. 111. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„111. § Ha a bírót a szolgálati helyétől eltérő más településen működő olyan bíróságra rendelik ki, ahonnan a munkahelyére naponta nem tud visszautazni, a kirendelésben töltött munkanapokra, élelmezési költségátalányként — a közlekedési és a szállásköltség megtérítésén túl — a napidíjra jogosult. Ha a kirendelésre a 17. § (2) bekezdése alapján kerül sor, a bíró a napidíj 150 százaléka jogosult.”

136. § A Bjt. 112. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A külön juttatást a kifizetés hónapjára járó illetmény alapján kell megállapítani, és azt a tárgyévet követő év január 31. napjáig kell kifizetni.”

137. § (1) A Bjt. 121. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíró a beosztási pótlékára a korábbi beosztásának megfelelően jogosult. Ha a bíró korábban helyi bíróságon működött, részére a megyei bírósági bírákra vonat-

kozó mértékű beosztási pótlékot kell megállapítani, és a Legfelsőbb Bíróságon, az OIT Hivatalában és az Igazságügyi Minisztériumban beosztott bíróként eltöltött szolgálat időtartamát megyei bíróságon eltöltött időnek kell tekinteni.”

(2) A Bjt. 121. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A bíró soron kívüli előresorolására és részére magasabb bírói cím adományozására — az Igazságügyi Minisztériumba beosztott bíró esetén a miniszternek, az OIT Hivatalába beosztott bíró esetén a Hivatal vezetőjének, valamint a Legfelsőbb Bíróságra beosztott bíró esetén a Legfelsőbb Bíróság elnökének javaslatára — az OIT jogsult.”

138. § A Bjt. 133. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„133. § Ha az ítélőtábla felállításakor a legfelsőbb bírósági bírót — a 19. § alapján vagy a bíró kezdeményezésére — az ítélőtáblára osztják be, a legfelsőbb bírósági bírói címét és illetményét a Legfelsőbb Bíróságra beosztott bíróra vonatkozó szabályok szerint kell megállapítani.”

ÖTÖDIK RÉSZ

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény módosítása

139. § (1) A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Bsz.) 19. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkaügyi bíróság első fokon jár el a munkaviszonyból és a munkaviszony jellegű jogviszonyból származó perekben, valamint a törvény által hatáskörébe utalt egyéb ügyekben.”

(2) A Bsz. 71. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bírósági vezetői állást — a Legfelsőbb Bíróság elnökének kivételével — pályázat útján kell betölteni, ha e törvény, vagy a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény eltérően nem rendelkezik.”

140. § A Bsz. 91. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bírósági titkár és a fogalmazó ellátja a külön törvényben meghatározott feladatokat. Ha a bírósági titkár külön törvény alapján a bíró feladatkörében jár el, eljárására a 3. §-ban foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell.”

141. § (1) A Bsz. 104. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ítélőtábla vezetői tisztségére benyújtott pályázatokról és a bírák beosztásáról első alkalommal

a) az elnök és az elnökhelyettes esetén a megyei bíróságok elnökei együttesen,

b) a kollégiumvezető, a kollégiumvezető-helyettes, a tanácselnök és a bíró esetén a megyei bíróságok megfelelő kollégiumának vezetői, a Legfelsőbb Bíróság megfelelő kollégiumának vezetőjével együtt nyilvánítanak véleményt. A megyei bíróságok elnökeit és a kollégiumvezetőket az OIT Hivatalának vezetője hívja össze.”

(2) A Bsz. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„23. § (1) Az ítélőtáblán tanácsok, valamint büntető, polgári és közigazgatási kollégiumok működnek.

(2) A kijelölt megyei bíróságokon működő katonai tanácsok által első fokon elbírált ügyekben az ítélőtábla katonai tanácsa jár el.”

(3) Ahol a Bsz. ítélőtáblákról vagy ítélőtábláról rendelkezik, azon a továbbiakban az Országos Ítélőtáblát kell érteni.

HATODIK RÉSZ

Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény módosítása

142. § (1) Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Iasz.) 6. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az igazságügyi szervnél — a 3—5. §-okban foglaltakon kívül — az érdemi és az ügydöntő feladatokat közép fokú vagy felső fokú iskolai végzettséggel rendelkező tisztviselők látják el. Tisztviselő a bírósági ügyintéző, a végrehajtási ügyintéző, továbbá a fővárosi (megyei) bírósági végrehajtó, és a végrehajtójelölt is.”

(2) Az Iasz. 6. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre változik:

„(2) A bírósági ügyintéző felső fokú iskolai végzettséggel rendelkező tisztviselő, aki a bíró feladatkörében eljárva — a bíró irányítása és felügyelete mellett — önálló felelősséggel intézi a jogszabály által hatáskörébe utalt feladatokat.”

143. § Az Iasz. 8. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A munkáltatói jogkört)

„e) A helyi bírósági fogalmazók és titkárok, a bírósági ügyintézők, a végrehajtási ügyintézők és a hivatásos pártfogók tekintetében a fővárosi (megyei) bíróság elnöke,”
(gyakorolja.)

144. § Az Iasz. 48. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az alapszabadság mértéke a bírósági titkárnál évi 28 munkanap, a fogalmazónál évi 27 munkanap, a bírósági

ügyintézőnél évi 26 munkanap, egyébként évi 25 munkanap.”

145. § Az Iasz. 93. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az igazságügyi alkalmazottak személyi nyilvántartásának adatköréből az OIT Hivatala látja el a központi személyi nyilvántartás feladatait a következő adatokra vonatkozóan:

a) nyilvántartási szám,

b) a név (nőknél a leánykori név is),

c) az igazságügyi szervhez történő kinevezés időpontja,

d) az igazságügyi szervnél a kinevezés utáni beosztások (a szolgálati helyek — a bírósági titkár és a bírósági fogalmazó kivételével — a munkakörök és a szakterületek),

e) a fizetési fokozat megjelölése, annak összege és a besorolás időpontja,

f) a következő kötelező előresorolás időpontja (a besorolási pótlék megnevezése, százaléka és összege, a vezetői pótlék megnevezése, százaléka és összege, az egyéb folyósított pótlékok megnevezése és összege, az összilletmény összege),

g) a munkából való távollétek jogcíme és időtartama, valamint

h) az igazságügyi szolgálati viszony megszűnésének jogcíme és időpontja.”

146. § Az Iasz. 109. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„109. § Az igazságügyi szakértő az igazságügyi szolgálati idejétől függően az illetményalap 15—30 százalékának, a bírósági ügyintéző az illetményalap 10—15 százalékának, a fővárosi (megyei) bírósági végrehajtó és a végrehajtási ügyintéző az illetményalap 8 százalékának megfelelő összegű munkaköri pótlékra jogosult.”

147. § Az Iasz. 116. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A külön juttatást a kifizetés hónapjára járó illetmény alapján kell megállapítani, és azt a tárgyévét követő év január 31. napjáig kell kifizetni.”

148. § Az Iasz. 6. számú mellékletének helyébe e törvény melléklete lép.

HETEDIK RÉSZ

A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény módosításáról szóló 1997. évi LXX. törvény módosítása

149. § A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény módosításáról szóló 1997. évi LXX. törvény

8. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Fellebbviteli Főügyészség és a Katonai Fellebbviteli Ügyészség az Országos Ítéletábrával azonos székelyen és azonos időpontban kezdi meg a működését.”

NYOLCADIK RÉSZ

Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény módosítása

150. § (1) Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Üsztv.) 14. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ügyészt a legfőbb ügyész első alkalommal (első ügyészi kinevezés) három évre, azt követően pedig határozatlan időre nevezi ki. Nyugdíjas, illetőleg nyugdíjkorhatárt betöltött személy kinevezése ettől eltérő határozott időre, illetőleg határozatlan időre is szólhat. Az ügyész első kinevezése határozatlan időre szól, ha

a) kinevezését megelőzően korábban legalább három évig ügyészként, vagy a kinevezését közvetlenül megelőzően alkotmánybíróként, bíróként, katonai bíróként, közjegyzőként, ügyvédként, jogtanácsosként, vagy a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó központi közigazgatási szervnél közigazgatási, illetve jogi szakvizsgálóhoz kötött munkakörben dolgozott és legalább ötéves szakmai gyakorlatot szerzett, illetőleg

b) kiemelkedő elméleti jogi jártasságot szerzett a tudomány vagy az oktatás területén, vagy

c) az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló 1990. évi LV. törvény 2. §-ának (4) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak.”

(2) Az Üsztv. 14. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A legfőbb ügyész — az (1) bekezdésben foglalt feltételeken túl — azt a személyt nevezheti ki ügyésszé, aki legalább egy évig ügyészségi titkárként, bírósági titkárként vagy alkotmánybíróként, ügyészként, bíróként, katonai bíróként, közjegyzőként, ügyvédként, jogtanácsosként működött, vagy a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó központi közigazgatási szervnél közigazgatási, illetve jogi szakvizsgálóhoz kötött munkakörben dolgozott.”

151. § Az Üsztv. 20. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A legfőbb ügyész megbízatása megszűnik:)

„e) országgyűlési, helyi önkormányzati képviselővé, illetőleg polgármesterré történő megválasztásával [40. § (2) bekezdés], továbbá a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény hatálya alá tartozó állami vezetővé (a továbbiak-

ban: állami vezető) történő megválasztásával vagy kinevezésével,”

152. § Az Üsztv. 21. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A legfőbb ügyész helyettes megbízatása megszűnik:)

„d) országgyűlési, helyi önkormányzati képviselővé, illetőleg polgármesterré történő megválasztásával [40. § (2) bekezdés], továbbá állami vezetővé történő megválasztásával vagy kinevezésével,”

153. § Az Üsztv. 24. §-ának (3) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Ha az ügyészt más főügyészség illetékességi területére, továbbá a Fellebbviteli Főügyészség, illetőleg a Katonai Fellebbviteli Ügyészség ügyészét más szolgálati helyre rendelik ki, a napidíj 150 százalékára jogosult.”

154. § (1) Az Üsztv. 25. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A legfőbb ügyész ügyészségi szolgálati viszonya megszűnik:)

„e) országgyűlési, helyi önkormányzati képviselővé, illetőleg polgármesterré történő megválasztásával (40. §), továbbá állami vezetővé történő megválasztásával vagy kinevezésével,”

(2) Az Üsztv. 25. §-a (2) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A legfőbb ügyész helyettes ügyészségi szolgálati viszonya megszűnik:)

„d) országgyűlési, helyi önkormányzati képviselővé, illetőleg polgármesterré történő megválasztásával (40. §), továbbá állami vezetővé történő megválasztásával vagy kinevezésével,”

155. § Az Üsztv. 26. §-ának f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A legfőbb ügyész által kinevezett ügyész ügyészségi szolgálati viszonya megszűnik:)

„f) országgyűlési, helyi önkormányzati képviselővé, illetőleg polgármesterré történő megválasztásával (40. §), továbbá állami vezetővé történő megválasztásával vagy kinevezésével,”

156. § Az Üsztv. 35. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § eredeti szövegének jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) Az ügyész egyidejűleg nem lehet országgyűlési vagy önkormányzati képviselő, polgármester, illetőleg állami vezető.”

157. § Az Üsztv. 40. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha az ügyész országgyűlési, önkormányzati képviselői, illetőleg polgármesteri választáson jelöltetni kívánja ma-

gát, köteles e szándékát — a jelöltkénti indulásnak a választási szervnél való bejelentését követő napig — a munkáltatói jogkör gyakorlójának bejelenteni.”

158. § Az Üsztv. 41. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyészt — a legfőbb ügyész és a legfőbb ügyész helyettes kivételével — a határozott időre szóló első ügyészi kinevezés időtartamának lejártáig, illetőleg a határozatlan időre szóló első kinevezés [14. § (4) bekezdés] esetén a kinevezést követő három év letelte előtt, azt követően hatvétenként még két alkalommal minősíteni kell.”

159. § Az Üsztv. 46/H. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyészt havonta beosztási pótlék illeti meg, amelynek összege a legalacsonyabb ügyészi alapilletménynek

- a) tíz százaléka a helyi ügyészség ügyésze esetében,
- b) húsz százaléka a főügyészség ügyésze és a katonai ügyészség ügyésze esetében,
- c) negyven százaléka a Fellebbviteli Főügyészség ügyésze és a Katonai Fellebbviteli Ügyészség ügyésze esetében,
- d) hatvan százaléka a Legfőbb Ügyészség ügyésze és a Katonai Főügyészség ügyésze esetében.”

160. § Az Üsztv. 82. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Tisztviselő a felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező ügyészségi ügyintéző is, aki az ügyész irányítása és felügyelete mellett ügyészi részjogosítványokat gyakorol.”

161. § Az Üsztv. 90/G. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az ügyészségi ügyintéző — a szolgálati idejétől függően — a legalacsonyabb ügyészi alapilletmény 10—15 százalékának megfelelő összegű munkaköri pótlékra jogosult.”

162. § (1) Az Üsztv. 91. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyészségi ügyintézőt évi huszonhat munkanap, más tisztviselőt és az ügykezelőt évi huszonöt munkanap alapszabadság illeti meg.”

(2) Az Üsztv. 3. § (1) bekezdés b) pontjában, a 9. § (1) bekezdés b) pontjában, a 10. § (1) bekezdés b) pontjában, a 13. § (1) és (3)—(5) bekezdésében, valamint a 14/A. § (3) bekezdésében „a fellebbviteli főügyészségek”, illetve „a fellebbviteli főügyészség” szövegrész helyébe „a Fellebbviteli Főügyészség” szövegrész lép. Az Üsztv. 13. § (2) bekezdésében „a budapesti székhelyű fellebbviteli főügyészségen működő” szövegrész helyébe „a Fellebbviteli Főügyészségen működő” szövegrész, az Üsztv. 56. § (1) bekezdésének d) pontjában pedig „a vezetése alatt álló

fellebbviteli főügyészség ügyészei felett” szövegrész helyett „a Fellebbviteli Főügyészség ügyészei felett” szövegrész lép. A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 18. §-ának b) pontjában és 21. §-ának (1) bekezdésében, valamint az Üsztv. módosításáról szóló 1997. évi LXXI. törvény 66. § (1)—(2) bekezdésében „a fellebbviteli főügyészségek”, illetve „a fellebbviteli főügyészség” szövegrészek helyébe „a Fellebbviteli Főügyészség” szövegrész lép.

KILENCEDIK RÉSZ

Hatályba léptető és átmeneti rendelkezések

163. § (1) E törvény rendelkezései — ha a 164—169. §-ok, valamint a 175. § (1) bekezdésében foglaltak eltérően nem rendelkeznek — 2000. január 1. napján lépnek hatályba; ezzel egyidejűleg hatályba lép a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvénynek a Btk.-t kiegészítő 607. §-a.

(2) Az Országos Ítéltábla, valamint a Fellebbviteli Főügyészség és a Katonai Fellebbviteli Ügyészség felállítására, illetőleg az azzal összefüggő intézkedésekre 2002. szeptember 1. napjától kerül sor.

(3) E törvény 171. §-ának (3)—(5) bekezdései 2000. március 1. napján lépnek hatályba.

164. § (1) E törvény 2. §-ának a Pp. 2. §-ának (3) bekezdését megállapító része, 3. §-a, 5—6. §-a, 7. §-a a 7. §-nak a Pp. 23. § (1) bekezdésének i) pontját megállapító része kivételével, 11. §-a, 13. §-a, 35. §-ának (2) bekezdése, 37. §-a, 38. §-ának (2) bekezdése, 46. §-a, 53. §-a, 55. §-ának a Pp. 249. § (2) bekezdését megállapító része és 170. §-ának (2) bekezdése 2003. január 1. napján lép hatályba.

(2) E törvény 4. §-ának a Pp. 12/A. § (4) bekezdését megállapító rendelkezése, 14. §-a, 16. §-a, a 21. §-ának a Pp. 124. § (5) bekezdését megállapító része 2002. január 1. napján lép hatályba.

(3) E törvény 7. §-ának a Pp. 23. § (1) bekezdésének i) pontját megállapító része, továbbá 52. §-a és 54. §-a 2000. március 1. napján lép hatályba.

(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a bírósági ügyintéző által ellátható feladatokat, valamint a szakértői névjegyzék számítógépes nyilvántartásának szabályait, a nyilvántartás adatait rendeletben állapítsa meg.

(5) A törvény 14. §-ában foglaltakat illetően felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy a Pp. 78. § (5) bekezdésében meghatározott költségviselés szabályait, illetve a 16. §-ban meghatározott költségtérítés összegét rendeletben megállapítsa.

(6) Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy a Pp.-nek a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét a Magyar Közlönyben közzétegye.

165. § (1) E törvénynek a Pp. módosításáról szóló rendelkezéseit — a (2)—(9) bekezdésekben foglalt kivételekkel — csak az adott rendelkezés hatálybalépése után indult ügyekben lehet alkalmazni.

(2) Ha az ügyben a perindítás hatályai még nem álltak be, és az ügy legfeljebb egy éve érkezett a bírósághoz, a 7. §-ban meghatározott hatásköri szabályok hatálybalépésére tekintettel a helyi bíróság a megyei bíróságnak küldi meg azt az ügyet, amely az új hatásköri szabályok szerint a megyei bíróság hatáskörébe tartozik. E rendelkezést alkalmazni kell a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemre is, ha a fizetési meghagyás kibocsátására a hatásköri szabályok hatálybalépéséig még nem került sor.

(3) Ha a jogorvoslat elbírálása az ítéltábla hatáskörébe tartozik, az új rendelkezéseket — a (4)—(5) bekezdésben meghatározott kivétellel — a már folyamatban lévő ügyben akkor kell alkalmazni, ha a rendelkezés hatálybalépésekor az ügyben az első fokú határozatot még nem hozták meg.

(4) Azokban az ügyekben, amelyekben a fellebbezést elbírálásra a Legfelsőbb Bírósághoz az új hatásköri szabályok hatálybalépésekor már felterjesztették, az ítéltábla akkor járhat el, ha az ügy a hatálybalépést megelőzően legfeljebb egy éve érkezett a Legfelsőbb Bírósághoz, és a Pp. 240—243. §-ában foglalt intézkedések megtételére még nem került sor.

(5) Nem minősül a törvény hatálybalépése után indult ügynek az az ügy, amelyben a jogorvoslatot elbíráló bíróság a határozatot hatályon kívül helyezi, és az ügyben eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja.

(6) A 29—30. §-okban foglaltakat a 29—30. §-ok hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyben akkor lehet alkalmazni, ha az ügyben szakértő kirendelésére még nem került sor.

(7) A 45. §-ban megállapítottakat a 45. §-ban foglalt rendelkezés hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben akkor lehet alkalmazni, ha az ügyben az első fokú határozatot még nem hozták meg.

(8) A 47—48. §-okban megállapítottakat a 47—48. §-okban foglalt rendelkezések hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben akkor lehet alkalmazni, ha az ügyben a másodfokú határozatot még nem hozták meg.

(9) A törvény 15. §-a által megállapított Pp. 95. § (1) bekezdésében, 19. §-a által megállapított Pp. 118. § (1) bekezdésében, 22. §-a által megállapított Pp. 125. § (1) és (3) bekezdésében, 40. §-a által megállapított Pp. 243. § (1) bekezdésében, 43. §-a által megállapított Pp. 254. § (4) bekezdésében a bíróság számára meghatározott, és a törvény hatálybalépése előtt nem érvényesülő új határidőkre vonatkozó rendelkezéseket csak a 2003. január 1. napját követően indult ügyekben kell alkalmazni.

166. § (1) E törvény 56—124. §-ai 2000. március 1-jén lépnek hatályba.

(2) Jogegységi eljárást, valamint a törvényesség érdekében jogorvoslatot az e törvény hatálybalépése előtt befejezett, illetőleg a hatálybalépéskor folyamatban lévő ügyekben is lehet indítványozni.

(3) Azokban az ügyekben, melyeket e törvény a katonai büntetőeljárás hatálya alá utal, az eljárást a korábbi jogszabály szerint hatáskörrel rendelkező bíróság folytatja le, ha az ügy iratai e törvény hatálybalépése előtt a bíróságra érkeztek.

(4) E törvény hatálybalépésétől 2002. december 31-ig a Btk. 85/A. és 87/C. §-ában a „(Be. XXV. fejezet)” szövegrészen az e törvény 113. §-ával az 1973. évi I. törvénybe iktatott XVII/B. fejezet szerinti eljárást kell érteni.

(5) Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy a Be.-nek a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét a Magyar Közlönyben közzétegye.

167. § (1) E törvénynek — a Bjt. 14. §-ának (3) bekezdését módosító — 127. § (2) bekezdése 2000. február 1. napján lép hatályba.

(2) E törvénynek — a Bjt. 56/A. §-át megállapító, illetőleg az 57. § (1) bekezdés g) pontját módosító — 132. §-ában és 133. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseire tekintettel, ha az országgyűlési képviselő megválasztása előtt a bírói szolgálati viszonya 1997. október 1. napját követően országgyűlési képviselői választáson jelöltként való indulása miatt szűnt meg, és a képviselő a képviselői megbízatásának megszűnésekor ismét bíróvá történő kinevezését kéri, kinevezésére az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló 1990. évi LV. törvény 2. §-ának (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

168. § E törvénynek az Iasz. módosításáról szóló rendelkezései közül a 142—144. §-ok és a 146. § 2002. január 1. napján lépnek hatályba.

169. § E törvénynek az Üsztv. módosításáról szóló rendelkezései közül a 160. és a 161. §-ok, valamint a 162. § (1) bekezdése 2002. január 1. napján lép hatályba.

Egyes kapcsolódó módosuló jogszabályok

170. § (1) A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 25. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A fogyatékos személyek jogszabályban biztosított jogait megsértővel szemben az Országos Fogyatékosügyi Tanács, illetve a fogyatékos személyek országos érdekképviseleti szervezetei pert indíthatnak a fogyatékos személyeket megillető jogok érvényesítése érdekében abban az esetben is, ha a sérelmet szenvedett fogyatékosok személye konkrétan nem állapítható meg.”

(2) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. §-ának (1) bekezdése a következő *m*) ponttal egészül ki:

(A feleket jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül illetékfeljegyzési jog illeti meg:)

„*m*) az olyan kártérítési perben, amelyet a fél a per tisztességes lefolytatásához, illetve ésszerű időn belül történő befejezéséhez fűződő alapvető jogai megsértése miatt indít.”

171. § (1) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 605. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ez a törvény — a 607. § kivételével — 2003. január 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell. A 607. § hatálybalépéséről külön törvény rendelkezik.”

(2) A büntető jogszabályok módosításáról szóló 1998. évi LXXXVII. törvény 93. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) E törvény 20. §-a, 27. §-ának (1) bekezdése, valamint a Btk. e törvény 15. §-ával beiktatott 72. §-ának (3) bekezdése, 24. §-ával beiktatott 90. §-ának *e*) pontja 2000. március 1-jén, a Btk. e törvény 53. §-ával beiktatott 227/A. §-ának (1) és (2) bekezdésében az „illetőleg a büntetőeljárás során bírói engedélyhez kötött titkos adatszerzést” szövegrész 2003. január 1-jén lép hatályba.”

(3) A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 16. §-ának (1) bekezdése a következő *f*) ponttal egészül ki:

(A 18. §-ban foglalt kivétellel nem utazhat külföldre,)

„*f*) akinek úti okmánya elvételét három évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás keretében elrendelték;”

(4) A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 18. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az utazás engedélyezéséhez a 16. § (1) bekezdésének *a*)—*c*) és *f*) pontjában foglalt esetben a vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság, *d*) pontja esetében a büntetés-végrehajtási bíróság, az *e*) pont esetében pedig a 16. § (3) bekezdésében meghatározott szerv hozzájárulása szükséges.”

(5) A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény mellékletének 1. *b*) és 1. *f*) pontja, valamint a 2. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Az ügyészségi nyomozás kizárólagos hatáskörébe tartozó bűncselekmények:)

„*b*) A hivatalos személy elleni erőszak, valamint a hivatalos személy ellen, hivatalos eljárása alatt elkövetett rablás, amennyiben a cselekményt a bíróság, ügyészség vagy rendőrség állományába tartozó személy ellen követek el. [Btk. 229. §, valamint 321. § (3) bek. *d*) pont, (4) bek. *b*) és *c*) pont],”

„*f*) A rendőrség hivatásos állományú tagjai által elkövetett nem katonai bűncselekmények, a polgári nemzet-

biztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjai által elkövetett, nem katonai büntetőeljárásra tartozó bűncselekmények, továbbá a vám- és pénzügyőrség hivatásos állományú tagjai által, valamint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nyomozó hatósága állományába tartozó adónyomozó által elkövetett bűncselekmények,”

„2. A katonai ügyészségi nyomozás kizárólagos hatáskörébe tartoznak:

— a katona [Btk. 122. § (1) bekezdés] által elkövetett katonai bűntettek,

— a katona által elkövetett katonai vétségek akkor, ha azzal kapcsolatban más bűncselekményt is elkövetett [Be. 331. § (2) bekezdés],

— vagy ha több terhelt esetén az elkülönítés nem indokolt [Be. 331. § (3) bekezdés],

— a fegyveres erők tényleges állományú tagja által elkövetett nem katonai bűncselekmények,

— a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok és a büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagja által a szolgálati helyen, illetve a szolgálattal összefüggésben elkövetett bűncselekmények,

— a szövetséges fegyveres erő (Btk. 368. §) Magyarországon állomásozó tagja által belföldön, valamint az e személynek a Magyar Köztársaság határain kívül tartózkodó magyar hajón vagy magyar légi járművön elkövetett, magyar büntető joghatóság alá tartozó bűncselekménye.”

172. § A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 15. §-ának (1) bekezdése a következő *e*) ponttal egészül ki.

(A közszolgálati jogviszony megszűnik:)

„*e*) az Igazságügyi Minisztériumba beosztott bíró minisztériumi beosztásának megszűnésével.”

173. § A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 229. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyben a 229. § a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3)—(4) bekezdés számozása (4)—(5) bekezdésre módosul, és az új számozás szerinti (5) bekezdésben a „(3) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(4) bekezdésben” szövegrész lép:

„(2) A katonai bírónak a honvédséggel fennálló szolgálati viszonya — a lemondása kivételével — akkor szüntethető meg, illetőleg az a törvény erejénél fogva a hivatásos szolgálat felső korhatárának elérése miatt csak akkor szűnik meg, ha a katonai bírói tisztsége megszűnik.

(3) Az igazságügyi alkalmazottként szolgálatot teljesítő hivatásos katonának a honvédséggel fennálló szolgálati viszonya akkor szüntethető meg, ha igazságügyi szolgálati viszonya megszűnik, vagy az igazságügyi alkalmazottként szolgálatot teljesítő hivatásos katonát — kérelmére — a munkáltatói jogkör gyakorlója más igazságügyi szervhez véglegesen áthelyezi.”

Hatályon kívül helyezett rendelkezések

174. § (1) 2000. január 1. napján hatályát veszti a Pp. 36. §-ának (1) bekezdése, 82. §-ának (3) bekezdéséből az „a 2. §-ban megjelölt állami szerv” szövegrész, 85. §-ának (2) bekezdése, 130. §-ának (3) bekezdéséből a „2. §-ban megjelölt” szövegrész, a Pp. 165. §-a, 211. §-ának (2) bekezdése, 256/C. §-a (6) bekezdésének első mondata, 257. §-ának (2) bekezdése, 270. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata, a 271. § (4)—(5) bekezdése, 319. §-ának (1) bekezdéséből az „a fizetési meghagyásnak bármilyen címen előterjesztett megtámadása ellentmondásnak számít” szövegrész.

(2) 2000. január 1. napján hatályát veszti:

a) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról rendelkező 1954. évi VI. törvény 33. §-a,

b) a Polgári perrendtartás egyes rendelkezéseinek módosításáról szóló 1957. évi VIII. törvény 3. §-a, 36. §-a, 61. §-a, 68. §-ának a Pp. 243. § (1)—(2) bekezdéseit megállapító része, 70. §-a és 95. §-ának (1) bekezdése,

c) a Polgári perrendtartás módosításáról szóló 1972. évi 26. törvényerejű rendelet 2. §-ának (1) bekezdése, 3. §-ának (1) bekezdése, 4—5. §-a, 10. §-ának (2) bekezdése, 19—20. §-a, 42. §-ának (3) bekezdése és 63. §-ának (3) bekezdése,

d) az ipari minták oltalmáról szóló 1978. évi 28. törvényerejű rendelet 18. §-ának (1) bekezdéséből az „illetőleg a határozat kihirdetéséről” szövegrész,

e) az egyes polgári jogi szabályok módosításáról szóló 1984. évi 33. törvényerejű rendelet 8. §-a,

f) az illetékekről szóló 1986. évi I. törvény 63. §-ának (1) bekezdése,

g) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényben és az ahhoz kapcsolódó jogszabályokban a felülvizsgálati eljárás megteremtéséről szóló 1992. évi LXVIII. törvény 1. §-a, 7. §-a, 15. §-ának a Pp. 275/A. § (4) bekezdését megállapító része,

h) a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 214. §-ának b) pontja,

i) a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 89. §-ából az „illetve a határozat kihirdetéséről” szövegrész,

j) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról rendelkező 1995. évi LX. törvény 1—2. §-a, 3. §-ának (1) bekezdése és 12. §-a,

k) az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény 234. §-a,

l) a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 80. §-ából az „illetve a határozat kihirdetéséről” szövegrész,

m) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról rendelkező 1997. évi LXXII. törvény 16. §-ának (1) bekezdése, 19. §-ának a Pp. 256/B. §-t megállapító része és 23. §-a, továbbá 24. §-ából a Pp. 274. § (1) bekezdését megállapító része.

(3) 2003. január 1. napján hatályát veszti a Pp. 259/A. §-a továbbá,

a) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról rendelkező 1954. évi VI. törvény 5. §-ából a Pp. 10. § (2) bekezdését megállapító része,

b) a rádiózásról és a televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 150. §-ának (2) bekezdése,

c) az igazságszolgáltatással kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 1998. évi LXXI. törvény 5. §-ának (1)—(2) bekezdése.

175. § (1) 2000. március 1. napján hatályát veszti a Be. 14. §-ában a „vagy társadalmi bírósági” szövegrész, 21. §-ának (1) bekezdésében, (2) bekezdése a) és b) pontjában és (4) bekezdésében a „népi” szövegrész, 47. §-ának d) pontja, 90. §-a (3) bekezdésének c) pontja, 101. §-a (1) bekezdésének c) pontja, 137. §-a (1) bekezdésének c) pontjában a „népi” szövegrész, 137. §-a (3) bekezdésének a) pontja, 145. §-ának (3) bekezdése, 166. §-ának (3) bekezdése, 181. §-ának (2) bekezdése, 192. §-a (3) bekezdésének a) pontja, 214/B. §-a, 303/A. §-ának (5) bekezdése, 306. §-ának (3) bekezdése, 356. §-a (2) bekezdésének c) pontjában a „népi” szövegrész, 375. §-ának (6) bekezdése, 385/B—385/D. §-a, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 87/B. §-a és azt megelőző alcím, valamint a Magyar Köztársaság Ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény mellékletének 1. g) pontja.

(2) A Bjt. 20. §-ában a „másik ítéletábrára, illetve” szövegrész és a Bjt. 41. §-ának (3)—(6) bekezdése, a 71. §-a (2) bekezdésének b) pontjában a „vagy más ítéletábra” szövegrész, továbbá a Bs. 89. §-ának (4) bekezdésében „az ítéletábrák illetékességi területéhez tartozó” szövegrész a hatályát veszti, egyidejűleg a Bjt. 6. §-ának (2) bekezdésében, 44. §-ának (3) bekezdésében és a 46. §-ának (2) bekezdésében a 41. § (4)—(5) bekezdésére való hivatkozás a 40. § (4)—(5) bekezdésére változik.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet

az 1999. évi CX. törvényhez

„6. számú melléklet az 1997. évi LXVIII. törvényhez

Vezetői pótlékok (az illetményalap = 1)

1. Az OIT Hivatalának vezetőhelyettese	0,60
2. Főosztályvezető, az ISZI Hivatalának főigazgatója	0,40—0,60
3. Főosztályvezető-helyettes, igazgató	0,35—0,45
4. Osztályvezető, igazgatóhelyettes, szakértői iroda vezetője	0,25—0,40
5. Osztályvezető-helyettes	0,20—0,25
6. Csoportvezető	0,15—0,20
7. Csoportvezető-helyettes, bírósági irodavezető	0,05—0,15

Megjegyzés: A pótlék összegét a 2—7. pontok szerinti határokon belül az igazságügyi szerv szintje és nagysága, valamint a beosztottak létszáma alapján kell megállapítani.”

1999. évi CXI. törvény

**a Magyar Köztársaságnak a védelmi célokat szolgáló
műszaki információk cseréjéről szóló, Brüsszelben,
1970. október 19-én kelt Megállapodáshoz történő
csatlakozásáról és a Megállapodás kihirdetéséről***

1. § Az Országgyűlés elhatározza a Magyar Köztársaság csatlakozását a védelmi célokat szolgáló műszaki információk cseréjéről szóló, Brüsszelben, 1970. október 19-én kelt Megállapodáshoz (a továbbiakban: Megállapodás).

2. § A Megállapodás angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„NATO AGREEMENT ON THE COMMUNICATION OF TECHNICAL INFORMATION FOR DEFENCE PURPOSES

The Governments of Belgium, Canada, Denmark, France, the Federal Republic of Germany, Greece, Italy, Luxembourg, the Netherlands, Norway, Portugal, Turkey, the United Kingdom and the United States of America, parties to the North Atlantic Treaty signed in Washington on 4th April, 1949,

considering that Article III of the North Atlantic Treaty provides that the Parties will maintain and develop their individual and collective capacity to resist armed attack by means of self-help and mutual assistance,

considering that such capacity could be developed inter alia by the communication among Governments Parties and NATO Organizations of proprietary technical information to assist in defence research, development and production of military equipment and material,

considering that rights of owners of proprietary technical information thus communicated should be recognized and protected,
have agreed on the following provisions:

Article I

For the purpose of this Agreement:

a) the term „for defence purposes” means for strengthening the individual or collective defence capabilities of the Parties to the North Atlantic Treaty either under national, bilateral or multilateral programmes, or in the implementation of NATO research, development, production or logistics projects;

b) the term „proprietary technical information” means information which is technical in character, sufficiently explicit for use and has utility in industry, and which is

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 7-i ülésnapján fogadta el.

known only to the owner and persons in privity with him and therefore not available to the public. Proprietary technical information may include, for example, inventions, drawings, know-how and data;

c) the term „NATO Organization” means the North Atlantic Council and any subsidiary civilian or military body, including International Military Headquarters, to which apply the provisions of either the Agreement on the Status of the North Atlantic Treaty Organization, National Representatives and International Staff signed in Ottawa on 20th September, 1951, or the Protocol on the Status of International Military Headquarters set up pursuant to the North Atlantic Treaty, signed in Paris on 28th August, 1952;

d) the term „Government or Organization of Origin” means the Government Party to this Agreement or NATO Organization first communicating technical information as being proprietary;

e) the term „Recipient” means any Government Party to this Agreement or any NATO Organization receiving technical information communicated as proprietary either directly by the Government or Organization of Origin or through another Recipient;

f) the term „disclosure in confidence” means disclosure of technical information to a limited number of persons who undertake not to disclose the information further except under the conditions specified by the Government or Organization of Origin;

g) the term „unauthorized disclosure” refers to any communication of proprietary technical information which is not in accordance with the conditions under which it was communicated to the Recipient;

h) the term „unauthorized use” refers to any use of proprietary technical information made without prior authorization or not in accordance with the conditions under which it was communicated to a Recipient.

Article II

A) When for defence purposes, technical information is communicated by a Government or Organization of Origin, to one or more Recipients as proprietary technical information, each Recipient shall, subject to the provisions of paragraph B of this Article, be responsible for safeguarding this information as proprietary technical information which has been disclosed in confidence. The Recipient shall treat this technical information in accordance with any conditions imposed and take appropriate steps compatible with these conditions to prevent this information from being communicated to anyone, published or used without authorization or treated in any other manner likely to cause damage to the owner. If a Recipient should desire to have the imposed conditions modified, this Recipient shall, unless otherwise agreed, address any request to this effect to the

Government or Organization of Origin from which the proprietary technical information was received.

B) If a Recipient ascertains that any part of the technical information communicated to it as proprietary technical information was, at the time of the communication, already in its possession or available to it, or was then or at any time becomes available to the public, the Recipient shall, so far as security requirements permit, notify the Government or Organization of Origin of that fact as soon as possible and if necessary make any appropriate arrangements with the latter for continuation of confidence, for maintenance of defence security and for return of documents.

C) Nothing in this Agreement shall be considered as limiting any defence available to a Recipient in any disagreement resulting from any communication of technical information.

Article III

A) If the owner of proprietary technical information which has been communicated for defence purposes suffers damage through unauthorized disclosure or use of the information by a Recipient or anyone to whom this Recipient has disclosed the information, this Recipient shall compensate the owner:

— when it is a government, in conformity with the national law of this Recipient;

— when it is a NATO Organization, unless otherwise agreed by the parties concerned, in conformity with the law of the country in which the Headquarters of this Organization is located.

Such compensation shall be made either directly to the owner or to the Government or Organization of Origin if the latter itself compensates the owner. In the latter case, the amount to be paid by the Recipient will not be affected by the amount of compensation paid by Government or Organization of Origin, unless otherwise agreed.

B) Recipients and the Government or Organization of Origin, so far as their security requirements permit, shall furnish each other with any evidence and information available and accord other appropriate assistance to determine damage and compensation.

C) At the request of a Government Party to this Agreement or a NATO Organization concerned, an Advisory Committee composed solely of representatives of the Governments and NATO Organizations involved in the transaction may be created to investigate and examine evidence and report to the parties concerned on the origin, nature and scope of any damage. This Committee may request the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organization to designate a member of the International Staff to be a member of the Committee as an observer or as a representative of the Secretary General.

D) Nothing in this Article shall impair any rights that the injured owner may have against any Government or NATO Organization.

Article IV

The Governments Parties to this Agreement shall develop within the North Atlantic Council procedures for the implementation of this Agreement. In particular these procedures shall contain provisions governing:

a) the communication, receipt and use of proprietary technical information under this Agreement;

b) the participation of NATO Organizations in the communication, receipt and use of proprietary technical information;

c) the creation and operation of the Advisory Committee provided for in Article III. C) above;

d) requests for changes of conditions imposed on proprietary technical information, as envisaged by Article II. A) above.

Article V

1. Nothing in this Agreement shall be interpreted as affecting security commitments between or amongst Governments Parties to this Agreement.

2. Each Recipient shall accord to all proprietary technical information made available to it under the terms of this Agreement at least the same degree of security as that technical information has been accorded by the Government or Organization of Origin.

Article VI

1. Nothing in this Agreement shall prevent the Governments Parties from continuing existing agreements or entering into new agreements among themselves for this same purpose.

2. Nothing in this Agreement shall be interpreted as affecting the provisions of the NATO Agreement for the Mutual Safeguarding of Secrecy of Inventions relating to Defence and for which Applications for Patents have been made, signed in Paris on 21st September, 1960.

Article VII

Nothing in this Agreement shall apply to the communication or use of technical information relating to atomic energy.

Article VIII

A) The instruments of ratification or approval of this Agreement shall be deposited as soon as possible with the Government of the United States of America which will inform each signatory Government and the NATO Secretary General of the date of deposit of each instrument.

This Agreement shall enter into force 30 days after deposit by two signatory Parties of their instruments of ratification or approval. It shall enter into force for each of the other signatory Parties 30 days after the deposit of its instruments ratification or approval.

B) The North Atlantic Council will fix the date on which the present Agreement will begin or will cease to apply to NATO Organizations.

Article IX

Any Party may cease to be a party to this Agreement one year after its notice of denunciation has been given to the Government of the United States of America, which will inform the other signatory Governments and the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organization of the deposit of each notice of denunciation. Denunciation shall not, however, affect obligations already contracted and the rights or prerogatives previously acquired by Parties under the provisions of this Agreement.

In witness whereof the undersigned representatives duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done in Brussels this 19th day of October, 1970 in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America, which will transmit a duly certified copy to the other signatory Governments and to the Secretary General of the North Atlantic Treaty Organization."

**„MEGÁLLAPODÁSAVÉDELMI CÉLOKAT
SZOLGÁLÓ MŰSZAKI INFORMÁCIÓK
CSERÉJÉRŐL**

Belgium, Kanada, Dánia, Franciaország, a Németországi Szövetségi Köztársaság, Görögország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Norvégia, Portugália, Törökország, az Egyesült Királyság és az Amerikai Egyesült Államok kormányai,

a Washingtonban, 1949. április 4-én aláírt Észak-atlanti Szerződés aláíró felei,

figyelembe véve az Észak-atlanti Szerződés 3. Cikkében foglaltakat, mely szerint a Felek mind egyéni, mind a kölcsönös együttműködés útján fenntartják és fejlesztik fegyveres támadás elleni egyéni és kollektív védelmi képességüket,

figyelembe véve, hogy ez a képesség a Felek Kormányai és a NATO Szervezetek között a szabadalmaztatott műszaki információk cseréjével is fejleszthető annak érdekében, hogy elősegítse a védelmi kutatásokat, a katonai be rendezések és anyagok fejlesztését és termelését,

figyelembe véve, hogy a szabadalmaztatott és az információcsere tárgyát képező műszaki információ tulajdonosainak jogait el kell ismerni, és védelmezni kell, megállapodtak az alábbiakban:

I. Cikk

A Megállapodás céljának megfelelően:

a) a „védelmi célokat szolgáló” meghatározás az Észak-atlanti Szerződés Feleinek egyéni vagy kollektív védelmi képességének erősítését jelenti, akár nemzeti, kétoldali vagy multilaterális programok keretében, akár a NATO kutatási, fejlesztési, termelési vagy logisztikai programjainak megvalósítása keretében;

b) a „titoktartalmú műszaki információ” meghatározás olyan, a felhasználó számára részletes és elegendő adatot tartalmazó információt jelent, amely jellegében műszaki, az iparban kerül felhasználásra, és amely adatot csak a tulajdonosa és az általa meghatározott személyek ismernek, ebből következően a nyilvánosság részére nem hozzáférhető. A titoktartalmú műszaki információ lehet, pl. találmány, tervrajz, „know-how” és adat;

c) a „NATO Szervezet” meghatározás jelenti az Észak-atlanti Tanácsot, továbbá bármely alárendelt polgári és katonai testületet, beleértve a Nemzetközi Katonai Parancsokság, amelyekre vagy az 1951. szeptember 20-án aláírt, az Észak-atlanti Szerződés Szervezete, a Nemzeti Képviselők és a Nemzetközi Titkárság Státuszáról szóló Megállapodás, vagy az 1952. augusztus 28-án, Párizsban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés értelmében felállított Nemzetközi Katonai Központ Státuszáról szóló Jegyzőkönyv előírásai vonatkoznak;

d) az „eredet szerinti Kormány vagy Szervezet” meghatározás olyan, a jelen Megállapodás Kormányát, mint Felet vagy azon NATO Szervezetet jelenti, amely elsőként szolgáltat információt szabadalmaztatott műszaki adatról,

e) a „Fogadó Fél” meghatározás jelen Megállapodás bármely Kormányát, mint Felet vagy bármely NATO Szervezetet jelenti, mely közvetlenül az eredet szerinti Kormány vagy Szervezet vagy más Fogadó Félen keresztül bejelentett szabadalmaztatott műszaki információt vesz át;

f) a „bizalmas ismertetés” meghatározás információk korlátozott számú személynek történő ismertetését jelenti, akik vállalják, hogy a továbbiakban az információt nem fedik fel; csak az eredet szerinti Kormány vagy Szervezet által meghatározott feltételek érvényesülése esetén,

g) az „illetéktelen felfedés” meghatározás minden olyan szabadalmaztatott műszaki információról szóló adatszolgáltatást jelent, amely nincs összhangban azokkal a feltételekkel, melyekben a Fogadó Felek megállapodtak,

h) az „illetéktelen használat” meghatározás jelenti a szabadalmaztatott műszaki információ bárminemű, előzetes felhatalmazás nélküli vagy a Fogadó Féllel közölt feltételeknek nem megfelelő felhasználását.

II. Cikk

A) Amennyiben műszaki információ védelmi célokból egy eredet szerinti Kormány vagy Szervezet által egy vagy több Fogadó Fél számára, mint szabadalmaztatott műszaki információ bejelentésre került, minden Fogadó Fél, mint a jelen Cikk (B) bekezdése előírásainak alanya, köteles felelősséget vállalni ezen minősített információ, mint titoktartalmú műszaki információ védelméért. A Fogadó Feleknek ezt a műszaki információt a meghatározott feltételekkel összhangban kell kezelniük, és meg kell tenniük az ezen feltételeknek megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy megvédjék az információt attól, hogy az bármely más fél számára hozzáférhető legyen, publikálja, felhasználja azt felhatalmazás nélkül, vagy oly módon kezelje, hogy azzal kárt okozzon a tulajdonosnak. Ha a Fogadó Fél a kikötött feltételeket meg kívánja változtatni, ha másként nem állapodtak meg, úgy köteles azon eredet szerinti Kormányhoz vagy Szervezethez fordulni kérésével, amelytől a szabadalmaztatott műszaki információt kapta.

B) Ha a Fogadó Fél meggyőződött arról, hogy a szabadalmazottként bejelentett műszaki információnak bármely része már a bejelentés időpontjában a tulajdonában volt vagy számára hozzáférhető volt, vagy a nyilvánosság számára akkor elérhető volt, vagy bármikor elérhetővé válik, ezen esetben a Fogadó Fél, amennyiben a biztonsági követelmények ezt lehetővé teszik, köteles a lehetőségekhez képest mielőbb tájékoztatni e tényről az eredet szerinti Kormányt vagy Szervezetet, és ha szükséges, minden lehetséges intézkedést köteles megtenni a titoktartalom folyamatoságának és a védelem biztonságának fenntartása, továbbá a dokumentumok visszazármasztása érdekében.

C) A műszaki információ cseréjével kapcsolatos bármilyen nézeteltérés esetén jelen Megállapodásban foglalt egyik olyan rendelkezés sem tekinthető úgy, ami korlátozná a Fogadó Fél védelmi képességét.

III. Cikk

A) Amennyiben a védelmi célokból közölt, szabadalmaztatott műszaki információ tulajdonosa az információ illetéktelen felfedése vagy használata révén kárt szenved a Fogadó Fél vagy bárki más részéről, akinek a Fogadó Fél az információt felfedte, akkor ezen Fogadó Fél az alábbiak szerint köteles kártérítést nyújtani a tulajdonosnak:

— Kormány esetében ezen Fogadó Félnek a nemzeti törvényei szerint;

— NATO Szervezet esetében, ha a Felek között más vonatkozó megállapodás nincs, akkor annak az államnak a törvényei szerint, amelyben ennek a Szervezetnek a Központja található.

A kártérítést vagy közvetlenül a tulajdonosnak, vagy az eredet szerinti Kormánynak vagy Szervezetnek kell nyújtani, ha az utóbbi vállalja, hogy a tulajdonost ő kártalanítja. Az utóbbi esetben, ha más megállapodás nincs, a Fogadó Fél által fizetendő kártérítés összegét nem befolyásolja az eredet szerinti Kormány vagy Szervezet által fizetendő kártérítés összege.

B) A Fogadó Felek és az eredet szerinti Kormány vagy Szervezet, amennyire védelmi előírásaik ezt lehetővé teszik, ellátják egymást minden elérhető bizonyítékkal és információval, valamint megfelelő segítséget nyújtanak egymásnak a kár felmérésében és a kártérítésben.

C) A jelen Megállapodást aláíró érintett Kormány, mint Fél vagy érintett NATO Szervezet kérésére egy, kizárólag az ügyben érintett Kormányok és NATO Szervezetek képviselőiből álló Tanácsadó Bizottság hozható létre, amely kivizsgálja és értékeli a bizonyítékokat, és jelentést készít az érintett Feleknek a kár eredetéről, természetéről és köréről vonatkozóan. Ez a Bizottság kérheti az Észak-atlanti Szövetség Szervezete Főtitkárát, hogy a Nemzetközi Titkárság egy tagját, mint megfigyelőt, vagy mint a Főtitkár képviselőjét nevezze ki a Bizottságba.

D) E Cikkben foglaltak nem csorbíthatják a sértett tulajdonos jogait egyetlen Kormánnyal vagy NATO Szervezettel szemben sem.

IV. Cikk

Jelen Megállapodás Kormányai, mint Felek, az Észak-atlanti Tanács keretén belül fejlesztik tevékenységüket jelen Megállapodás végrehajtása érdekében. E tevékenységükben különösen az alábbi vezérelvek irányadóak:

a) a szabadalmaztatott műszaki információ cseréje, fogadása és felhasználása a jelen Megállapodásban foglaltak szerint;

b) a NATO Szervezetek részvétele a szabadalmaztatott műszaki információk cseréjében, fogadásában és felhasználásában;

c) Tanácsadó Bizottság létrehozása és működtetése a III. Cikk C) pontjában említettek alapján (lásd fent);

d) a szabadalmaztatott műszaki információra vonatkozó előírások megváltoztatására irányuló kérések, a II. Cikk A) pontjában említettek alapján (lásd fent).

V. Cikk

1. Jelen Megállapodás rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy az érintené a Megállapodást aláíró Kormányok, mint Felek egymás közötti bilaterális vagy többoldalú biztonsági kötelezettségeit.

2. A jelen Megállapodásban foglaltaknak megfelelően minden Fogadó Fél köteles a szabadalmaztatott műszaki információt legalább olyan minősítési fokozattal kezelni, mint ahogy azt az eredet szerinti Kormány vagy Szervezet kezelte.

VI. Cikk

1. Jelen Megállapodás nem akadályozza az aláíró Kormányokat, mint Feleket abban, hogy érvényben tartsák a már meglévő megállapodásaikat vagy egymás között hasonló célból új megállapodásokat kössenek.

2. Jelen Megállapodás rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy az érintené az 1960. szeptember 21-én, Párizsban aláírt, a védelmi célokat szolgáló találmányok és szabadalmaztatásra benyújtott védelmi célokat szolgáló találmányok kölcsönös védelmére vonatkozó NATO Megállapodást.

VII. Cikk

Jelen Megállapodás rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy az érintené az nukleáris energiára vonatkozó szabadalmazott műszaki információk cseréjét és felhasználását.

VIII. Cikk

A) Jelen Megállapodás ratifikációs vagy elfogadó okmányait lehetőség szerint mielőbb letétbe kell helyezni az Amerikai Egyesült Államok Kormányánál, amely értesít minden aláíró Kormányt és a NATO Főtitkárát minden egyes okirat letétben helyezésének dátumáról.

Jelen Megállapodás két aláíró Kormány ratifikációs vagy elfogadó okmányainak letétbe helyezése után 30 nappal lép hatályba. Minden más aláíró Fél számára a Megállapodás a saját ratifikációs vagy elfogadó okmányának letétbe helyezését követő 30 nap múlva lép hatályba.

B) Az Észak-atlanti Tanács határozza meg az időpontot, hogy jelen megállapodást mikortól fogja alkalmazni, vagy felfüggeszteni a NATO Szervezetek vonatkozásában.

IX. Cikk

Jelen Megállapodás bármely Szerződő Fél által felmondható az Amerikai Egyesült Államok Kormányának megküldött felmondó értesítéssel. Ezen Kormány tájékoztatja a többi aláíró Kormányt és az Észak-atlanti Szerződés Szervezete Főtitkárát minden egyes felmondás beérkezéséről. A felmondás a beérkezést követő egy év múlva lép hatályba, ugyanakkor nem érinti a szerződésben már vállalt kötelezettségeket, valamint azon jogokat vagy kedvez-

ményeket, melyeket korábban az aláíró Felek a jelen Megállapodás szerint már élveztek.

Fentiek bizonyosságául az aláíráshoz szükséges és kellő felhatalmazással bíró Képviselők aláírták a Megállapodást.

Kelt Brüsszelben, 1970. október 19. napján angol és francia nyelven, mindkét nyelvű szöveg egyformán hiteles, egy példányban, amely az Amerikai Egyesült Államok Kormányának archívumában kerül letételre, mely Kormány a megfelelően hitelesített másolatot továbbítja a többi aláíró Fél Kormányának, továbbá az Észak-atlanti Szerződés Szervezete Főtitkárának.”

3. § (1) Ez a törvény a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel a kihirdetése napján lép hatályba.

(2) A törvény 2. §-a a csatlakozási okiratnak a Megállapodás letéteményesénél, az Amerikai Egyesült Államok Kormányánál történő letétbe helyezését követő 30 napon lép hatályba.

(3) A (2) bekezdés szerinti hatálybalépésről szóló közleményt a külügyminiszter a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány rendeletei

A Kormány 190/1999. (XII. 18.) Korm. rendelete

a nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátások emeléséről

1. §

(1) 2000. január 1-jétől a 2000. január 1-je előtti időponttól megállapított és a nyugdíjfolyósító szervek által folyósított nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátások havi összege a (2)—(4) bekezdésekben foglaltak szerint emelkedik.

(2) 8 százalékkal kell emelni

a) az átmeneti járadék összegét;

b) a havi 49 800 forintot el nem érő egészségkárosodási járadék összegét azzal, hogy az egészségkárosodási járadék havi összege az emeléssel együttesen sem haladhatja meg a havi 49 800 forintot.

(3) A vakok havi 7250 forintot el nem érő összegű személyi járadékát havi 7250 forintra kell emelni.

(4) A nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátások közül
a) a rokkantsági járadék összegét havi 1000 forinttal;
b) a rendszeres szociális járadék összegét a 2000. december 31-ig 58. életévüket betöltő nők, illetve a 62. életévüket betöltő férfiak esetében havi 1150 forinttal, egyéb esetekben havi 1000 forinttal,
c) a központi szociális segély összegét havi 1150 forinttal kell emelni.

2. §

2000. január 1-jétől a házastársi pótlék és a házastársi pótlékhoz járó kiegészítés havi együttes összege 9700 forint, a házastárs után járó jövedelempótlék havi összege 6700 forint.

3. §

Az egyes személyes szabadságot korlátozó intézkedésekkel, valamint a semmissé nyilvánított elítéléssel összefüggésben járó emelés összegét, továbbá az egyes nyugdíjak felülvizsgálatáról, illetőleg egyes nyugdíjkiegészítések megszüntetéséről szóló 1991. évi XII. törvény alapján megszüntetett nyugdíjkiegészítés helyébe lépett pótlék összegét 2000. január 1-jétől önállóan 8 százalékkal kell növelni.

4. §

Az 1999. december 31-ét követő időponttól megállapításra kerülő
a) rokkantsági járadék összege havi 13 300 forint;
b) rendszeres szociális járadék összege havi 12 900 forint.

5. §

Azt a személyt, aki több nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátásban részesül, az e rendeletben meghatározott emelések ellátásonként külön-külön is megilletik.

6. §

(1) Az 1. § (2)—(4) bekezdése szerint megemelt nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátások fedezetét és a végrehajtás költségeit a központi költségvetés a Nyugdíjbiztosítási Alapnak megtéríti.
 (2) Az összegek átutalásának, illetőleg elszámolásának módjáról és időpontjáról a Pénzügyminisztérium, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és a Szociális és Családügyi Minisztérium megállapodást köt.

7. §

(1) Ez a rendelet 2000. január 1-jén lép hatályba. A január hónapra járó ellátást az érintettek számára emelt összegben kell folyósítani.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a cukorbeteg anyagi támogatásáról szóló 18/1987. (XII. 24.) EüM rendelet hatályát veszti azzal, hogy a 2000. január 1-jét megelőző időponttól megállapított cukorbeteg anyagi támogatását az 1999. december 31-én hatályban lévő rendelkezések alapján tovább kell folyósítani.

(3) A vakok személyi járadékának bevezetéséről szóló 1032/1971. (VII. 14.) Korm. határozat végrehajtásáról rendelkező 6/1971. (XI. 30.) EüM rendelet 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 1999. december 31-e utáni időponttól megállapított járadék összege egységesen havi 7250 forint.”

(4) A nemzeti helytállásért elnevezésű pótlék bevezetéséről szóló 173/1995. (XII. 27.) Korm. rendelet

a) 2. §-a (1) bekezdésének *da)* és *dc)* pontjában, valamint 4. §-a (1) bekezdésének első mondatában a „40 000 Ft-ot” szövegrész helyébe az „50 000 Ft-ot”,

b) 4. §-a (1) bekezdésének második mondatában a „40 000 Ft” szövegrész helyébe az „50 000 Ft”,

c) 4. §-ának (2) bekezdésében a „20 000 Ft-ot” szövegrész helyébe a „25 000 Ft-ot” szövegrész lép.

(5) E rendelet hatálybalépése előtt megállapított nemzeti helytállásért elnevezésű pótlékot a (4) bekezdés szerint módosított összeghatárok alapulvételével meg kell emelni. Az emelést a nyugellátások, valamint a nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátások 2000. január 1-jétől megemelt összegeinek figyelembevételével kell végrehajtani.

Orbán Viktor s. k.,
 miniszterelnök

A Kormány 191/1999. (XII. 18.) Korm. rendelete

a nyugellátások és a baleseti járadék emeléséről

A Kormány a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 101. §-a (1) bekezdésének *f)* pontjában kapott felhatalmazás alapján — a Tny. 62. §-ának (3) bekezdésében foglaltak végrehajtására — a következőket rendeli el:

I.

A nyugellátások emelése

1. §

(1) 2000. január 1-jétől 8 százalékkal kell emelni a 2000. január 1-jét megelőző időponttól megállapított öregségi

nyugdíjat (ideértve a bányásznyugdíjat, a korengedményes nyugdíjat, az egyes művészeti tevékenységet folytatók öregségi nyugdíját, a szolgálati nyugdíjat és az előnyugdíjat is), a rokkantsági nyugdíjat, a baleseti rokkantsági nyugdíjat, az özvegyi és a szülői nyugdíjat, az árvaellátást, valamint a baleseti hozzátartozói nyugellátásokat.

(2) Ha egy személy részére több nyugellátást folyósítanak, akkor a nyugellátásokat külön-külön kell 8 százalékkal emelni.

(3) Az (1)—(2) bekezdés szerint kell emelni az öregségi, munkaképtelenségi és özvegyi járadékot, valamint a volt szakszövetkezeti tagok növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi és özvegyi járadékát is.

(4) Az emelést a 2000. január havi ellátásnak

a) a nem társadalombiztosítási ellátás,

b) az egyes személyes szabadságot korlátozó intézkedésekkel, valamint a semmissé nyilvánított elítéléssel járó emelés, továbbá a nemzeti helytállásért járó pótlék, és

c) az 1991. évi XII. törvény alapján megszüntetett nyugdíjkiegészítés helyébe lépő pótlék nélküli összegére kell végrehajtani.

2. §

(1) Az 1999. december 31-ét követő, de 2001. január 1-jét megelőző időponttól megállapításra kerülő öregségi teljes nyugdíj legkisebb összege havi 16 600 forint.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott időponttól megállapításra kerülő rokkantsági nyugdíj legkisebb összege

a III. rokkantsági csoportban havi	16 600 forint,
a II. rokkantsági csoportban havi	17 420 forint,
az I. rokkantsági csoportban havi	18 040 forint.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott időponttól megállapításra kerülő baleseti rokkantsági nyugdíj legkisebb összege

a III. rokkantsági csoportban havi	16 700 forint,
a II. rokkantsági csoportban havi	17 540 forint,
az I. rokkantsági csoportban havi	18 150 forint.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott időponttól megállapításra kerülő árvaellátás legkisebb összege havi 14 160 forint.

3. §

(1) A Tny. 50. §-ának (4) bekezdésében, illetőleg a 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet 62. §-ának (6) bekezdésében meghatározott együttfolyósítási összeghatár 2000-ben havi 30 620 forint.

(2) Az egyes saját jogú nyugellátások emeléséről szóló 93/1992. (VI. 10.) Korm. rendelet 4. §-ának (1) bekezdése szerinti emelés az (1) bekezdésben meghatározott összeghatáron felül is jár.

(3) Az (1)—(2) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni akkor is, ha saját jogú nyugellátást vagy özvegyi nyugdíjat öregségi vagy munkaképtelenségi járadékkal, illetőleg özvegyi járadékkal folyósítanak együtt.

4. §

Az özvegyi és a szülői nyugdíj megosztása esetén a jogosultakat a folyósított nyugdíjrész alapulvételével megállapított emelés illeti meg.

5. §

Szociálpolitikai egyezmény alapján megállapított nyugellátásból a magyar jogszabályok szerint elismert szolgálati idő tartamának megfelelő — a magyar szerződő felet terhelő — arányos részt az 1. § (1)—(2) bekezdése szerint kell emelni.

6. §

(1) Azt az öregségi, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjat, amelyet átmeneti járadék vagy rendszeres szociális járadék megszűnését követő naptól állapítottak meg, a megszüntetett ellátás megállapításának időpontját alapul véve kell az 1. §-ban foglaltak szerint emelni. Ezt az emelt nyugellátást alapul véve kell a hozzátartozói, baleseti hozzátartozói nyugellátásokat is megállapítani.

(2) Több nyugellátásra való jogosultságot érintő változás esetén a változás időpontjától kezdődően a saját jogú és a hozzátartozói nyugellátások összegét az 1. § (1)—(2) bekezdés rendelkezései figyelembevételével kell továbbfolyósítani olyan összegben, mintha ez az ellátás a változás napját megelőzően is önállóan került volna folyósításra.

II.

A baleseti járadék emeléséről

7. §

A 2000. január 1-jét megelőző időponttól megállapított baleseti járadékot 2000. január 1-jétől 8 százalékkal kell emelni.

III.

8. §

(1) A központi költségvetés megtéríti a Nyugdíjbiztosítási Alapnak

a) a bányásznyugdíjak,

b) az egyes művészeti tevékenységet folytatók öregségi nyugdíjra jogosultságáról szóló 5/1992. (I. 13.) Korm. rendelet szerint a színművészek részére megállapított öregségi nyugdíjak,

c) a mezőgazdasági szövetkezeti öregségi, munkaképtelenségi és özvegyi, valamint a mezőgazdasági szakszövetkezeti tagok növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi és özvegyi járadéka emelésének fedezetét és a végrehajtás költségeit.

(2) Az (1) bekezdés szerinti összegek átutalására, illetőleg elszámolásának módjára vonatkozóan külön jogszabály rendelkezései az irányadók.

9. §

Ez a rendelet 2000. január 1. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg a 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet 11. §-ában, 23. §-ában, 28. §-ában és 70. §-ában meghatározott összegek a 2. § szerinti összegekre változnak.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

III. rész HATÁROZATOK

Az Országgyűlés határozatai

Az Országgyűlés 102/1999. (XII. 18.) OGY határozata

az Országos Ítéltábla és a fellebbviteli feladatokat ellátó ügyészi szervek felállításával, valamint az igazságszolgáltatási reform folytatásával kapcsolatos feladatokról*

Az Országgyűlés — az Országos Ítéltábla és a fellebbviteli feladatokat ellátó ügyészi szervek felállításának előkészítése, valamint az igazságszolgáltatási reform folytatása érdekében — a következőket határozza:

1. Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy

a) vizsgálja felül a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényt és a törvény módosítására vonatkozó javaslatot 2000. június 30-ig terjessze az Országgyűlés elé,

* A határozatot az Országgyűlés az 1999. december 7-i ülésnapján fogadta el.

b) vizsgálja felül a bíróságok ügyvitelére vonatkozó hatályos szabályozást, vizsgálja meg a többszintű szabályozás lehetőségét és ennek eredményétől függően 2000. december 31-ig nyújtson be törvényjavaslatot,

c) vizsgálja felül az igazságügyi szakértői tevékenységre vonatkozó szabályozást és 2001. június 30-ig terjesszen törvényjavaslatot az Országgyűlés elé,

d) vizsgálja meg 2000. december 31-ig

da) a polgári jogi jogviták bíróságon kívüli rendezésének további lehetőségét — különösen a szerződési kikötésen alapuló permegelőző egyeztetések fórumainak kialakítását —, és a vizsgálat eredményétől függően dolgozza ki a jogintézményre vonatkozó szabályozást,

db) a pártfogó jogi képviselő kiterjesztésének lehetőségét, a pártfogó jogi képviselő díjazási rendszerének, valamint a költségmentesség engedélyezésének korszerűsítését, tegyen javaslatot ezek újraszabályozására, illetve készítsen el a hatáskörébe tartozó szabályozást,

e) 2001. június 30-ig vizsgálja felül — az 1998. március 10-e óta bekövetkezett jogszabályváltozásokra is tekintettel — a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényt és ennek eredményétől függően a törvény módosítására vonatkozó javaslatot terjessze az Országgyűlés elé.

2. Az Országgyűlés felkéri az Országos Igazságszolgáltatási Tanácsot, hogy

a) az Országos Ítéltábla székhelyének és illetékességi területének megállapításáról, valamint az igazságszolgáltatás működését érintő egyes törvények módosításáról szóló 1999. évi CX. törvény végrehajtása érdekében határozza meg az Országos Ítéltábla létesítéséhez és működtetéséhez szükséges intézkedéseket és azok ütemezését olyan módon, hogy ezek összhangban álljanak a helyi és megyei bíróságok zavartalan működésének biztosításával,

b) a bíróságok személyi helyzetének elemzésével dolgozzon ki átfogó személyzeti programot, amely az ítélkezés időszükségének javítása érdekében hatékonyan hozzájárul

ba) az igazságügyi alkalmazottak, különösen a bírósági tisztviselők és ügykezelők munkaköri feladatainak magasabb színvonalon való ellátásához, valamint a bírák tehermentéséhez,

bb) a különösen nehéz helyzetben lévő helyi és megyei bíróságok, köztük a Pesti Központi Kerületi Bíróság és a Fővárosi Bíróság működésében tapasztalható problémák végleges rendezéséhez,

c) dolgozza ki a bírósági informatika — ennek keretében a bírósági ügyviteli rendszer — fejlesztésének rövid és középtávú tervét.

3. Az Országgyűlés felkéri az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnökét, hogy a 2. pontban foglaltakat — a bíróságok általános helyzetéről és az Országos Igazságszolgáltatási Tanács igazgatási tevékenységéről szóló tájékoztató keretében — terjessze az Országgyűlés elé, majd ezt követően a feladatok időarányos teljesítésének állásáról is tájékoztassa az Országgyűlést.

4. Az Országgyűlés felkéri a legfőbb ügyészt, hogy

a) határozza meg — a 2. a) pontban foglaltakkal összhangoltan — a Fellebbviteli Főügyészség és a Katonai Fellebbviteli Ügyészség létesítéséhez és működtetéséhez szükséges intézkedéseket és azok ütemezését,

b) az ügyészség 1999—2003. évekre vonatkozó — a 2. c) pontban foglaltakhoz igazodóan — kidolgozott középtávú informatikai stratégiai terve alapján határozza meg az ügyészségi informatika fejlesztésének rövid távú tervét,

c) az a) és b) pontban foglaltakat a működéséről készített beszámoló keretében terjessze az Országgyűlés elé, majd ezt követően a feladatok időarányos teljesítésének állásáról is tájékoztassa az Országgyűlést.

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Herényi Károly s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Világosi Gábor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 103/1999. (XII. 18.) OGY határozata

**a Magyar Köztársaság és a Cseh Köztársaság között
a katasztrófák és súlyos balesetek esetén történő
együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló,
Budapesten, 1999. június 17-én aláírt Egyezmény
megerősítéséről***

Az Országgyűlés

1. megerősíti a Magyar Köztársaság és Cseh Köztársaság között a katasztrófák és súlyos balesetek esetén történő együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló, Budapesten, 1999. június 17-én aláírt Egyezményt;

2. felkéri a köztársasági elnököt a megerősítésről szóló okirat kiállítására;

3. felkéri a külügyminisztert, hogy a megerősítésről diplomáciai úton tájékoztassa a Cseh Köztársaságot, és tegye meg a szükséges intézkedéseket a megerősítő okiratok kicserélése érdekében.

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Kocsi László s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szabó Erika s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés az 1999. december 14-i ülésnapján fogadta el.

V. rész KÖZLEMÉNYEK HIRDETÉMÉNYEK

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal közleménye a 2000. január 1-je és március 31-e között alkalmazható üzemanyagárakról

A személyi jövedelemadóról szóló törvény 82. §-a felhatalmazza az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt arra, hogy az elszámolható üzemanyagárat közzétegye.

Ha a magánszemély az üzemanyagot a közleményben szereplő árak szerint számolja el, nem szükséges az üzemanyagról számlát beszerezni.

MSZ 11793 ólmozatlan motorbenzinek

ESZ—95 ólmozatlan motorbenzin 208 Ft/l

ESZ—98 ólmozatlan motorbenzin 217 Ft/l

Keverék 207 Ft/l

MSZ 1627 gázolajok

Gázolaj 0,2 normál gázolaj 196 Ft/l

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 1999. évi 106. számában kihirdetett, az orvosi rehabilitációs ellátás keretében történő gyógyfürdőellátások rendelkezéséről, a társadalombiztosítás által támogatott gyógyfürdőellátások kiszolgáltatásának szakmai követelményeiről, valamint az ellátásokhoz nyújtott társadalombiztosítási támogatás elszámolásának rendjéről szóló 17/1997. (VI. 30.) NM rendelet módosításáról szóló 56/1999. (XI. 26.) EüM rendelet 1. számú melléklete

— I. pontjának 16. alpontja helyesen a következő:

„16.	Parádfürdői Állami Kórház	3244 Parádfürdő, Kossuth út 221.”
------	----------------------------------	--------------------------------------

— III. pontjának 51. alpontját el kell hagyni.

(Kézirathiba)

KÖZLEMÉNY

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent

A KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSRE, A KÖZÚTI GÉPJÁRMŰVEKRE ÉS SZEMÉLYSZÁLLÍTÁSRA VONATKOZÓ FONTOSABB JOGSZABÁLYOK

című, A/4 formátumú, 304 oldal terjedelmű kiadvány. A kiadvány tartalmazza a közúti közlekedés szabályait, valamint a rendőrség igazgatásán kívül a közúti járművek műszaki feltételeiről, üzemben tartásáról, biztosításáról, környezetvédelmi felülvizsgálatáról és ellenőrzéséről, a járművezetők egészségügyi és pályaalkalmasságáról, képzéséről, vizsgáztatásáról, valamint a nemzetközi személyszállítás és a személytaxi szolgáltatás végzésének feltételeiről szóló jogszabályokat.

A kézirat lezárva: 1999. április 1-jén *A kötet végén megtalálható a kézirat nyomdába küldése után megjelent, a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendeletet módosító 14/1999. (IV. 28.) KHVM rendelet.*

Ára: 2996 Ft áfával. A megjelenést követő jogszabályváltozást pótlapon közöljük.

Megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére
(1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5099.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

A KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSRE, A KÖZÚTI GÉPJÁRMŰVEKRE ÉS SZEMÉLYSZÁLLÍTÁSRA VONATKOZÓ FONTOSABB JOGSZABÁLYOK

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

HATÁLYOS VÁMJOGSZABÁLYOK I. és II.

című, A/4 formátumú kiadvány.

A kiadvány első kötete 200 oldal terjedelmű, a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvényt tartalmazza a végrehajtásáról szóló 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelettel egységes szerkezetben.

A második kötet terjedelme 160 oldal, a vámtörvény végrehajtásának részletes szabályairól szóló 10/1996. (III. 25.) PM rendeletet tartalmazza.

A kézirat lezárva: 1999. május 25-én.

A megjelenést követő jogszabályváltozást — az 1999. évi LIV., továbbá az 1999. évi LXXV. törvény módosító rendelkezéseit — pótlapon közöljük.

Kötetenként megvásárolható, ára: 1456 Ft áfával/kötet.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5099 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendeljük a

HATÁLYOS VÁMJOGSZABÁLYOK I. és II.

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

